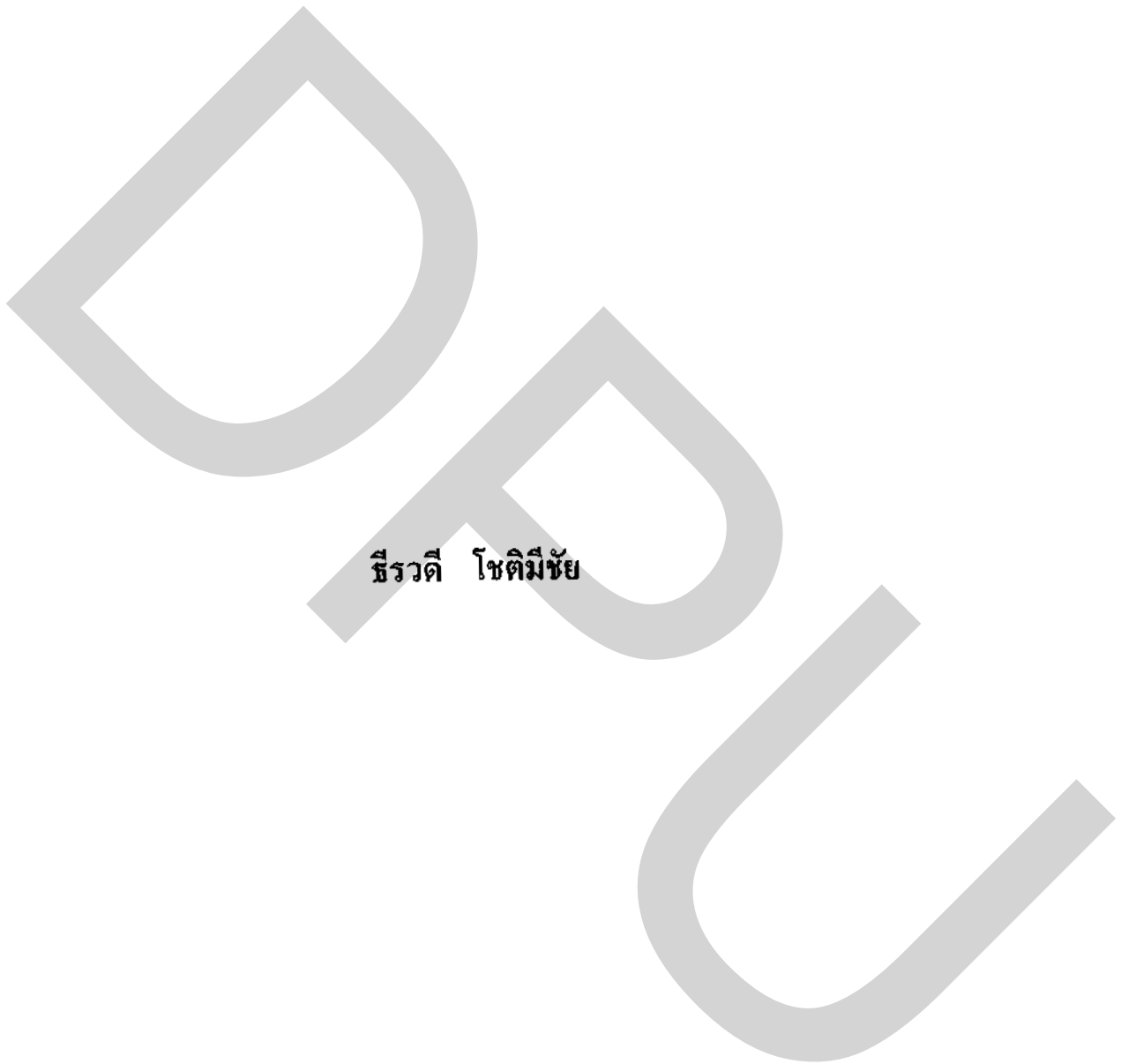




โอกาสทางการค้าภายใต้ความตกลงเขตการค้าเสรีไทย-ออสเตรเลีย

กรณีศึกษา : อุตสาหกรรมสิ่งทอไทย



ธีรวดี โชติมีชัย

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต  
สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ (เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ) บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

พ.ศ. 2550

**An Analysis of Trade Potential of Thailand's Textile Industries  
Under Thailand – Australia Free Trade Agreements**

**Teeravadee Chotmeechai**

เลขทะเบียน.....	0199667
วันลงทะเบียน.....	3 ส.ย. 2551
เลขวิทยานิพนธ์.....	382.4533847677
	ธ 6420
	[2550]

(น)

**A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements  
for the Degree of Master of Economics (Business Economics )**

**Department of Economics**

**Graduate School, Dhurakij Pundit University**

**2007**



## ใบรับรองวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

ปริญญา เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต

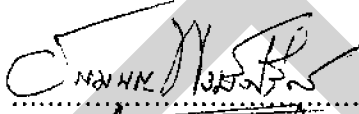
หัวข้อวิทยานิพนธ์ โอกาสทางการค้าภายใต้ความตกลงเขตการค้าเสรีไทย ออสเตรเลีย กรณีศึกษา  
อุตสาหกรรมสิ่งทอไทย

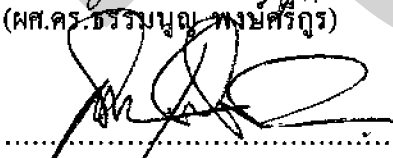
เสนอโดย ชีรวดี โชติมีชัย

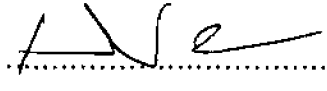
สาขาวิชา เศรษฐศาสตร์ กลุ่มวิชา เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ


อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ อาจารย์ ดร.สมชาย หาญหิรัญ

ได้พิจารณาเห็นชอบโดยคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์แล้ว

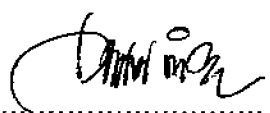
  
..... ประธานกรรมการ  
(ผศ.ดร.ธรรมบุญ พงษ์ศรีถู)

  
..... กรรมการและอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์  
(อาจารย์ ดร.สมชาย หาญหิรัญ)

  
..... กรรมการ  
(รศ.ดร.เรืองโร ไตฤกษ์ณะ)

  
..... กรรมการ  
(อาจารย์ ดร.ชัยวัฒน์ คนจริง)

บัณฑิตวิทยาลัยรับรองแล้ว

  
..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(ผศ.ดร.สมศักดิ์ คู่วิชอบ)

วันที่ 20 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2550

## กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์ขึ้นมาได้ด้วยความอนุเคราะห์จากท่านอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ อาจารย์ ดร.สมชาย หาญหิรัญ และผู้ช่วยที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อรรถพรณ ตีทธิชัย ซึ่งเป็นผู้ให้ความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาของทฤษฎีที่ใช้ในการศึกษาและคำแนะนำที่ดี รวมถึงได้สละเวลาอันมีค่าในการตรวจสอบวิทยานิพนธ์อย่างเอาใจใส่ตลอดเวลา นอกจากนี้ผู้ศึกษายังได้รับคำแนะนำที่ดีจากท่านคณะกรรมการ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธรรมบุญ พงษ์ศรีกรู อาจารย์ ดร.ชัยวัฒน์ คนจริง รองศาสตราจารย์ ดร.เรืองโร โตกฤษณะ และขอกราบขอบคุณคณาจารย์ที่ประสิทธิ์ประสาทวิชา รวมถึงสถาบันพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอที่ให้ข้อมูลอันเป็นประโยชน์ ผู้ศึกษาจึงใคร่ขอกราบขอบพระคุณทุกท่านมา ณ โอกาสนี้ด้วย

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้จะสำเร็จลุล่วงตรงตามกำหนดเวลาไปไม่ได้ ถ้าปราศจากความช่วยเหลือและกำลังใจที่ดีจาก คุณจงกล สุวรรณไศละ คุณสร้อยลัดดา นุ่มสุข รวมถึงเพื่อนๆ รุ่นที่ รุ่นน้องชาวเศรษฐศาสตร์ เจ้าหน้าที่ทุกท่านในบัณฑิตวิทยาลัย และผู้ที่ให้ความช่วยเหลือท่านอื่นๆ ที่ผู้ศึกษาไม่ได้กล่าวถึง ผู้ศึกษาขอขอบพระคุณทุกท่านเป็นอย่างสูง

ทั้งนี้คุณประโยชน์ที่ได้รับจากการจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ขอมอบให้กับบิดา มารดา (นายสุรพันธ์ และนางยุพิน โชติมีชัย) และคนในครอบครัวทุกท่านที่เป็นกำลังใจและคอยถามถึงความคืบหน้าในการทำวิทยานิพนธ์ ซึ่งหากมีข้อผิดพลาดตรงส่วนใดในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้ศึกษากราบขออภัยมา ณ ที่นี้

ธีรวดี โชติมีชัย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	๗
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	๘
กิตติกรรมประกาศ.....	๑
สารบัญตาราง.....	๗
สารบัญภาพ.....	๗
บทที่	
1. บทนำ.....	1
1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา.....	8
1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	8
1.4 ขอบเขตการศึกษา.....	8
1.5 วิธีการศึกษา.....	9
2. แนวคิด ทฤษฎี และทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง.....	11
2.1 แนวคิดและทฤษฎี.....	11
2.2 ทบทวนวรรณกรรม.....	15
3. การเปิดเขตการค้าเสรีระหว่างไทยและออสเตรเลีย.....	18
3.1 เขตการค้าเสรีไทยกับออสเตรเลีย.....	18
3.2 การเจรจาความตกลงการค้าเสรีไทยกับออสเตรเลีย.....	21
3.3 อุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มไทย.....	23
3.4 อุตสาหกรรมสิ่งทอไทยกับจีนในตลาดออสเตรเลีย.....	25
3.5 กฎว่าด้วยแหล่งกำเนิดสินค้า.....	26
3.5.1 ความสำคัญของกฎว่าด้วยแหล่งกำเนิดสินค้า.....	27
3.5.2 กฎว่าด้วยแหล่งกำเนิดสินค้าของ WTO.....	29
3.5.3 เกณฑ์หรือข้อกำหนดที่ใช้ร่วมกับแหล่งกำเนิดสินค้า.....	29
3.6 หลักเกณฑ์ได้แหล่งกำเนิดที่เหมาะสมสำหรับกลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมายไทย....	38
4. ผลการศึกษา.....	43
4.1 ผลการศึกษาการ.....	44
4.2 การวิเคราะห์ความสามารถในการแข่งขัน.....	70

## สารบัญ(ต่อ)

4.3 การวิเคราะห์หว่าด้วยแหล่งกำเนิดสินค้า.....	93
5. สรุปและเสนอแนะ.....	94
5.1 สรุป.....	94
5.2 ข้อเสนอแนะ.....	96
5.3 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป.....	96
บรรณานุกรม.....	97
ภาคผนวก.....	101

## สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1.1 จำนวนโรงงานและแรงงานในอุตสาหกรรมสิ่งทอ ปี 2548.....	3
1.2 ตลาดส่งออกสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม.....	5
1.3 แหล่งนำเข้าสินค้าสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มที่สำคัญของไทย.....	6
3.1 การค้าระหว่างไทยกับออสเตรเลีย.....	19
3.2 สินค้าส่งออกที่สำคัญไปออสเตรเลีย.....	20
3.3 สินค้านำเข้าที่สำคัญจากออสเตรเลีย .....	21
4.1 การเปรียบเทียบค่า RCA ประเทศออสเตรเลีย กับประเทศไทยในกลุ่มรหัสสินค้า 61 ระหว่างปี 2547-2548.....	45
4.2 การเปรียบเทียบค่า RCA ประเทศออสเตรเลีย กับประเทศไทยในกลุ่มรหัสสินค้า 62 ระหว่างปี 2547-2548.....	49
4.3 การเปรียบเทียบกลุ่มสินค้าสิ่งทอรหัส 61 ที่มีค่า RCA มากกว่า 1 และน้อยกว่า 1.....	54
4.4 การเปรียบเทียบกลุ่มสินค้าสิ่งทอรหัส 62 ที่มีค่า RCA มากกว่า 1 และน้อยกว่า 1.....	55
4.5 การเปรียบเทียบกลุ่มสินค้าสิ่งทอรหัส 61 หลังจากมีการเปิด FTA ไทยกับออสเตรเลียที่มีค่า RCA มากกว่า 1 และน้อยกว่า 1.....	57
4.6 การเปรียบเทียบกลุ่มสินค้าสิ่งทอรหัส 62 หลังจากมีการเปิด FTA ไทยกับออสเตรเลียที่มีค่า RCA มากกว่า 1 และน้อยกว่า 1.....	58
4.7 สัดส่วนการค้าสิ่งทอของไทย.....	60
4.8 การเปรียบเทียบค่า RCA รหัสสินค้า 61 ประเทศไทยกับจีน ในตลาดออสเตรเลียระหว่างปี 2547-2548.....	62
4.9 การเปรียบเทียบค่า RCA รหัสสินค้า 62 ประเทศไทยกับจีน ในตลาดออสเตรเลียระหว่างปี 2547-2548.....	65
4.10 ส่วนแบ่งการตลาดสิ่งทอรหัส 61 และ 62 ของไทย ในตลาดออสเตรเลีย .....	71
4.11 ส่วนแบ่งการตลาดสิ่งทอรหัส 61 ของไทย จีน และประเทศอื่นๆ ในตลาดออสเตรเลีย .....	72

สารบัญตาราง (ต่อ)

4.12 ส่วนแบ่งการตลาดส่งทอร์หัส 62	
ของไทย จีน และประเทศอื่นๆ ในตลาดออสเตรเลีย .....	73
4.13 การวิเคราะห์แหล่งกำเนิดสินค้ากับระดับความสามารถของไทย.....	75



สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1.1 โครงสร้างการผลิตอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม.....	2
1.2 มูลค่าการส่งออกสิ่งทอของไทยปี 2548 แยกเป็นรายประเทศ.....	4
3.1 ขั้นตอนการผลิตที่ไคแหล่งกำเนิดสะสมแนวตั้ง.....	36
3.2 ขั้นตอนการผลิตที่ไคแหล่งกำเนิดสะสมแนวนอน.....	37
3.3 ผังโครงสร้างการผลิตสินค้ากลุ่มสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม.....	40
4.1 การเปรียบเทียบค่า RCA ของไทยกับออสเตรเลีย ในตลาดโลกของกลุ่มสินค้ารหัส 61 ปี 2547-2548.....	52
4.2 การเปรียบเทียบค่า RCA ของไทยกับออสเตรเลีย ในตลาดโลกของกลุ่มสินค้ารหัส 62 ปี 2547-2548.....	53
4.3 การเปรียบเทียบค่า RCA ของไทยกับจีน ในตลาดออสเตรเลียของกลุ่มสินค้ารหัส 61 ปี 2547-2548.....	68
4.4 การเปรียบเทียบค่า RCA ของไทยกับจีน ในตลาดออสเตรเลียของกลุ่มสินค้ารหัส 62 ปี 2547-2548.....	69

หัวข้อวิทยานิพนธ์	โอกาสทางการค้าภายใต้ความตกลงเขตการค้าเสรีไทย-ออสเตรเลีย กรณีศึกษา: อุตสาหกรรมสิ่งทอไทย
ชื่อนักศึกษา	ธีรวดี โชติมีชัย
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์ ดร. สมชาย หาญหิรัญ
สาขาวิชา	เศรษฐศาสตร์ (เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ)
ปีการศึกษา	2550

### บทคัดย่อ

การศึกษาในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาโอกาสการเกิดดุลกันของการเปิดเขตการค้าเสรีระหว่างไทยกับออสเตรเลียที่มีต่อการค้าอุตสาหกรรมสิ่งทอของไทย และวิเคราะห์ข้อกำหนดเกี่ยวกับกฎของแหล่งกำเนิดสินค้าสิ่งทอว่ามีความเหมาะสมต่อสภาพโครงสร้างการผลิตในอุตสาหกรรมของไทย รวมทั้งการเสนอแนะแนวทางเพื่อเป็นประโยชน์ในการพัฒนาโอกาสทางการค้าภายใต้ความตกลงเขตการค้าเสรีไทยกับออสเตรเลีย

จากการใช้ข้อมูลการส่งออกและนำเข้าของทั้งสองประเทศจากสหประชาชาติ ผลการศึกษาพบว่า ปี 2547 และ 2548 สินค้าสิ่งทอไทยในตลาดโลก ในรหัสสินค้า 61 และ 62 มีค่าความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบที่ปรากฏมากกว่า 1 ในขณะที่ ออสเตรเลียมีค่าความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบที่ปรากฏน้อยกว่า 1 อย่างไรก็ตาม ในการศึกษาในตลาดออสเตรเลียพบว่า จีนคู่แข่งที่สำคัญของไทยกับไทยมีค่าความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบที่ไม่ได้แตกต่างกันมากนัก คือมีค่า RCA ของรายการสินค้าในหมวดรหัส 61 และ 62 น้อยกว่า 1 ทั้งคู่ แต่ทางด้านส่วนแบ่งการตลาด พบว่า สินค้าสิ่งทอของไทยมีส่วนแบ่งการตลาดที่ต่ำมากเมื่อเทียบกับประเทศจีน

การวิเคราะห์กฎแหล่งกำเนิดสินค้าของอุตสาหกรรมสิ่งทอของไทย พบว่า กฎแหล่งกำเนิดสินค้าไม่ได้เป็นอุปสรรคในการส่งออกสินค้าสิ่งทอ เพราะความสามารถของอุตสาหกรรมสิ่งทอไทยสามารถผลิตได้ตามเงื่อนไขดังกล่าว อย่างไรก็ตาม ประเทศไทยไม่สามารถผลิตวัตถุดิบที่จะใช้ในการผลิตสินค้าได้เอง จึงต้องอาศัยการนำเข้าวัตถุดิบจากประเทศอื่นๆ ซึ่งการนำเข้าวัตถุดิบในบางรายการนั้นอาจจะทำให้ไทยต้องพบกับปัญหาถิ่นกำเนิดของสินค้าได้ในอนาคต ดังนั้น การปรับปรุงคุณภาพสินค้า การสร้างตราสินค้า และการออกแบบ รวมทั้งนวัตกรรมต่างๆ เป็นสิ่งจำเป็นในอนาคตของอุตสาหกรรมนี้

Thesis Title	An Analysis of Trade Potential of Thailand's Textile Industries Under Thailand – Australia Free Trade Agreements
Author	Teeravadee Chotmeechai
Thesis Advisor	Dr. Somchai Hanhiran
Department	Economic (Economic Business)
Academic Year	2007

### ABSTRACT

The principal objectives of this study are to investigate the possibilities of trade complementary between Thailand and Australia in textile industry under the existence of Thailand-Australia Free Trade Agreement (TAFTA), and to possible impact of the Rules of Origin relating textile industry, specified in TAFTA, on the capability of Thai exporters. The last part of the study is contributed to provide policy suggestion on how to enhance the competitiveness of Thai textile in Australian market.

By employing the trade statistic from the United Nations, the study found that the Revealed Competitiveness Advantages (RCA) of Thai textile commodities under Harmonization System (HS) 61 and 62 in the world market are slightly over 1, and Australia's RCA in these commodities are less than 1. In the Australian market, the results of the study revealed that there is no significantly different RCA between Thai textile and Those of Chinese. However, the market share of the Chinese is much larger.

As far as the analysis of Rules of Origin relating textile industry in TAFTA is concerned, the study found that they are not all sorts of actively barriers to Thai export to Australia. However, it has to be kept in mind that, particular in this industry, Thailand does need to import raw materials from countries outside the list specified in the agreement. If there are more requirements on this part in the future, the Rules of Origin could prevent Thai textile exporters from making use of tariff privilege under this agreement. Hence, the future of this industry will very much rely on how they can improve the product quality, develop product design and make use of innovation.

# บทที่ 1

## บทนำ

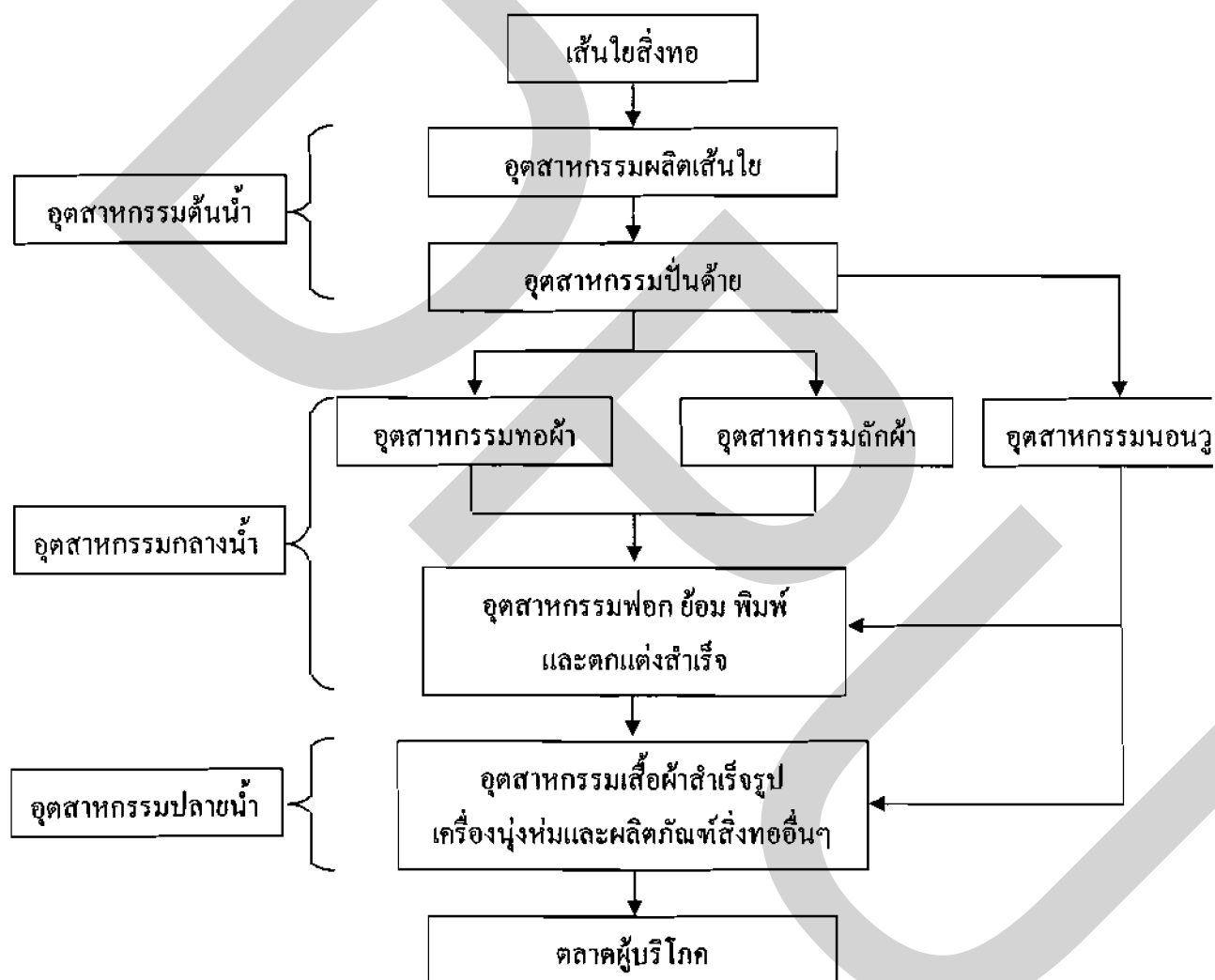
### 1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

อุตสาหกรรมสิ่งทอ นับเป็นอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ของประเทศที่มีการรวมหน่วยผลิตหน่วยย่อยๆ หลายหน่วยเข้าด้วยกัน จากอุตสาหกรรมต้นน้ำ คือ เส้นใย ไปอุตสาหกรรมกลางน้ำ คือ ปั่นฝ้าย ทอผ้า ถักผ้า ฟอก ย้อม พิมพ์ และตกแต่งสำเร็จ ไปจนถึงอุตสาหกรรมปลายน้ำ คือ เครื่องนุ่งห่ม ความต่อเนื่องของแต่ละหน่วยอุตสาหกรรม จึงมีความสำคัญยิ่งที่จะช่วยให้อุตสาหกรรมทั้งระบบดำเนินไปได้ด้วยดี อีกทั้งอุตสาหกรรมสิ่งทอมีบทบาทที่สำคัญยิ่งต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ และยังรวมไปถึงการก่อให้เกิดการจ้างงานสูงถึง 1.08 ล้านคน ดังจะเห็นได้จากโครงสร้างการผลิตของอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ระดับ คือ

1. อุตสาหกรรมต้นน้ำ เป็นอุตสาหกรรมใช้เงินลงทุนและเทคโนโลยีในระดับสูง (Capital intensive) และพึ่งพาการนำเข้าเป็นอย่างมาก ประกอบด้วย อุตสาหกรรมเส้นใย ซึ่งแบ่งได้เป็น 2 ประเภทตามกระบวนการผลิต คือ อุตสาหกรรมเส้นใยธรรมชาติ มีการนำเข้าวัตถุดิบทั้งหมดร้อยละ 83.5 ของต้นทุนการผลิต และอุตสาหกรรมเส้นใยสังเคราะห์ มีการพึ่งพาวัตถุดิบนำเข้า โดยคิดเป็นร้อยละ 58.6 ของต้นทุนการผลิต

2. อุตสาหกรรมกลางน้ำ ประกอบด้วย อุตสาหกรรมปั่นด้าย อุตสาหกรรมผ้าทอและผ้าถัก และอุตสาหกรรมฟอกย้อมพิมพ์ลายและตกแต่งสำเร็จ อุตสาหกรรมนี้เป็นอุตสาหกรรมที่ใช้เงินลงทุนและเทคโนโลยีปานกลางถึงสูง เช่น อุตสาหกรรมปั่นด้ายจำเป็นต้องใช้เครื่องจักรตลอดกระบวนการ แต่จำนวนเงินลงทุนที่ใช้ยังไม่สูงเท่าอุตสาหกรรมเส้นใย ส่วนอุตสาหกรรมผ้าทอและผ้าถักเน้นการใช้เครื่องจักรเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ ซึ่งไทยขาดการพัฒนาเทคโนโลยีและไม่มีการผลิตเครื่องจักรเองในประเทศ ทำให้ต้องมีการนำเข้าจากต่างประเทศ โดยการนำเข้าเครื่องจักรของอุตสาหกรรมกลางน้ำคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 71 ของการนำเข้าเครื่องจักรของทั้งอุตสาหกรรม ส่วนอุตสาหกรรมฟอกย้อมนั้นมีการนำเข้าเครื่องจักรจากจีน และไต้หวัน ซึ่งมีการผลิตเครื่องจักรโดยเลียนแบบเทคโนโลยีจากเครื่องจักรของอิตาลี อีกทั้งวัตถุดิบ เช่น สารเคมีที่ใช้ในอุตสาหกรรมฟอกย้อม ต้องนำเข้าจากต่างประเทศเกือบทั้งหมดคิดเป็นประมาณร้อยละ 80 โดยต้นทุนสีฟอกย้อมคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 35 ของต้นทุนทั้งหมดในอุตสาหกรรมฟอกย้อม

3. อุตสาหกรรมปลายน้ำ ประกอบด้วยอุตสาหกรรมเสื้อผ้าสำเร็จรูป อุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มและผลิตภัณฑ์สิ่งทออื่นๆ อุตสาหกรรมส่วนนี้จัดเป็นอุตสาหกรรมที่ใช้แรงงานมากที่สุดในส่วนของอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม ส่วนการใช้เงินลงทุน เทคโนโลยีและเครื่องจักรอยู่ในอัตราที่ไม่สูงนัก



ภาพที่ 1.1: โครงสร้างการผลิตของอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม

จำนวนแรงงานในอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มของไทยในปี 2548 มีจำนวนทั้งสิ้น 1,063,990 คน ลดลงจากปี 2547 ซึ่งมี 1,076,620 คน ร้อยละ 1.1 โดยโรงงานเสื้อผ้าสำเร็จรูปมีแรงงานมากที่สุดจำนวน 825,650 คน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 77.6 ของแรงงานในภาคอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มทั้งหมด รองลงมาได้แก่ โรงงานทอผ้าและถักผ้า มีจำนวน 116,040 คน สัดส่วนร้อยละ 10.9

สำหรับจำนวนโรงงานในอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มของไทยในปี 2548 มีทั้งสิ้น 4,440 โรง แบ่งเป็นโรงงานผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูปจำนวน 2,541 โรง สัดส่วนร้อยละ 57.2 ของจำนวนโรงงานทั้งหมดในอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม รองลงมาได้แก่ โรงงานทอผ้าและถักผ้ามีจำนวน 1,320 โรงงาน สัดส่วนร้อยละ 29.7

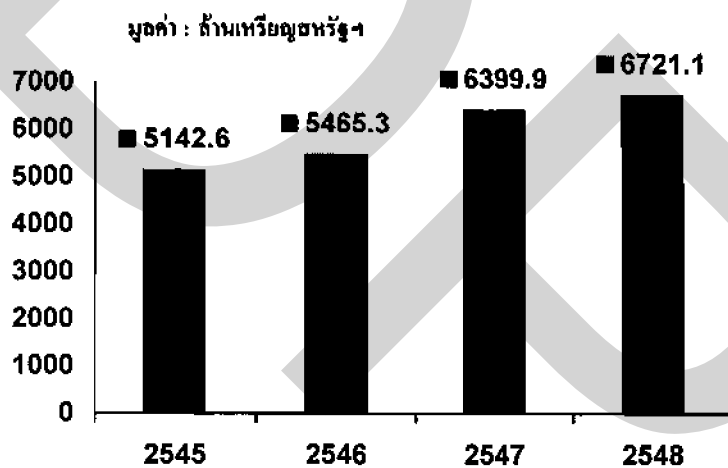
ตารางที่ 1.1 จำนวนโรงงานและแรงงานในอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มปี 2548

อุตสาหกรรม	จำนวนแรงงาน (คน)	จำนวนโรงงาน (โรง)
อุตสาหกรรมเส้นใย (man-made fiber)	14,430	17
อุตสาหกรรมปั่นด้าย (spinning)	61,100	153
อุตสาหกรรมทอผ้าและถักผ้า (Weaving and knitting)	116,040	1,320
อุตสาหกรรมฟอกย้อม พิมพ์และแต่งสำเร็จ (Dyeing and printing)	46,770	409
อุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่ม (Clothing)	825,650	2,541
รวมทั้งหมด	1,063,990	4,440

ที่มา: ส่วนอุตสาหกรรมสิ่งทอ สำนักพัฒนาอุตสาหกรรมรายสาขา กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม

นอกจากนี้อุตสาหกรรมสิ่งทอยังสามารถทำรายได้ที่เป็นเงินตราต่างประเทศได้ปีละกว่า 6,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ และมีมูลค่าการส่งออกสิ่งทอของไทยสูงเป็นอันดับ 3 รองจากมูลค่าการส่งออกอิเล็กทรอนิกส์ และเครื่องใช้ไฟฟ้า โดยในปี 2548 การส่งออกผลิตภัณฑ์สิ่งทอมีมูลค่า 6,721.1 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ เพิ่มขึ้นร้อยละ 5.02 เมื่อเทียบกับปี 2547 มีมูลค่าส่งออก 6,399.9 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ (จากภาพที่ 1.1)

#### สถานการณ์การส่งออกสิ่งทอของประเทศไทย



ภาพที่ 1.2 การส่งออกสิ่งทอของไทยปี 2548

ที่มา : ข้อมูลมาจากภาคผนวก ก หน้าที่ 91

สหรัฐอเมริกาและสหภาพยุโรปยังคงเป็นตลาดส่งออกหลักของไทยลำดับที่ 1 และ 2 มีมูลค่าส่งออกในช่วงครึ่งปีแรกของปี 2549 (ม.ค.-มิ.ย.) 1,012 และ 645.6 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ สัดส่วนร้อยละ 30.5 และ 19.4 ของการส่งออกสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มโดยรวมของไทย เพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันปี 2548 ร้อยละ 5.2 และ 14.5

สำหรับญี่ปุ่น จีน และฮ่องกงซึ่งเป็นตลาดส่งออกสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มหลักของเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ไทยส่งออกสิ่งทอไปยังประเทศญี่ปุ่นในอัตราร้อยละ 3 ส่งออกไปจีนร้อยละ 4 ส่งไปฮ่องกงร้อยละ 6 ของไทยลำดับที่ 3 4 และ 6 โดยในช่วงครึ่งแรกของปี 2549 (ม.ค.-มิ.ย.) มีมูลค่าส่งออก 202.7 128.9 และ 86.8 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ตามลำดับ ซึ่งลดลงจากช่วงระยะเวลาเดียวกันของปี 2548 ร้อยละ 5 14.6 และ 3.7 ในขณะที่การส่งออกไปยังตลาดเอเชียใต้ โดยเฉพาะประเทศสหรัฐอเมริกาหรับอเมริกา ซึ่งอยู่ลำดับที่ 5 มีอัตราการขยายตัวเพิ่มสูงขึ้น โดยมีมูลค่าการส่งออกในช่วงครึ่งปีแรก 92.4 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ หรือ เพิ่มขึ้นร้อยละ 4

ในส่วนของภาพรวมตลาดส่งออก FTA ของไทย (ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ และจีน) มีมูลค่าการส่งออกช่วงครึ่งปีแรกของปี 2549 (ม.ค.-มิ.ย.) 163 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ลดลงจากช่วงเวลาเดียวกันในปี 2548 ร้อยละ 10.8 โดยการส่งออกไปออสเตรเลีย และนิวซีแลนด์ มีมูลค่า 28.5 และ 5.6 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ คือ เพิ่มขึ้นร้อยละ 2.9 และ 36.6 ตามลำดับ ขณะที่การส่งออกไปจีนซึ่งมีมูลค่า 128.9 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ หรือ ลดลงร้อยละ 14.6

#### ตารางที่ 1.2 ตลาดส่งออกสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม

ประเทศ/กลุ่ม	มูลค่า (ล้านเหรียญสหรัฐฯ)					อัตราการเปลี่ยนแปลง (%)			สัดส่วน (%)		
	2546	2547	2548	2548	2549	47/46	48/47	49/48	2546	2547	2548
				ม.ค.-มิ.ย.	ม.ค.-มิ.ย.			ม.ค.-มิ.ย.			
สหรัฐอเมริกา	1,868.6	2,083.2	2,120.2	962.1	1,012.0	11.5	1.8	5.2	34.2	32.6	31.5
สหภาพยุโรป	1,018.2	1,194.9	1,212.9	563.7	645.6	17.3	1.5	14.5	18.6	18.7	18.0
ญี่ปุ่น	372.6	429.7	413.6	213.4	202.7	15.3	-3.7	-5.0	6.8	6.7	6.2
จีน	180.0	266.1	283.3	150.9	128.9	47.8	6.5	-14.6	3.3	4.2	4.2
ฮ่องกง	172.9	191.5	177.4	90.1	86.8	10.8	-7.4	-3.7	3.2	3.0	2.6
สหรัฐอเมริกาหรับอเมริกา	137.3	161.6	175.4	88.8	92.4	17.8	8.5	4.1	2.5	2.5	2.6
ออสเตรเลีย	51.7	57.5	61.1	27.7	28.5	11.2	6.3	2.9	0.9	0.9	0.9
นิวซีแลนด์	8.1	10.5	11.1	4.1	5.6	29.6	5.7	36.6	0.1	0.2	0.2
อื่นๆ	1,657.4	2,004.9	2,266.1	1,041.1	1,118.7	21.0	13.0	7.5	30.3	31.3	33.7
<b>รวม</b>	<b>5,466.8</b>	<b>6,401.70</b>	<b>6,721.1</b>	<b>3,141.9</b>	<b>3,321.2</b>	<b>17.1</b>	<b>5.0</b>	<b>5.7</b>	<b>100.0</b>	<b>100.0</b>	<b>100.0</b>

ที่มา : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร โดยความร่วมมือของกรมศุลกากร



จะเห็นได้ว่าผลิตภัณฑ์สิ่งทอที่ประเทศไทยส่งออกไปขายยังต่างประเทศนั้นมีมูลค่าเพิ่มขึ้น แต่ในทางกลับกันอุตสาหกรรมสิ่งทอภายในประเทศกลับต้องอาศัยวัตถุดิบที่จะผลิตสิ่งทอนั้นจากต่างประเทศส่งผลให้มูลค่าการนำเข้าวัตถุดิบที่นำมาใช้ผลิตสิ่งทอเพิ่มสูงตามไปด้วย การนำเข้าสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มในช่วงครึ่งปีแรกของปี 2549 (ม.ค.-มิ.ย.) มีมูลค่านำเข้ารวม 1,444.6 ล้านดอลลาร์สหรัฐ หรือประมาณ 56,173.1 ล้านบาท ลดลงจากระยะเดียวกันของ 2548 ร้อยละ 4.9 โดยจีน ได้หวันและสหภาพยุโรปยังคงเป็นแหล่งนำเข้าที่สำคัญของไทย โดยมีมูลค่าการนำเข้าในช่วงครึ่งปีแรกของปี 2549 สูงถึง 361.1 165.4 และ 151.1 ล้านดอลลาร์สหรัฐ คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 25 11.4 และ 10.5 ของการนำเข้าสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มโดยรวมของไทย เพิ่มขึ้นจากระยะเดียวกันของปี 2548 ร้อยละ 10 9.7 และ 7.2 ตามลำดับ สำหรับการนำเข้าจากสหรัฐฯ ในในช่วงครึ่งปีแรกของปี 2549 มีมูลค่า 131.3 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ลดลงจากระยะเดียวกันถึงร้อยละ 36.5

ตารางที่ 1.3 แหล่งนำเข้าสินค้าสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มที่สำคัญของไทย

แหล่งนำเข้า	มูลค่า (ล้านเหรียญสหรัฐ)					อัตราการขยายตัว (%)			สัดส่วน (%)			
	2546	2547	2548	2548 ม.ค.-มิ.ย.	2549 ม.ค.-มิ.ย.	47/46	48/47	49/48 ม.ค.-มิ.ย.	2546	2547	2548	25 ม.ค.
1. จีน	580.3	603.0	691.1	328.3	361.1	3.9	14.6	10.0	24.1	22.3	23.6	25
2. ไต้หวัน	304.3	325.9	311.4	150.8	165.4	7.1	-4.4	9.7	12.7	12.1	10.6	11
3. ญี่ปุ่น	240.1	272.9	302.9	154.0	138.5	13.7	11.0	-10.1	10.0	10.1	10.3	9
4. สหรัฐอเมริกา	228.3	249.4	293.7	206.9	131.3	9.2	17.8	-36.5	9.5	9.2	10.0	9
5. สหภาพยุโรป	196.6	239.3	260.0	140.9	151.1	21.7	8.7	7.2	8.2	8.9	8.9	10
6. เกาหลีใต้	149.4	147.1	123.1	67.0	56.8	-1.5	-16.3	-15.2	6.2	5.4	4.2	3
7. ออสเตรเลีย	143.2	164.2	156.0	66.3	76.7	14.7	-5.0	15.7	6.0	6.1	5.3	5
8. อีgypt	134.7	170.0	174.7	82.7	83.3	26.2	2.8	0.7	5.6	6.3	6.0	5
9. อินโดนีเซีย	82.3	92.9	103.1	52.1	51.3	12.9	11.0	-1.5	3.4	3.4	3.5	3
10. อื่นๆ	344.1	437.7	512.9	269.7	229.1	27.2	17.2	-15.1	14.3	16.2	17.5	15
รวม	2,403.3	2,702.4	2,928.9	1,518.7	1,444.6	12.4	8.4	-4.9	100.0	100.0	100.0	100

ที่มา : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร โดยความร่วมมือของกรมศุลกากร

วัตถุดิบที่มีการนำเข้ามามากที่สุด ได้แก่ ฝ้ายเส้น และเส้นใยที่ใช้ในการทอ โดยแหล่งนำเข้า ฝ้ายเส้นที่สำคัญของไทยมาจาก จีน ไต้หวัน ฮองกง และเกาหลี ส่วนด้าย และเส้นใยนั้นนำเข้า มาจากประเทศสหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น จีน ออสเตรเลีย และปากีสถาน จากสถานการณ์การแข่งขัน ทางด้านการผลิต และการค้าโลกที่รุนแรงเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ เพื่อชิงความเป็นหนึ่ง หรือเพิ่มส่วนแบ่ง ในตลาดโลก ส่งผลให้ประเทศต่างๆในโลกจำเป็นต้องแสวงหาพันธมิตรทั้งด้านการผลิต และ การค้า เพื่อให้เกิดการลงทุนระหว่างประเทศ และการรวมกลุ่มทางการค้าในรูปกรอบความร่วมมือ ทางเศรษฐกิจต่าง ๆ ทั้งในระดับพหุภาคี ระดับทวิภาคี และระดับภูมิภาค สำหรับความร่วมมือ ระดับ ทวิภาคีนั้น ปัจจุบันประเทศต่างๆ ให้ความสำคัญเป็นอย่างมากกับการจัดทำเขตการค้า เสรี (Free Trade Area :FTA) และประเทศไทยก็เป็นหนึ่งในหลายประเทศที่ให้ความสนใจ จะเห็นได้จากการที่ประเทศไทยมีความสนใจทางการค้ากับออสเตรเลีย เนื่องจากออสเตรเลีย เป็นแหล่งวัตถุดิบที่สำคัญ ได้แก่ ถ่านหิน ทองคำ แร่เหล็ก รวมถึงด้าย และเส้นใยที่ใช้ในการผลิต สิ่งทอ และยังเป็นแหล่งวัตถุดิบที่สำคัญของไทยเป็นอันดับ 3 รองจาก ญี่ปุ่น และจีน

การเจรจาทางการค้าระหว่างไทยกับออสเตรเลีย (Thailand-Australia Free Trade Agreement : TAFTA) ที่เริ่มมีผลบังคับใช้มาตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2548 ความตกลงฯ ฉบับนี้เป็น ความตกลงการค้าเสรีสองฝ่ายฉบับแรกของไทย ประเทศไทยได้รับประโยชน์จากออสเตรเลียใน ด้านภาษีที่ลดลงจากร้อยละ 25 เหลือเพียง ร้อยละ 12.5 ในทันที และในขณะเดียวกันประเทศไทย ก็จะสามารถนำเข้าสินค้าในหมวดสิ่งทอให้กับออสเตรเลียเป็นการตอบแทน ซึ่งจะทำให้ ผู้ผลิตไทยสามารถซื้อวัตถุดิบจากออสเตรเลียได้ในราคาที่ถูกลง แต่อย่างไรก็ตามยังมีอุปสรรค และเงื่อนไขหลายประการในกรอบการเจรจาที่อาจจะมีผลต่อผู้ประกอบการไทยที่จะสามารถใช้ ประโยชน์จากช่องทางของ FTA ไทยกับออสเตรเลียได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ

ดังนั้นการศึกษาถึงผลของการเปิดเขตการค้าเสรีระหว่างไทยกับออสเตรเลีย ในช่วง เวลา 1 ปีที่ผ่านมา จะเป็นประโยชน์ต่ออุตสาหกรรมทั้งในด้านการขยายตัวของการส่งออก และ การลดลงของต้นทุนการผลิตของผู้ประกอบการไทย รวมทั้งเงื่อนไข และอุปสรรคที่อาจจะ เป็นประโยชน์ต่อข้อตกลงทางการค้าที่มีอยู่ โดยเฉพาะกฎว่าด้วยแหล่งกำเนิดสินค้า (Rules of Origin) ที่เป็นอยู่นั้นสอดคล้องกับโครงสร้างการผลิต และศักยภาพของผู้ประกอบการ ไทยมากน้อยเพียงใด ซึ่งจะช่วยให้ผู้ที่เกี่ยวข้องสามารถนำไปเป็นแนวทางเพื่อการพัฒนา ผลิตภัณฑ์ และการเจรจาอีกครั้งในอีก 2 ปีข้างหน้า

## 1.2 วัตถุประสงค์ในการศึกษา

1.2.1 เพื่อวิเคราะห์ความสามารถในการแข่งขันในการส่งออก เมื่อมีการเปิดเขตการค้าเสรีระหว่างไทย กับออสเตรเลียที่มีต่ออุตสาหกรรม สิ่งทอและผลต่อการใช้ประโยชน์ของข้อตกลงเขตการค้าเสรี

1.2.2 เพื่อวิเคราะห์ข้อกำหนดเกี่ยวกับกฎของแหล่งกำเนิดสินค้าสิ่งทอว่ามีความเหมาะสมต่อสภาพ และโครงสร้างการผลิตในอุตสาหกรรมสิ่งทอของไทยอย่างไร

1.2.3 เพื่อเสนอแนะแนวทางเพื่อเป็นประโยชน์ในการพัฒนาโอกาสทางการค้าภายใต้ความตกลงเขตการค้าเสรีไทย กับออสเตรเลีย

## 1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.3.1 ทราบถึงโอกาสทางการค้าสิ่งทอของไทย หลังจากมีการเปิดเขตการค้าเสรี กับออสเตรเลีย

1.3.2 ทราบถึงโครงสร้างของอุตสาหกรรมสิ่งทอทั้งระบบ

1.3.3 ทราบว่ากฎแหล่งกำเนิดสินค้าสิ่งทอเป็นปัญหาของการส่งออก หรือ กฎแหล่งกำเนิดสินค้า ไม่ส่งผลกระทบต่อส่งออกของสินค้าสิ่งทอ

1.3.4 สามารถนำข้อเสนอแนะมาปรับใช้ให้เกิดประโยชน์ทางการค้ากับอุตสาหกรรมสิ่งทอของไทย

## 1.4 ขอบเขตการศึกษา

1.4.1 การศึกษาในครั้งนี้จะศึกษาเฉพาะอุตสาหกรรมสิ่งทอที่ใช้พิกัดศุลกากร HS 61 (เครื่องแต่งกายและของที่ใช้ประกอบกับเครื่องแต่งกายที่ไม่ได้ถักแบบนิตหรือแบบโครเชต์)ที่มีความสัมพันธ์กันทั้งไทย และออสเตรเลีย

1.4.2 ศึกษาเกี่ยวกับกฎแหล่งกำเนิดสินค้า (Rule of Origin) ตามข้อตกลงแหล่งกำเนิดสินค้าตั้งแต่วันที่มิถุนายน ค.ศ. 1995

1.4.2 ศึกษา 1 ปีก่อนเปิดเขตการค้าเสรี และช่วงปี 2548 ตั้งแต่วันที่ 1ม.ค. -31 ธ.ค. 2548

## 1.5 วิธีการศึกษา

1.5.1 การศึกษาจะใช้ทั้งวิธีพรรณนา (Descriptive Analysis) และวิธีเชิงปริมาณ (Quantitative Analysis) โดยใช้ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ซึ่งเป็นข้อมูลการนำเข้าส่งออกสินค้าสิ่งทอของประเทศไทย กับ ออสเตรเลีย และข้อมูลโดยทั่วไปเกี่ยวกับเขตการค้าเสรี (FTA) ที่รวบรวมได้จากบทความต่างๆ งานค้นคว้าวิจัย การจัดประชุมFTA หน่วยงานของรัฐบาลที่มีการจัดเก็บข้อมูล และหนังสือพิมพ์

1.5.2 ทำการศึกษาโดยใช้ทฤษฎีความได้เปรียบ โดยเปรียบเทียบที่ปรากฏ (Revealed Comparative Advantage: RCA) ซึ่งเป็นการเปรียบเทียบสัดส่วนมูลค่าของสินค้าส่งออกของประเทศหนึ่ง กับสัดส่วนของสินค้าประเภทเดียวกันในตลาดโลก

โดยถ้า

ค่า  $RCA > 1$  หมายถึง ประเทศจะได้เปรียบโดยเปรียบเทียบในการส่งออกของสินค้า X ในตลาดโลก

ค่า  $RCA < 1$  หมายถึง ประเทศจะเสียเปรียบโดยเปรียบเทียบในการส่งออกของสินค้า X ในตลาดโลก

1.5.3 ทำการศึกษาเกี่ยวกับกฎแหล่งกำเนิดสินค้า (Rule of Origin: RO) ของไทย หลักเกณฑ์ในการพิสูจน์แหล่งกำเนิดสินค้าสามารถแบ่งได้เป็น 3 หลักเกณฑ์ ได้แก่

1.5.3.1 กฎการใช้วัตถุดิบในประเทศทั้งหมด

1.5.3.2 กฎการแปรสภาพอย่างเพียงพอ

1.5.3.3 กฎสัดส่วนการใช้วัตถุดิบในประเทศ

ซึ่งสินค้าบางประเภทหากผ่านเกณฑ์ข้อใดข้อหนึ่งหนึ่งก็ถือว่าได้แหล่งกำเนิดสินค้าแล้ว (กรรมกรค้าต่างประเทศ)

## ขั้นตอนการศึกษา

### ขั้นตอนที่ 1

- คำนวณ RCA ของไทยกับออสเตรเลียในอุตสาหกรรมสิ่งทอทุกรายการในหมวดสินค้าที่ HS 61 และ HS 62
- คำนวณ RCA ของไทยกับออสเตรเลียว่าไทยดีกว่าในรายการที่ออสเตรเลียไม่ดี โดยใช้ Rank RCA ในการศึกษา

สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์จัดอันดับของ RCA (RCA Rank Correlation)

เป็นดัชนีที่ใช้วัดเปรียบเทียบโครงสร้างการค้าส่งออกเทียบกับโครงสร้างของประเทศไทย โดยถ้าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์จัดอันดับของ RCA มีค่าสูง (เข้าใกล้ 1) และเป็นบวกแสดงว่าประเทศคู่เจรจานั้นกับประเทศไทยมีโครงสร้างการค้าและโครงสร้างการผลิตในสินค้าที่ทดแทนกัน (Substitutes) การตัดสินใจรวมกลุ่มการค้าระหว่างประเทศนั้นจะไม่สร้างประโยชน์จากการสร้างการค้าให้แก่ประเทศไทยมากนัก และยังคงทำให้เกิดการเบี่ยงเบนทางการค้าอีกด้วย ในขณะที่ถ้าค่าดัชนีสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์จัดอันดับของ RCA มีค่าที่ติดลบมากๆ (เข้าใกล้ -1) จะแสดงถึงการค้าที่เกี่ยวพันกับประเทศไทย (Complementary) ซึ่งจะส่งผลให้ประเทศไทยได้ประโยชน์จากการเจรจาเปิดเขตการค้าเสรีกับประเทศนั้นมากกว่า ในกรณีที่ไม่ค่อยมีความสัมพันธ์กัน ค่าสหสัมพันธ์จะเข้าใกล้เท่ากับ 0 และถ้าไม่มีความสัมพันธ์กันเลย สหสัมพันธ์จะเท่ากับ 0

- เปรียบเทียบส่วนแบ่งของไทยในออสเตรเลียเทียบกับคู่แข่งที่สำคัญ ได้แก่ จีน ดูค่า RCA ของไทยกับคู่แข่งของไทยในตลาดออสเตรเลีย
- เปรียบเทียบการส่งออก และนำเข้าสินค้าอุตสาหกรรมสิ่งทอในช่วง 1 ปี หลังจากเปิดการค้าเสรีตามกรอบข้อตกลง TAFTA ว่ามีโครงสร้างการนำเข้า และส่งออกอย่างไร สิ่งใดที่เป็นปัญหา และ อุปสรรค เทียบกับผลของ RCA ว่าประเทศไทยเสียเปรียบ หรือ ได้เปรียบเพราะเหตุใด

### ขั้นตอนที่ 2

- ศึกษากฎว่าด้วยแหล่งกำเนิดสินค้าในทุกรายการในหมวดสิ่งทอที่ไทยผลิต และความเชื่อมโยงของ Rules of Origin ในสินค้าต่างๆ เพื่อดูถึงโอกาสทางการค้าของประเทศไทย

## บทที่ 2

### แนวคิดทฤษฎี และทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

#### 2.1 แนวคิดทฤษฎี

ทฤษฎีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบที่ปรากฏ (Revealed Comparative Advantage: RCA) เสนอโดย BELA Balassa (1989) ดัชนี RCA เป็นการเปรียบเทียบสัดส่วนของมูลค่าสินค้าส่งออกของประเทศหนึ่ง กับสัดส่วนมูลค่าการส่งออกของสินค้าประเภทเดียวกันในตลาดโลก

ดัชนี RCA มีข้อจำกัดในการวัดความได้เปรียบที่แท้จริง แต่จะไม่ศึกษาต้นทุนของการผลิตสินค้าโดย เปรียบเทียบระหว่างประเทศ ซึ่งการวิเคราะห์ต้นทุนโดยเปรียบเทียบระหว่างประเทศนั้นเป็นเรื่องยาก เนื่องจากปัจจัยการผลิต กระบวนการผลิตมีความซับซ้อน และในหลายประเทศ มิได้มีการเก็บรวบรวมไว้อย่างเป็นระบบ จึงไม่สามารถนำมาเปรียบเทียบต้นทุนของสินค้าแต่ละประเภทในของแต่ละประเทศได้ โดย ดัชนี RCA จะให้ความสำคัญกับมูลค่าการส่งออกสินค้าของประเทศที่ต้องการศึกษาเปรียบเทียบกับมูลค่าการส่งออกของสินค้าชนิดเดียวกันในกลุ่มเดียวกันกับประเทศที่ต้องการศึกษา

การที่สัดส่วนมูลค่าการส่งออกสินค้าชนิดใดชนิดหนึ่งของประเทศสูงกว่า เมื่อเทียบกับสัดส่วนของมูลค่าการส่งออกของสินค้าชนิดเดียวกันในกลุ่มประเทศที่ศึกษา แสดงให้เห็นว่าเมื่อพิจารณา โดยรวมแล้วประเทศนั้นมีความสามารถในการแข่งขันในสินค้าชนิดนั้น ในกลุ่มประเทศที่ศึกษา แม้ว่าประเทศที่ศึกษาจะมีมาตรการทางภาษี และมาตรการที่ไม่ใช่ภาษีมาปกป้องสินค้าของตน การที่สัดส่วนการส่งออกที่สูง แสดงให้เห็นว่าประเทศมีต้นทุนการผลิตที่สามารถแข่งขันในตลาดต่างประเทศที่ต้องการจะเปรียบเทียบได้ จึงสามารถส่งออกสินค้าได้เป็นสัดส่วนที่ค่อนข้างมาก

ดัชนี RCA สามารถเปลี่ยนแปลงค่าไปได้ตามระยะเวลา และกลุ่มประเทศที่กำลังศึกษา โดย ณ เวลาหนึ่งประเทศอาจมีความสามารถในการแข่งขันสินค้าชนิดหนึ่งกลุ่มประเทศที่ศึกษาอย่างมาก ถ้าค่า RCA สูงขึ้นประกอบกับส่วนแบ่งของตลาดสูงขึ้น แต่ในอนาคตสินค้าชนิดนี้ของประเทศอาจจะไม่สามารถแข่งขันได้ เป็นเพราะความสามารถในการแข่งขันของประเทศโดยเปรียบเทียบได้เปลี่ยนแปลงไปตามภาวะเศรษฐกิจ และนโยบายของรัฐในแต่ละประเทศ

ดัชนี RCA สามารถคำนวณได้ดังนี้

$$RCA = \frac{X_{ik} / X_i}{X_{wk} / X_w}$$

โดยที่ RCA คือ ดัชนีวัดความได้เปรียบ โดยเปรียบเทียบในการส่งออกของสินค้า k ของประเทศ i

$X_{ik}$  คือ มูลค่าการส่งออกสินค้า k ของประเทศ i

$X_i$  คือ มูลค่าการส่งออกของสินค้าทั้งหมดของประเทศ i

$X_{wk}$  คือ มูลค่าการส่งออกสินค้า k ของกลุ่มประเทศ w

$X_w$  คือ มูลค่าการส่งออกทั้งหมดของกลุ่มประเทศ w

W คือ ประเทศที่จะศึกษา

ถ้า  $RCA > 1$  หมายถึง สัดส่วนของมูลค่าการส่งออกสินค้า k ของประเทศ i ต่อมูลค่าการส่งออกทั้งหมดของประเทศ i สูงกว่าสัดส่วนมูลค่าการส่งออกสินค้า k ของกลุ่มประเทศที่ศึกษาต่อการมูลค่าส่งออกทั้งหมดของกลุ่มประเทศนั้น หรืออาจกล่าวได้ว่าประเทศ i มีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบที่ปรากฏ ในการส่งออกสินค้า k ในกลุ่มประเทศนั้น

ถ้า  $RCA < 1$  หมายถึง สัดส่วนมูลค่าการส่งออกสินค้า k ของประเทศ i ต่อมูลค่าการส่งออกทั้งหมดของประเทศ i ต่ำกว่าสัดส่วนมูลค่าการส่งออกสินค้า k ของกลุ่มประเทศที่ศึกษาต่อมูลค่าการส่งออกทั้งหมดของกลุ่มประเทศนั้น หรืออาจจะกล่าวได้ว่าประเทศ i มีความเสียเปรียบโดยเปรียบเทียบที่ปรากฏในการส่งออกสินค้า k ในกลุ่มประเทศนั้น

การดูดัชนี RCA นั้นอาจจะเปรียบเทียบกับ RCA ของประเทศอื่นๆ ในกลุ่มประเทศที่ศึกษาเดียวกัน และอาจพิจารณา RCA ในปีต่างๆ เพื่อพิจารณาแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงของความได้เปรียบเชิงปรากฏ โดยเปรียบเทียบของสินค้าแต่ละชนิดว่ามีการพัฒนาไปอย่างไร ซึ่งจะสะท้อนถึงสินค้าใดของประเทศมีความสามารถในการแข่งขันเพิ่มขึ้น หรือลดลงในตลาดของกลุ่มประเทศที่ศึกษา

การศึกษาความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบที่ปรากฏของไทยในตลาดโลก

ดัชนี RCA สามารถคำนวณได้ดังนี้

$$RCA = \frac{X_{ik} / X_i}{X_{wk} / X_w}$$

โดยที่

RCA คือ ดัชนีวัดความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบที่ปรากฏในการส่งออกของสินค้า k ของประเทศ i

$X_{ik}$  คือ มูลค่าการส่งออกสินค้าสิ่งทอของประเทศไทย

$X_i$  คือ มูลค่าการส่งออกของสินค้าทั้งหมดของประเทศไทย

$X_{wk}$  คือ มูลค่าการส่งออกสินค้าสิ่งทอของโลก

$X_w$  คือ มูลค่าการส่งออกทั้งหมดของโลก

W คือ ทุกประเทศที่ทำการค้าในโลก

การศึกษาความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบที่ปรากฏของออสเตรเลียในตลาดโลก

ดัชนี RCA สามารถคำนวณได้ดังนี้

$$RCA = \frac{X_{ik} / X_i}{X_{wk} / X_w}$$

โดยที่

RCA คือ ดัชนีวัดความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบที่ปรากฏในการส่งออกของสินค้า สิ่งทอของประเทศ ออสเตรเลีย

$X_{ik}$  คือ มูลค่าการส่งออกสินค้าสิ่งทอของประเทศไทย

$X_i$  คือ มูลค่าการส่งออกของสินค้าทั้งหมดของประเทศไทย

$X_{wk}$  คือ มูลค่าการส่งออกสินค้าสิ่งทอของโลก

$X_w$  คือ มูลค่าการส่งออกทั้งหมดของโลก

W คือ ทุกประเทศที่ทำการค้าในโลก



และในการศึกษาความได้เปรียบ โดยเปรียบเทียบที่ปรากฏของไทยในตลาดออสเตรเลีย  
ดัชนี RCA สามารถคำนวณได้ดังนี้

$$RCA = \frac{X_{ik} / X_i}{X_{wk} / X_w}$$

โดยที่

RCA คือ ดัชนีวัดความได้เปรียบ โดยเปรียบเทียบที่ปรากฏในการส่งออกของสินค้า  
สิ่งทอของ ประเทศไทย

$X_{ik}$  คือ มูลค่าการส่งออกสินค้าสิ่งทอของประเทศไทย

$X_i$  คือ มูลค่าการส่งออกของสินค้าทั้งหมดของประเทศไทย

$X_{wk}$  คือ มูลค่าการส่งออกสินค้าสิ่งทอของออสเตรเลีย

$X_w$  คือ มูลค่าการส่งออกทั้งหมดของออสเตรเลีย

W คือ ประเทศออสเตรเลีย

การศึกษาความได้เปรียบ โดยเปรียบเทียบที่ปรากฏของจีนในตลาดออสเตรเลีย

ดัชนี RCA สามารถคำนวณได้ดังนี้

$$RCA = \frac{X_{ik} / X_i}{X_{wk} / X_w}$$

โดยที่

RCA คือ ดัชนีวัดความได้เปรียบ โดยเปรียบเทียบที่ปรากฏในการส่งออกของสินค้า  
สิ่งทอของประเทศจีน

$X_{ik}$  คือ มูลค่าการส่งออกสินค้าสิ่งทอของประเทศไทย

$X_i$  คือ มูลค่าการส่งออกของสินค้าทั้งหมดของประเทศไทย

$X_{wk}$  คือ มูลค่าการส่งออกสินค้าสิ่งทอของออสเตรเลีย

$X_w$  คือ มูลค่าการส่งออกทั้งหมดของออสเตรเลีย

W คือ ประเทศออสเตรเลีย

## 2.2 ทบทวนวรรณกรรม

พิเชษฐ์ ไทพาณิชย์ (2543) ศึกษาความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบและปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการส่งออกเม็ดพลาสติกเอทิลีนของไทย โดยศึกษาสภาพการผลิตและการส่งออก วิเคราะห์ความได้เปรียบ โดยเปรียบเทียบ โดยใช้ดัชนีความได้เปรียบ โดยเปรียบเทียบที่ปรากฏ (RCA) และวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการส่งออกโดยใช้แบบจำลองส่วนแบ่งคงที่ (CMS) เพื่อให้ทราบถึงความสามารถในการแข่งขันอุตสาหกรรมเม็ดพลาสติกโพลีเอทิลีน ของไทยในตลาดโลก ผลการศึกษาพบว่าส่วนแบ่งตลาดการส่งออกเม็ดพลาสติกโพลีเอทิลีน ของไทยใน 4 ตลาดที่สำคัญ คือ ฮองกง จีน ใต้หวัน และอินเดีย พบว่าไทยมีส่วนแบ่งการตลาดที่เพิ่มขึ้น และมีแนวโน้มการขยายตัวตามภาวะการณ์นำเข้าของตลาดโลก ความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบที่ปรากฏของประเทศไทยพบว่า ในช่วงปี 2534 - 2536 ยังไม่มีความได้เปรียบยกเว้นตลาดอินเดีย หลังจากนั้นจะมีความได้เปรียบและมีแนวโน้มสูงขึ้น ส่วนตลาดจีนประเทศไทยมีความได้เปรียบ ในช่วงเวลาสุดท้ายเพียงช่วงเดียวและมีค่า RCA น้อยมาก สำหรับผลการศึกษายปัจจัยที่มีผลกระทบต่อ การส่งออกเม็ดพลาสติกโพลีเอทิลีนของไทย โดยใช้แบบจำลองส่วนแบ่งตลาดคงที่พบว่ามูลค่า การส่งออกเพิ่มขึ้นผลมาจากการแข่งขันที่แท้จริง รองลงมาคือผลด้านทิศทางการส่งออก และผล จากการขยายตัวของตลาดโลกตามลำดับ การเพิ่มขีดความสามารถในการผลิตและการส่งออกของ อุตสาหกรรมเม็ดพลาสติกโพลี-เอทิลีนของไทย ควรมีนโยบายการส่งเสริมปัจจัยด้านการแข่งขันที่ แท้จริง ด้วยการลดต้นทุนการผลิตให้ต่ำลงเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน

พาสิริ พุฒิโกศล (2544) ศึกษาเรื่องการวิเคราะห์ความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบ และ ความได้เปรียบเชิงแข่งขันของอุตสาหกรรมปลาทุ่นำกระป๋องของไทย โดยศึกษาสภาพทั่วไปของ โครงสร้างการผลิต การส่งออกของอุตสาหกรรมปลาทุ่นำกระป๋องของประเทศไทย ความ ได้เปรียบโดยเปรียบเทียบระหว่างช่วงก่อน และหลังการเปลี่ยนแปลงและศึกษาความได้เปรียบเชิง แข่งขัน อุตสาหกรรมปลาทุ่นำกระป๋องของไทย เปรียบเทียบกับประเทศฟิลิปปินส์ และ อินโดนีเซีย การศึกษาครั้งนี้ใช้ทฤษฎีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบ และค่าดัชนีความได้เปรียบโดย เปรียบเทียบที่ปรากฏ (RCA) ในช่วง 2534 - 2542 ผลจากการศึกษาพบว่าประเทศไทยมีความ ได้เปรียบเหนือประเทศฟิลิปปินส์และอินโดนีเซีย ในทุกปัจจัยกำหนดความได้เปรียบเชิงแข่งขัน ยกเว้นปัจจัยด้านสภาวะปัจจัยการผลิตในประเทศ ในส่วนของการขาดแคลนวัตถุดิบ และค่าจ้าง แรงงานที่เพิ่มสูงขึ้น ส่งผลให้ประเทศไทยมีศักยภาพในการส่งออกโดยมีค่า  $RCA > 1$  ในทุกตลาด ส่งออกสำคัญทั้งช่วงก่อนและหลังการเปลี่ยนแปลง อัตราแลกเปลี่ยน ในขณะที่ประเทศฟิลิปปินส์

และ อินโดนีเซียไม่มีศักยภาพในการส่งออก โดยมีค่า RCA < 1 อย่างไรก็ตามในช่วงหลัง การเปลี่ยนแปลงอัตราแลกเปลี่ยนประเทศไทยมีแนวโน้มค่า RCA ลดลงในตลาดยุโรป แคนาดา ออสเตรเลียและญี่ปุ่น เนื่องจากประเทศไทยเสียเปรียบคู่แข่งในด้านวัตถุดิบ และค่าจ้างที่สูงขึ้น ประกอบกับประสิทธิภาพการแข่งขันที่รุนแรงอีกด้วย

สถาบันอุตสาหกรรมสิ่งทอ (2546) ศึกษาโครงสร้างของอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มทั้งระบบ เรียกรวมๆว่าอุตสาหกรรมสิ่งทอ ตั้งแต่อุตสาหกรรมต้นน้ำ อุตสาหกรรมกลางน้ำ และอุตสาหกรรมปลายน้ำ โดยสาขาอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มที่ดำเนินการศึกษา ได้แก่ 1. อุตสาหกรรมเส้นใยสังเคราะห์ 2. อุตสาหกรรมปั่นด้าย 3. อุตสาหกรรมทอผ้าและถักผ้า 4. อุตสาหกรรมฟอก ย้อม พิมพ์ และตกแต่งสิ่งทอ ซึ่งต่อไปหากหมายถึงทั้ง 4 อุตสาหกรรมแรกข้างต้นจะใช้คำว่า อุตสาหกรรมเส้นใยและผ้าผืนและ 5. อุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่ม ทั้งนี้ พิจารณาจากทั้งปัจจัยภายในที่มีผลกระทบต่ออุตสาหกรรม และปัจจัยภายนอกทั้งในระดับจุลภาคและมหภาค รวมทั้งผลกระทบจากภาวะเศรษฐกิจโลกและประเทศคู่แข่ง เพื่อจัดทำข้อเสนอแนะด้านนโยบายและแผนปฏิบัติการเชิงกลยุทธ์ การศึกษาแบ่งออกเป็น 4 ส่วน ได้แก่ การศึกษาโครงสร้างของอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม , การศึกษาปัจจัยที่มีผลกระทบและอุปสรรคต่อการพัฒนา และการปรับตัวของอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม , การศึกษาและประเมินผลกระทบของภาวะเศรษฐกิจโลกและกติกการค้าโลก ข้อเสนอแนะแนวทางการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรม

คณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (2547) ศึกษาผลกระทบจากการจัดทำเขตการค้าเสรี (FTA) ไทย-ออสเตรเลีย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาวิเคราะห์ถึง (1) ผลกระทบทางเศรษฐกิจระดับภาคจากการปรับลดภาษีตามกรอบการลดภาษี (2) ศึกษาวิเคราะห์ (2) ผลกระทบของการปรับลดภาษี และมาตรการที่ไม่ใช่ภาษีตามกรอบการเจรจาต่อกลุ่มสินค้าส่งออก 8 กลุ่ม กลุ่มสินค้านำเข้า 5 กลุ่มของไทย (3) โอกาส และอุปสรรคของการประกอบธุรกิจ และทำงานในภาคธุรกิจบริการของไทยและออสเตรเลีย และ (4) ข้อเสนอแนะแนวทางการปรับตัวของสินค้าส่งออก นำเข้า และบริการที่ได้รับผลกระทบจากการทำเขตการค้าเสรี ไทย - ออสเตรเลียต่ออุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม อุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับ และอุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ตลอดจนข้อเสนอแนะในการปรับตัวของอุตสาหกรรม

กุลชติ โหมดพลาบ (2547) ศึกษาเรื่องความสามารถในการแข่งขันทางการค้าของประเทศไทยกับกลุ่มประเทศ ASEAN ศึกษาถึงประเภทสินค้าที่ประเทศไทยมีความได้เปรียบและเสียเปรียบทางการค้า และศึกษาถึงลักษณะสินค้าของประเทศไทยที่มีความเกื้อกูล ทางการค้ากับกลุ่มประเทศ ASEAN การศึกษาความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบจะใช้ทฤษฎี ความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบที่ปรากฏ (RCA) ในช่วงปี พ.ศ. 2541 - 2544 จากการศึกษาสินค้าส่วนใหญ่ของไทยมีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบ และสามารถแข่งขันกับประเทศในกลุ่มอาเซียนได้ ถึงแม้ว่าสินค้าจะมีลักษณะที่แข่งขันกันก็ตาม อีกทั้งอัตราการขยายตัวทางการค้าของประเทศไทย ก็เพิ่มขึ้น โดยภาพรวมแล้วประเทศไทยได้รับประโยชน์ในการจัดตั้ง AFTA จากการที่มูลค่าการส่งออกของประเทศสูงขึ้น ประเทศไทยได้เปรียบดุลการค้ากับกลุ่มอาเซียนมาโดยตลอดหลังจากมีการจัดตั้ง AFTA นอกจากนี้ผลการศึกษายังสามารถเป็นแนวทางการกำหนดกลยุทธ์ในการเจรจา AFTA ในด้านการลดอัตราภาษีศุลกากร ซึ่งประเทศไทยยังสามารถกำหนดกลยุทธ์ด้านการค้ากับกลุ่มประเทศอาเซียน โดยการจัดตั้งรายการที่เสียเปรียบ และการขยายตัวทางการค้าลดลงไว้อันดับท้ายสุด ในการเจรจา และใช้กลยุทธ์ในเชิงรุกโดยเร่งให้ AFTA เปิดเสรีกับกลุ่มสินค้าที่ประเทศไทยได้เปรียบทางการค้าแต่มีแนวโน้มในการขยายตัวทางการค้าเพิ่มขึ้น และสินค้าที่มีความได้เปรียบทางการค้าแต่การขยายตัวทางการค้ามีแนวโน้มลดลงให้มีคุณภาพ และสามารถแข่งขันกับประเทศอื่นได้

วิไล เจียมจรุงกิจ (2548) ศึกษาถึงโครงสร้างการผลิต การตลาด ปัญหาของอุตสาหกรรมปลาหมึกกระป๋องของไทย วิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อปริมาณการนำเข้าปลาหมึกกระป๋องของออสเตรเลียจากไทย และโครงสร้างอุตสาหกรรมนมของไทย โอกาสในการพัฒนาอุตสาหกรรมนมไทยให้สามารถแข่งขันกับต่างประเทศ ปัญหา และอุปสรรค รวมทั้งปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อปริมาณการนำเข้านมผงขาดมันเนยของไทยจากออสเตรเลีย โดยใช้ข้อมูลสถิติภูมิอนุกรมเวลาระหว่างปี พ.ศ. 2533 - 2547 เพื่อสร้างแบบจำลองทางเศรษฐกิจและประมาณค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรที่มีอิทธิพลต่ออุปสงค์การนำเข้าของไทยและออสเตรเลีย โดยใช้การถดถอยในรูปกำลังสองน้อยที่สุด ผลการศึกษาปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดปริมาณการนำเข้าปลาหมึกกระป๋องของออสเตรเลีย คือ ราคาส่งออกปลาหมึกกระป๋องของไทยไปออสเตรเลีย อัตราแลกเปลี่ยนบาทต่อดอลลาร์ออสเตรเลีย และผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศออสเตรเลีย (GDP) และปัจจัยที่กำหนดปริมาณการนำเข้านมผงขาดมันเนยของไทย คือ ราคานำเข้านมผงขาดมันเนยจากออสเตรเลีย ดัชนีราคาผู้บริโภคของไทย (CPI) และปริมาณการส่งออกนมและผลิตภัณฑ์นมของไทย มีค่านัยสำคัญ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99

## บทที่ 3

### เขตการค้าเสรีไทยกับออสเตรเลีย

#### 3.1 เขตการค้าเสรีไทยกับออสเตรเลีย

การศึกษาศถานการณ์ด้านเศรษฐกิจและการค้าระหว่างไทยและออสเตรเลีย ซึ่งปรากฏข้อมูลของ(กระทรวงการต่างประเทศ, 2548) ดังนี้

ไทยกับออสเตรเลียนี้มีความสัมพันธ์ทางการทูตเมื่อวันที่ 19 ธันวาคม พ.ศ. 2495 โดยมีสถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงแคนเบอร์รา ความสัมพันธ์ของทั้งสองประเทศเป็นไปอย่างราบรื่นและมีความโดดเด่นทางด้านการเมือง ความมั่นคง และการทหาร นอกจากนี้ไทยก็มีสถานกงสุลใหญ่ ณ นครซิดนีย์ และมีสถานกงสุลใหญ่กิตติมศักดิ์ประจำออสเตรเลียอีก 3 แห่ง ได้แก่ เพิร์ท เอคิเลต บริสเบน และกำลังพิจารณาแต่งตั้งกงสุลใหญ่กิตติมศักดิ์ประจำโฮบาร์ตเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งแห่ง รวมทั้งมีสำนักงานส่งเสริมการค้าในต่างประเทศและสำนักงานการท่องเที่ยวประจำที่นครซิดนีย์

#### การค้าระหว่างไทยและออสเตรเลีย

ไทยกับออสเตรเลียนี้มีการค้าขายกันมานาน ในช่วงระยะเวลา 5 ปีที่ผ่านมา (2545-2549) การค้าโดยรวมรวมมีมูลค่าเฉลี่ย 5,142.6 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ในปี 2549 การค้าสองฝ่ายมีมูลค่ารวม 7,748.1 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ มีมูลค่าเพิ่มขึ้นจากปีก่อน โดยไทยส่งออกไปออสเตรเลียมูลค่า 4,351.5 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ และนำเข้าจากออสเตรเลีย 3,396.7 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ซึ่งไทยเป็นฝ่ายเกินดุลการค้า 954.8 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ

## ตารางที่ 3.1 การค้าระหว่างไทย และออสเตรเลีย

มูลค่า : ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ

ปี	ปริมาณการค้ารวม ไทย- ออสเตรเลีย	ส่งออกไทยไป ออสเตรเลีย	นำเข้าสินค้า จากออสเตรเลีย	ดุลการค้า
2542	2,285.2	1,316.3	969.2	347.0
2543	2,800.5	1,636.1	1,164.4	471.7
2544	2,708.0	1,361.7	1,346.3	15.4
2545	3,135.5	1,641.7	1,495.8	147.9
2546	3,728.6	2,160.2	1,568.0	592.1
2547	4,666.4	2,468.2	2,198.2	270.5
2548	6,434.4	3,181.4	3,253.0	-78.4
2549	7,748.1	4,351.5	3,396.7	954.8

ที่มา : กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ

การส่งออกจากไทยไปออสเตรเลีย ในปี 2545-2549 การส่งออกมีมูลค่าเฉลี่ย 2,759.18 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ และมีแนวโน้มขยายตัวเพิ่มขึ้นตลอดโดยในปี 2549 ไทยส่งออกสินค้าไปออสเตรเลีย มูลค่า 4,351.5 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้า

สินค้าส่งออกที่สำคัญ ได้แก่ รถยนต์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ เหล็ก เหล็กกล้าและผลิตภัณฑ์ อัญมณีและเครื่องประดับ เครื่องปรับอากาศและส่วนประกอบ น้ำมันดิบ อาหารทะเลกระป๋องและแปรรูป เครื่องรับวิทยุโทรทัศน์และส่วนประกอบ ผลิตภัณฑ์ยาง เครื่องคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ และผลิตภัณฑ์พลาสติก เป็นต้น

## ตารางที่ 3.2 สินค้าส่งออกที่สำคัญไปออสเตรเลีย

มูลค่า : ล้านเหรียญสหรัฐ

รายการ	2545	2546	2547	2548	2549
1. รถยนต์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ	362.3	615.9	752.0	1,250.6	1,517.2
2. เหล็ก เหล็กกล้าและผลิตภัณฑ์	59.0	84.8	103.3	216.0	312.6
3. อัญมณี และเครื่องประดับ	83.2	83.4	95.0	55.6	286.4
4. เครื่องปรับอากาศและส่วนประกอบ	107.3	152.1	230.7	202.4	271.9
5. น้ำมันดิบ	158.0	79.0	79.6	77.9	181.5
6. อาหารทะเลกระป๋องและแปรรูป	87.7	106.9	122.6	147.6	154.0
7. เครื่องรับวิทยุโทรทัศน์และส่วนประกอบ	29.6	24.2	22.2	36.1	114.3
8. ผลิตภัณฑ์ยาง	37.8	44.3	51.5	58.4	92.7
9. เครื่องคอมพิวเตอร์ และอุปกรณ์	50.6	60.1	27.0	81.2	90.8
10. เม็ดพลาสติก	49.3	50.0	58.6	57.5	90.4
รวมสินค้า 10 รายการ	1,024.8	1,300.8	1,571.8	2,181.6	3,111.9
สินค้าอื่นๆ	616.9	859.2	896.2	993.0	1,239.6
มูลค่ารวม	1,641.7	2,160.0	2,468.1	3,174.6	4,351.5

ที่มา : กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ

การนำเข้าสินค้าจากออสเตรเลีย ในปี 2545-2549 การนำเข้ามีมูลค่าเฉลี่ย 2,381.8 ล้านเหรียญสหรัฐ ในปี 2549 ไทยนำเข้าสินค้าจากออสเตรเลีย มูลค่า 3,396.7 ล้านเหรียญสหรัฐ โดยมีมูลค่าเพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้า

สินค้านำเข้าที่สำคัญ ได้แก่ สินแร่โลหะอื่นๆ เศษโลหะและผลิตภัณฑ์ น้ำมันดิบ เครื่องเพชรพลอย อัญมณี เงินแท่งและทองคำ เหล็ก เหล็กกล้าและผลิตภัณฑ์ ด้ายและเส้นใย พืชและผลิตภัณฑ์จากพืช เครื่องจักรกลและส่วนประกอบ ถ่านหิน และนมและผลิตภัณฑ์นม เป็นต้น

## ตารางที่ 3.3 สินค้านำเข้าที่สำคัญจากออสเตรเลีย

มูลค่า : ล้านเหรียญสหรัฐฯ

รายการ	2545	2546	2547	2548	2549
1. สินแร่โลหะอื่นๆ เศษโลหะและผลิตภัณฑ์	332.8	386.9	536.6	763.9	1,067.2
2. น้ำมันดิบ	52.8	76.0	186.8	516.1	550
3. เครื่องเพชรพลอย อัญมณี เงินแท่งและทองคำ	365.4	296.1	500.2	926.8	540
4. เหล็ก เหล็กกล้าและผลิตภัณฑ์	78.2	121.8	212.6	189.9	215.6
5. ด้ายและเส้นใย	172.9	140.0	161.3	152.8	171.4
6. พืชและผลิตภัณฑ์จากพืช	75.1	94.7	100.6	160.1	139.6
7. เครื่องจักรกลและส่วนประกอบ	29.5	55.3	59.9	69.6	92.1
8. ถ่านหิน	-	-	-	-	90.9
9. นมและผลิตภัณฑ์นม	70.9	43.8	50.8	79.5	89.2
10. เคมีภัณฑ์	48.8	53.9	69.2	60.8	73.3
รวมสินค้า 10 รายการ	1,226.4	1,268.4	1,878.1	2,919.4	3,029.3
สินค้าอื่นๆ	267.4	299.5	319.5	333.6	367.4
มูลค่ารวม	1,493.8	1,567.9	2,197.6	3,253.0	3,396.7

ที่มา : กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ

## 3.2 การเจรจาความตกลงการค้าเสรีไทยกับออสเตรเลีย

วันที่ 30 พฤษภาคม พ.ศ. 2545 นายกรัฐมนตรีของออสเตรเลีย นายจอห์น โฮเวิร์ด และ นายกรัฐมนตรีของไทย พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร ประกาศเจตนารมณ์ร่วมกันในการเปิดเจรจาความตกลงว่าด้วยความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจที่ใกล้ชิดระหว่างไทยกับออสเตรเลีย (Closer Economics Relationship: CER-FTA) และเมื่อวันที่ 5 กรกฎาคม พ.ศ. 2547 ไทยและออสเตรเลียได้ลงนามความตกลงเขตการค้าเสรี (Thailand-Australia Free Trade Agreement: TAFTA) จะเริ่มมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม พ.ศ.2548 ความตกลงฉบับนี้เป็นความตกลงที่มีขอบเขตกว้างขวาง (Comprehensive) นอกจากจะครอบคลุมในเรื่องการเปิดเสรีด้านการค้าสินค้า บริการ และการลงทุน ยังรวมไปถึงความร่วมมือทางด้านเศรษฐกิจในสาขาต่างๆที่มีความสนใจร่วมกัน เช่น e-commerce ทรัพย์สินทางปัญญา การจัดซื้อจัดจ้าง โค้ชรัฐ และนโยบายการแข่งขัน



ในภาพรวมไทยจะได้รับประโยชน์จากการที่ออสเตรเลียลดภาษีจำนวน 6,108 รายการ โดยจะลดภาษีเหลือศูนย์ทันทีที่ความตกลงมีผลบังคับใช้ จำนวน 5,083 รายการ ประมาณ 83% ของจำนวนรายการสินค้าทั้งหมด เช่น สินค้าผักและผลไม้สด สัตว์ประดกระป๋องและน้ำสัตว์ประดอาหารสำเร็จรูป กระดาษ อัญมณี และเครื่องประดับ รถยนต์ขนาดเล็กและรถปิกอัพ และส่วนที่เหลือจะทยอยลดเหลือศูนย์ทั้งหมดในปี 2558 ยกเว้นหมวดสิ่งทอ เครื่องนุ่งห่ม และรองเท้า ซึ่งอัตราภาษีสูงสุดอยู่ที่ 25% และจะลดเหลือศูนย์ในปี 2558

ส่วนไทยจะลดภาษีจำนวน 5,505 รายการ โดยเริ่มลดภาษีในปี 2548 และลดภาษีเหลือศูนย์ทั้งหมดในปี 2568 โดยแยกเป็น ในปี 2548 ลดเหลือศูนย์ทันที 2,919 รายการ , ในปี 2553 ลดเหลือศูนย์ จำนวน 2,245 รายการ , ในปี 2558 ลดเหลือศูนย์จำนวน 299 รายการ , ในปี 2569 ลดเหลือศูนย์ จำนวน 39 รายการ , ในปี 2568 ลดเหลือศูนย์จำนวน 3 รายการ สำหรับสินค้าเกษตร และสินค้าอุตสาหกรรมบางรายการที่มีความอ่อนไหว เช่น เนื้อ นม หางนมผง เนย เครื่องในสัตว์ น้ำตาล น้ำผึ้ง องุ่น ส้ม เหล็ก สิ่งพิมพ์ จะลดภาษีเหลือศูนย์ ภายในปี 2553 , 2563 , 2568

ด้านการเปิดเสรีการค้าบริการและการลงทุนออสเตรเลียให้หลักประกันว่าคนไทยสามารถเข้าไปลงทุนในสาขาธุรกิจ เช่น ที่ปรึกษากฎหมาย ซ่อมเครื่องยนต์ โทรคมนาคม บริการการศึกษา เหมืองแร่และการผลิตสินค้าทุกประเภท โดยถือหุ้นได้ 100 % ยกเว้นหนังสือพิมพ์ การกระจายเสียง การขนส่งทางอากาศ และกิจการที่ใช้เงินลงทุนเกิน 10 ล้านดอลลาร์ออสเตรเลียต้องขออนุญาต โดยธุรกิจบริการที่ไทยมีศักยภาพ และจะได้ประโยชน์จากการเปิดเสรี ได้แก่ ร้านอาหาร ภัตตาคาร การซ่อมรถยนต์ สถาบันสอนภาษาไทย สถาบันสอนทำอาหารไทย และสถาบันสอนนวดแผนไทย ขณะที่ไทยเปิดให้ออสเตรเลียเข้ามาลงทุนในธุรกิจ ซึ่งเป็นธุรกิจขนาดใหญ่ที่ต้องใช้เงินทุนสูงและถือหุ้นได้ไม่เกิน 60%

ในการศึกษาคั้งนี้ผู้ศึกษาได้เลือกกลุ่มสินค้ามาทำการศึกษา 2 รายการ ซึ่งสินค้าที่เลือกเป็นสินค้าอ่อนไหวของประเทศออสเตรเลีย ได้แก่ รหัสสินค้า 61 และ 62 (เป็นสินค้าในกลุ่มสิ่งทอ) ที่มีมูลค่าการนำเข้ามากเป็นอันดับต้นๆของออสเตรเลีย

### 3.3 อุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มไทย

อุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มถือเป็นอุตสาหกรรมที่มีบทบาทสำคัญต่อการค้าระหว่างประเทศอย่างมาก โดยเฉพาะประเทศที่กำลังพัฒนาและประเทศด้อยพัฒนาซึ่งมีความได้เปรียบในด้านค่าจ้างแรงงานที่ต่ำ ทำให้สามารถผลิตเป็นสินค้าส่งออกที่สำคัญเพื่อส่งไปยังประเทศที่พัฒนาแล้ว และจากการยกเลิกระบบโควตาจำกัดการนำเข้าตามข้อตกลงสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม (Agreement on Textile and Clothing : ATC) ขององค์การการค้าโลก(WTO) ทำให้อุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มในตลาดโลกมีการแข่งขันกันมากขึ้นและเป็นไปอย่างเสรี นอกจากนี้การทำข้อตกลงเขตการค้าเสรีในระดับพหุภาคีและทวิภาคีระหว่างประเทศต่างๆ ก็ยังส่งผลให้อุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มของไทยจำเป็นต้องมีการปรับปรุงประสิทธิภาพการผลิตและการบริการ เพื่อสร้างความพึงพอใจให้กับลูกค้าหรือผู้นำเข้าในต่างประเทศ จากข้อมูลการส่งออกสินค้าของไทยในปี 2549 พบว่าสินค้าในกลุ่มของอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม ได้แก่ เสื้อผ้าสำเร็จรูป มีการส่งออกสูงเป็นอันดับที่ 11 โดยมีมูลค่าการส่งออก 122,107 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 2.5 ของสินค้าส่งออกทั้งหมด และมีอัตราการขยายตัวลดลงคิดเป็นร้อยละ 3.2 เมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า (ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร, 2550)

โครงสร้างของอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม ประกอบไปด้วยอุตสาหกรรมย่อยที่มีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกัน ดังนี้

#### โครงสร้างการผลิต

อุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มเป็นอุตสาหกรรมที่มีความสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจไทยเป็นอย่างมาก โดยผลิตภัณฑ์มวลรวมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มมีมูลค่า 140,708 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 16.04 ของมูลค่ารวมภาคอุตสาหกรรม และร้อยละ 5.12 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมทั้งหมด อย่างไรก็ตาม การทำให้การส่งออกสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มของไทยสามารถขยายตัวและเพิ่มสมรรถนะขีดความสามารถให้กับอุตสาหกรรมนี้ จำเป็นต้องพัฒนาประสิทธิภาพ รูปแบบและชนิดของสินค้า เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับอุตสาหกรรม โดยในปัจจุบัน อุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มมีกำลังการผลิตและจำนวนโรงงานในระดับอุตสาหกรรมปลายน้ำมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 58 รองลงมาได้แก่ อุตสาหกรรมกลางและอุตสาหกรรมต้นน้ำ คิดเป็นร้อยละ 32 และร้อยละ 10 ของจำนวนโรงงานอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มที่จดทะเบียนกับกรมโรงงานอุตสาหกรรม ตามลำดับ

ในด้านแรงงาน อุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มเป็นอุตสาหกรรมที่ใช้แรงงานในการผลิตจำนวนมาก โดยในปี 2549 มีผู้ผลิตในอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มทั้งสิ้น 2,551 ราย แบ่งเป็นผู้ผลิตขนาดเล็ก จำนวน 1,491 ราย ผู้ผลิตขนาดกลางจำนวน 695 ราย และผู้ผลิตขนาดใหญ่จำนวน 338 ราย ซึ่งมีจำนวนคนงานรวมทั้งหมด 330,812 คน (กรมส่งเสริมการส่งออก, 2549) โดยโครงสร้างการผลิตของอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มมีดังนี้

(1) อุตสาหกรรมเส้นใย (Fibres) จัดเป็นอุตสาหกรรมต้นน้ำของอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม ซึ่งต้องใช้เครื่องจักรในการผลิตเป็นส่วนใหญ่ ส่งผลให้อุตสาหกรรมนี้มีการลงทุนสูงและต้องผลิตในปริมาณมากเพื่อให้มีต้นทุนต่อหน่วยต่ำ ทั้งนี้ สามารถแบ่งประเภทของเส้นใยออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่

- เส้นใยธรรมชาติ (Natural Fibres) เช่นไหม ฝ้าย ป่าน ปอ เป็นต้น เลขพิกัด อัตราศุลกากรของวัตถุดิบกลุ่มนี้ ได้แก่ กลุ่มพิกัด 50.02, 52.01, 53.01 และ 53.03 เป็นต้น โดยเป็นการผลิตเส้นใยจากฝ้ายมากที่สุด

- เส้นใยสังเคราะห์ (Synthetic Fibres) ได้จากผลิตภัณฑ์ปิโตรเคมี ซึ่งเป็นผลผลิตที่ได้จากการกลั่นน้ำมันดิบอีกทอดหนึ่ง ทำให้มีราคาผันผวนไปตามภาวะราคาน้ำมัน ซึ่งสามารถแบ่งประเภทเส้นใยสังเคราะห์ได้เป็น เส้นใยโพลีเอสเตอร์ เส้นใยไนลอน เส้นใยอะคริลิก และเส้นใยเรยอน โดยมีเลขพิกัด 5503.20, 5503.30 และ 5504.10 ตามลำดับ

(2) อุตสาหกรรมปั่นด้าย ฝ้ายเส้น และอุตสาหกรรมฟอกย้อม พิมพ์ และแต่งเสร็จ จัดเป็นอุตสาหกรรมกลางน้ำ สามารถแยกได้ดังนี้

- อุตสาหกรรมปั่นด้าย เป็นการผลิตที่ใช้เครื่องจักรตลอดกระบวนการผลิตวัตถุดิบที่ใช้คือ เส้นใยจากฝ้าย เส้นใยสังเคราะห์ และเส้นด้ายขนาดเล็กนำมาปั่น (Spinning) เพื่อให้ได้เส้นด้าย (Yarn 55.09-55.11) ตามขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางที่ต้องการ

- อุตสาหกรรมผลิตผ้าฝ้าย เป็นอุตสาหกรรมต่อเนื่องจากอุตสาหกรรมปั่นด้าย สามารถแบ่งออกเป็น อุตสาหกรรมทอผ้า (Fabrics 55.15) และอุตสาหกรรมผ้าถัก (Knitted or Crocheted Fabrics 60.01)

- อุตสาหกรรมฟอกย้อม (Bleaching 5516.41 and Dyeing 5516.42) พิมพ์ (Printing 5516.44) และแต่งเสร็จ เป็นการนำผ้าที่ได้จากการทอหรือถักมาผ่านกระบวนการฟอก ทำให้ผ้าขาวก่อนทำการย้อมสีและพิมพ์ลวดลายตามที่ต้องการ

(3) อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์เครื่องนุ่งห่ม (พิกัดย่อย 6101.20) อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์สิ่งทอสำเร็จรูปอื่นๆ (พิกัดย่อย 5702.52) จัดเป็นอุตสาหกรรมปลายน้ำ โดยกระบวนการผลิตต้องพึ่งพาแรงงานเป็นหลัก ส่วนใหญ่ใช้เทคโนโลยีและเครื่องจักรที่ไม่สูงมากนัก เพราะเน้นที่การตัดเย็บเป็นสินค้ารายชิ้น

### 3.4 อุตสาหกรรมสิ่งทอไทยกับจีนในตลาดออสเตรเลีย

อุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มของไทยพบว่า ข้อตกลง FTA ไทย-ออสเตรเลีย ไม่ได้ช่วยการส่งออกสิ่งทอของไทยอย่างที่คิด เนื่องจากว่าออสเตรเลียกำลังใช้บรรทัดฐาน WTO ให้นำเข้าสิ่งทอ และเสื้อผ้าสำเร็จรูป ให้กับประเทศคู่แข่งของไทยเหมือนกัน และยังพบอีกว่าก่อนหน้าที่ออสเตรเลียจะตกลงลดภาษีเสื้อผ้าสำเร็จรูปให้ไทยตามข้อตกลง FTA ไทย-ออสเตรเลีย ซึ่งเริ่มมีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 1 มกราคม 2548 ที่ระบุให้ลดภาษีนำเข้าร้อยละ 50 ภายใน 5 ปี ส่งผลให้ไทยเสียภาษีนำเข้าร้อยละ 12.5 ในปี 2548 และลดลงเหลือร้อยละ 5 ในปี 2553 นั้นปรากฏว่าออสเตรเลียได้ตกลงที่จะลดภาษีนำเข้าสิ่งทอให้กับประเทศอื่นรวมถึงจีน ซึ่งเป็นคู่แข่งของไทยด้วย ซึ่งตามข้อตกลงของ WTO เสียภาษีนำเข้าเพียงร้อยละ 17.5 หรือเท่ากับเสื้อผ้าสำเร็จรูปของไทยมีต้นทุนต่ำกว่าภาษีนำเข้าจากคู่แข่งในตลาดออสเตรเลียเพียงร้อยละ 5 เท่านั้น

หลังจากที่ไทยได้ลงนาม FTA กับออสเตรเลียไปแล้ว การส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปของไทยไม่เพิ่มขึ้นเท่าไรนัก และการส่งออกขยายตัวลดลง เนื่องจากเปิดเสรีการค้าสิ่งทอตามข้อตกลง WTO ทำให้ลูกค้านักค้ากลุ่มต่างๆ หันไปสั่งซื้อสินค้าสิ่งทอจากจีนมากขึ้น

คณะเจรจา FTA ติดตามผล เพื่อขอให้ออสเตรเลียลดภาษีให้ไทยลงไปอีกร้อยละ 6 เทียบเท่ากับประเทศอื่นๆ เพราะขณะนี้ตัวเลขการส่งออกเสื้อผ้าในตลาดนี้เพิ่มขึ้นเพียง 1 ล้านเหรียญ ซึ่งไม่คุ้มกับการเจรจา ซึ่งทางสำนักงานยุทธศาสตร์ฯ ได้รับเรื่องไว้และจะนำเสนอต่อคณะเจรจาอีกครั้งหนึ่ง ผู้เกี่ยวข้องในการเจรจา FTA ไทย-ออสเตรเลียกล่าว ทางสมาคมยังได้เสนอให้กรมส่งเสริมการส่งออกจัดกิจกรรมจับคู่ธุรกิจ (business matching) เพื่อขยายฐานการส่งออก รวมถึงการประสานในเรื่องการนำเข้าเนื่องจากออสเตรเลียเป็นแหล่งผลิตผ้าจากขนสัตว์ที่ดีที่สุดแห่งหนึ่งในโลก คาดว่าจะสามารถดำเนินการได้ในต้นปีหน้า (ที่มา: ประชาชาติธุรกิจ 28 พฤศจิกายน 2548)

กล่าวโดยสรุปคู่แข่งที่สำคัญของไทย ได้แก่ จีน ซึ่งออสเตรเลียนำเข้าสินค้ากลุ่มนี้สูงมาก โดยมีส่วนแบ่งตลาดประมาณ 50-80% ของการนำเข้าของออสเตรเลีย ในขณะที่ประเทศไทยมีสัดส่วนเพียงแค่ 5-20% ไทยเสียเปรียบจีนเนื่องจากประเทศดังกล่าวมีค่าแรงต่ำ ทำให้สินค้ามีต้นทุน

ต่ำกว่า อย่างไรก็ตาม ไทยมีข้อได้เปรียบคือ ผู้ประกอบการไทยมีความสามารถในการตอบสนอง การสั่งซื้อสินค้าได้อย่างรวดเร็วและตรงต่อเวลา มีภาพลักษณ์ด้านคุณภาพที่ดี และเชี่ยวชาญการผลิตเสื้อผ้าสำหรับฤดูร้อน

### 3.5 กฎว่าด้วยแหล่งกำเนิดสินค้า (Rules of Origin)

รูปแบบและระบบการค้ามีการพัฒนาและเปลี่ยนแปลงไปอยู่ตลอดเวลา ดังคำเปรียบเปรยขององค์การการค้าโลก (World Trade Organization: WTO) ว่าเป็น “พายุหมุนทางการค้าที่ไม่เคยหยุดนิ่ง” โดยแต่ละประเทศต่างก็มีความพยายามที่จะคิดค้นและจัดทำกติกาหรือมาตรการทางการค้าต่างๆ เพื่อสร้างความได้เปรียบ โดยเปรียบเทียบเหนือประเทศอื่น เช่น การเร่งเปิดเขตการค้าเสรีทวิภาคี (Bilateral Free Trade Agreement หรือที่รู้จักกันในนามของ FTA) การรวมกลุ่มการค้าพหุภาคี (Multilateral Free Trade Agreement) รวมถึงการใช้มาตรการกีดกันทางการค้าที่ไม่ใช่ภาษี (Non-Tariff Measures: NTM) อีกทั้งการใช้ทรัพย์สินทางปัญญา (Intellectual Property Rights) เพื่อผูกขาดทางการค้าแต่ผู้เดียว เป็นต้น

กฎเกณฑ์หนึ่งที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการเปิดตลาด (Market Access) การค้าเสรีก็คือ “กฎว่าด้วยแหล่งกำเนิดสินค้า” หรือ “Rules of Origin” ซึ่งเป็นหนึ่งในสิบหกเรื่องใน “ข้อตกลงว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้าหรือเกดต์” (General Agreement on Tariffs and Trade: GATT) ซึ่งได้กลายเป็นกฎระเบียบขององค์การการค้าโลก (World Trade Organization: WTO) เมื่อวันที่ 1 มกราคม 2538

สำหรับสินค้านำเข้าส่งออกทุกชนิดภายใต้กฎว่าด้วยแหล่งกำเนิดสินค้านี้ กำหนดให้มีการแสดงแหล่งกำเนิดหรือที่มาของสินค้าเพื่อใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานร่วมกับกฎเกณฑ์อื่นในเวทีการค้าระหว่างประเทศสมาชิกด้วยกัน โดยให้ถือว่า “สินค้าที่มีแหล่งกำเนิด ณ ที่ใด ให้ถือเป็นสินค้าที่ผลิตในประเทศนั้น” โดยสินค้าที่ได้แหล่งกำเนิด (Origin Conferred Goods) จะมีหลักฐานแสดง หรือมีใบรับรองแหล่งกำเนิดสินค้า (Certificate of Origin) ที่แสดงชื่อประเทศนั้นเป็นสำคัญ ดังนั้น “การได้แหล่งกำเนิดสินค้า” จึงเป็นเงื่อนไขหรือเกณฑ์ขั้นตอนการผลิตที่เกิดขึ้นในประเทศสมาชิกประเทศใดประเทศหนึ่งและมีความสอดคล้องกับขั้นตอนการผลิตจริง ซึ่งจะช่วยป้องกันไม่ให้เกิดการแอบอ้างเอาสินค้าที่ผลิตจากประเทศอื่นมาสวมสิทธิ์ว่าเป็นสินค้าที่ผลิตในประเทศสมาชิกตัวเอง ทั้งนี้ สินค้าที่ได้แหล่งกำเนิดตามเกณฑ์นี้จะยังได้รับสิทธิประโยชน์พิเศษ ได้แก่ การลดอากรขาเข้า ซึ่งจะทำได้เปรียบเหนือประเทศคู่ค้าอื่นๆ ที่ไม่ใช่ประเทศสมาชิกได้

### 3.5.1 ความสำคัญของกฎว่าด้วยแหล่งกำเนิดสินค้า

กฎว่าด้วยแหล่งกำเนิดสินค้าถือเป็นกฎเกณฑ์หนึ่งที่มีความสำคัญต่อระบบการค้าระหว่างประเทศ เนื่องจากเป็นหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่มีมาตรฐานสากลระหว่างประเทศสมาชิกในการพิจารณาร่วมกับกฎเกณฑ์หรือหลักปฏิบัติอื่นให้เป็นอย่างเดียวกัน อีกทั้งยังช่วยป้องกันไม่ให้ประเทศหนึ่งประเทศใดกำหนดกฎเกณฑ์พิเศษของตนเองมาเป็นข้อกีดกันสินค้าจากประเทศอื่น โดยเฉพาะเจาะจงได้ นอกจากนี้กฎว่าด้วยแหล่งกำเนิดสินค้านี้ยังมีความสำคัญและมีประโยชน์ต่อระบบการค้าระหว่างประเทศอีกหลายประการ ดังนี้

#### 1) ประเมินอากรขาเข้าให้ถูกต้องตามเกณฑ์ที่ได้/ไม่ได้แหล่งกำเนิด

ในกรอบการค้าเสรีของ WTO กฎ ROO นี้ นอกจากจะมีไว้สำหรับประเทศสมาชิกในการจัดเก็บอากรขาเข้าในอัตรา MFN แล้ว กฎนี้กำลังจะได้นำมาใช้กับประเทศพัฒนาน้อยที่สุด (Least Developed Countries) ในการลดและยกเว้นอากรเป็นการเฉพาะอีกด้วย กฎว่าด้วยแหล่งกำเนิดสินค้านี้จึงสามารถใช้แยกแยะแหล่งกำเนิดเพื่อพิจารณาจัดเก็บอากรขาเข้าได้อย่างถูกต้อง อาทิ สินค้าผลิตภัณฑ์ฝ้ายจากประเทศพัฒนาน้อยที่สุดที่ได้แหล่งกำเนิดส่งเข้ามาจำหน่ายในประเทศไทยจะได้รับยกเว้นอากร แต่ถ้าไม่ได้แหล่งกำเนิดก็จะถูกจัดเก็บอากรที่อัตราร้อยละ 10 (MFN) เป็นต้น หลักการนี้ยังใช้อย่างแพร่หลายในกรณีที่ไทยเปิดการค้าเสรีอาเซียน (ASEAN Free Trade Area: AFTA) หรือการค้าเสรีทวิภาคี (Bilateral Free Trade Agreement: BFTA หรือ FTA) อีกด้วย

#### 2) ใช้พิจารณาลงทุนเพิ่มหรือผลิตวัตถุดิบภายในประเทศเพื่อให้สินค้าส่งออกได้แหล่งกำเนิด

เนื่องจากความตกลงเรื่องกฎว่าด้วยแหล่งกำเนิดสินค้า (Agreement on Rules of Origin) มีจุดยืนของการได้แหล่งกำเนิดโดยใช้วัตถุดิบในประเทศมาผลิตเป็นสินค้าส่งออก กฎนี้จึงสนับสนุนให้มีการใช้วัตถุดิบในประเทศเพื่อสิทธิประโยชน์ด้านอากรขาเข้าและการแข่งขันทางการค้าที่ประเทศเป้าหมาย หากยังไม่มีวัตถุดิบดังกล่าวก็ควรที่จะลงทุนผลิตวัตถุดิบขึ้นมาในประเทศ หากเป็นเขตการค้าเสรี (Free Trade Area) ก็อาจจะเลือกนำเข้าวัตถุดิบนั้นจากประเทศสมาชิกด้วยกันเป็นทางเลือกได้

#### 3) ใช้แสดงที่มาหรือแหล่งกำเนิดที่ถูกต้องและเป็นจริงตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดการแสดงผลแหล่งกำเนิดที่ถูกต้อง หมายถึง การแสดงชื่อประเทศหรือผู้ผลิตสินค้าที่แท้จริง ไม่ใช่เพียงแต่ชื่อผู้นำเข้าส่งออกเพื่อการค้า (Trader) เท่านั้น กฎนี้ยังสามารถนำไปใช้ผูกพันหรือใช้ร่วมกับกฎสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ได้ดีที่สุด นอกจากนี้ ยังสามารถนำไปใช้กำหนดกฎเกณฑ์เพื่อ

แสดงแหล่งกำเนิดของสินค้าบริการ การลงทุน หรือทรัพย์สินทางปัญญาได้อีกด้วย กฎว่าด้วยแหล่งกำเนิดสินค้าในลักษณะนี้จึงช่วยให้การค้าและการลงทุนต่างๆ มีความชัดเจนและโปร่งใสมากขึ้นในที่สุด

4) ปรับปรุงเทคโนโลยีการผลิตให้เป็นตามเงื่อนไขของการได้แหล่งกำเนิด

สินค้าบางประเภทมีเงื่อนไขการได้แหล่งกำเนิดเป็นการเฉพาะ (Product Specific Rules) เช่นการทำปฏิกิริยาทางเคมี (Chemical Reactions) เพื่อผลิตสารเคมีชนิดต่างๆ การฟอกข้อมมีสิ่งทอผนวกกับการปั่นด้ายทอผ้า การผลิตเหล็กรีดร้อนและเหล็กรีดเย็นในประเทศเดียว การฟอกหนัง การประกอบชิ้นส่วน (assembly) ฯลฯ เงื่อนไขเฉพาะเหล่านี้มักจะถูกกำหนดให้เป็นข้อตกลงทางการค้าระหว่างประเทศเพื่อให้ได้แหล่งกำเนิด ผู้ประกอบการจึงต้องลงทุนและผลิตให้เป็นไปตามเงื่อนไขข้างต้นในที่สุด

5) เป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาเลือกนำเข้าวัตถุดิบที่มีแหล่งกำเนิดถูกต้อง หลักเกณฑ์ หรือย้ายฐานการผลิตไปประเทศเป้าหมาย หรือเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านราคา และคุณภาพตามความต้องการของผู้ซื้อ

ตามที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น วัตถุดิบเป็นปัจจัยสำคัญของการได้แหล่งกำเนิด การมีวัตถุดิบหรือการเลือกนำเข้าวัตถุดิบที่ถูกต้องและเหมาะสมจะมีส่วนช่วยอย่างมากในการได้สิทธิประโยชน์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้แหล่งกำเนิดสะสมผสมผสานกับการใช้วัตถุดิบจากประเทศอื่น ภายใต้เกณฑ์แหล่งกำเนิดมูลค่าเพิ่ม เช่น เกณฑ์มูลค่าเพิ่มร้อยละ 400 หมายถึง สัดส่วนมูลค่าเพิ่มจากการผลิตและการใช้วัตถุดิบในประเทศอย่างน้อยร้อยละ 40 และการให้นำเข้าวัตถุดิบจากต่างประเทศได้อีกร้อยละ 60 นั่นเอง

6) เป็นเครื่องมือช่วยพิสูจน์แหล่งกำเนิดสินค้าได้อย่างถูกต้องต่อการใช้มาตรการตอบโต้ทาง การค้า เช่น มาตรการปกป้องตลาดในประเทศ (Safeguard Measure) หรือ มาตรการตอบโต้การทุ่มตลาด (Anti-Dumping Measure) ซึ่งมีใช้มากขึ้นตามจำนวนการเปิดการค้าเสรีที่มีมากขึ้นไปด้วย

7) ใช้เป็นหลักฐานประกอบการเก็บอากรขาเข้าสินค้าภายใต้โควตาหรือเงื่อนไขเฉพาะที่กำหนดขึ้น โดยไม่ให้ประเทศอื่นใช้แอบอ้างแหล่งกำเนิดของอีกประเทศหนึ่งมาแย่งใช้โควตานั้น

8) เป็นข้อมูลในการจัดทำสถิติการค้าได้อย่างถูกต้องแม่นยำมากขึ้น

9) ช่วยป้องกันมิให้มีการนำเข้าสินค้าจากประเทศที่ไม่ใช่สมาชิกมาแปรรูปหรือดัดแปลงเพียงเล็กน้อยและแอบอ้างการได้แหล่งกำเนิดเพื่อใช้สิทธิลดอากรขาเข้าอีกประเทศหนึ่ง

### 3.5.2 กฎว่าด้วยแหล่งกำเนิดสินค้าของ WTO

ความตกลงของ GATT ได้กำหนดให้มีคณะกรรมการกฎว่าด้วยแหล่งกำเนิด (Committee on Rules of Origin: CRO) และคณะกรรมการเทคนิคกฎว่าด้วยแหล่งกำเนิด (Technical Committee on Rules of Origin: TCRO) ภายใต้คณะกรรมการความร่วมมือทางศุลกากร (Customs Co-operation Council: CCC) รวม 2 คณะมาทำหน้าที่พิจารณาวางหลักเกณฑ์การได้แหล่งกำเนิดโดยให้คณะกรรมการ TCRO เป็นผู้พิจารณาประเด็นทางเทคนิคและเงื่อนไขการผลิตสินค้าแต่ละชนิด ส่วนคณะกรรมการ CRO จะพิจารณาขั้นตอนวิธีการนำกฎนี้ไปปฏิบัติตามความตกลงของประเทศสมาชิกโดยมีวัตถุประสงค์ 6 ข้อ ได้แก่

- 1) ให้กฎว่าด้วยแหล่งกำเนิดสินค้ามีความชัดเจน โปร่งใส ไม่คลุมเครือ สามารถตีความที่มาของสินค้าว่า มีแหล่งกำเนิดจากประเทศใดได้อย่างถูกต้อง
- 2) ช่วยอำนวยความสะดวกทางการค้า ไม่เป็นเครื่องมือกีดกัน ไม่มีข้อจำกัด บิดเบือน หรือก่อให้เกิดความสับสนทางการค้า
- 3) ให้ประเทศสมาชิกใช้กฎนี้อย่างเสมอภาคและเท่าเทียม โดยไม่เลือกปฏิบัติ
- 4) ไม่ให้มีการใช้กฎว่าด้วยแหล่งกำเนิดสินค้าอื่นที่มีเงื่อนไขที่เข้มงวดเคร่งครัดเกินควรหรือเงื่อนไขบังคับอื่นที่ไม่เกี่ยวข้องกับการผลิต อีกทั้ง ไม่จำกัดสิทธิทางการค้าของประเทศสมาชิก
- 5) เพื่อให้ทุกประเทศสมาชิกมีเกณฑ์พิจารณาที่เป็นอย่างเดียวกันต่อการได้แหล่งกำเนิดสินค้าบนพื้นฐานขั้นตอนการผลิตแปรรูปวัตถุดิบในประเทศนั้น
- 6) เพื่อช่วยให้กระบวนการระงับข้อพิพาทมีประสิทธิภาพและรวดเร็วเมื่อนำกฎนี้มาใช้ประกอบการพิจารณาหาผู้ผลิตหรือเจ้าของสินค้าที่แท้จริงเป็นข้อยุติและเป็นที่ยอมรับร่วมกัน

### 3.5.3 เกณฑ์หรือข้อกำหนดที่ใช้ร่วมกับแหล่งกำเนิดสินค้า

ภายใต้กรอบการค้าเสรี WTO ประเทศสมาชิกสามารถใช้แหล่งกำเนิดสินค้าเป็นเกณฑ์พิจารณาประกอบกับกฎเกณฑ์หลักปฏิบัติ หรือข้อกำหนดอื่นได้ ดังต่อไปนี้

- 1) Most-favoured-Nation Treatment (MFN) หมายถึง การให้สิทธิประโยชน์ใดกับประเทศสมาชิกหนึ่ง ก็จะต้องให้สิทธิประโยชน์อย่างเดียวกันนี้กับประเทศสมาชิกอื่นภายใต้เงื่อนไขและคุณสมบัติเดียวกัน ดังนั้น การใช้กฎว่าด้วยแหล่งกำเนิดสินค้าเพื่อให้สิทธิประโยชน์ด้านอากรขาเข้าแก่ประเทศที่พัฒนาน้อยที่สุด (least Developed Countries: LDC) ซึ่งเป็นข้อสรุป



จากการประชุมที่ฮ่องกงในปี 2548 ก็จะต้องใช้กับสินค้าที่ผลิตและได้แหล่งกำเนิดจากประเทศกลุ่มนี้ เป็นเกณฑ์อย่างเดียวกัน

2) Anti-Dumping and Countervailing (AD & CVD) หมายถึง กระบวนการแก้ไขหรือตอบโต้ด้วยการขึ้นอากรขาเข้าอันเนื่องมาจากการลดราคาสินค้าเพื่อทุ่มตลาดในประเทศผู้นำเข้าโดยประเทศผู้ส่งออก เพียงเพื่อแย่งตลาดการค้าอย่างไม่เป็นธรรมจนทำให้เกิดความเสียหายต่อผู้ประกอบการในประเทศผู้นำเข้า ทั้งนี้ จำนวนอากรที่ได้จากการตอบโต้จะต้องไม่มากไปกว่ามูลค่าความเสียหายที่เกิดขึ้น ดังนั้น แหล่งกำเนิดจะถูกใช้เป็นเกณฑ์ที่ระบุชื่อประเทศที่ลดราคาทุ่มตลาด เพื่อให้การแก้ไขปัญหานี้เป็นไปอย่างถูกต้อง

3) Safeguard Measures หมายถึง มาตรการปกป้องตลาดในประเทศด้วยการขึ้นอากรขาเข้าชั่วคราวหรือหยุดยั้งการนำเข้าสินค้าในจำนวนที่มากผิดปกติจนอาจเกิดความเสียหายต่อผู้ประกอบการที่ผลิตสินค้านั้นในประเทศได้ การใช้แหล่งกำเนิดจะช่วยให้ทราบชื่อประเทศที่มาของการส่งสินค้าเข้ามามากผิดปกติได้ ส่วนมากจะใช้มาตรการนี้กับสินค้าเกษตร

4) Origin Marking requirement หมายถึง เงื่อนไขการใช้หรือการแสดงแหล่งกำเนิดของประเทศผู้ผลิตสินค้าตามเงื่อนไขนั้น เงื่อนไขนี้จะเป็นสิทธิของประเทศผู้ผลิตสินค้าที่ได้แหล่งกำเนิดซึ่งไม่ใช่การปลอมแปลงแหล่งกำเนิดของประเทศที่มีชื่อเสียงหรือผู้เป็นเจ้าของสินค้าตัวจริง และเอามาแอบแสวงหาผลประโยชน์ทางการค้าอย่างไม่เป็นธรรม

5) Discriminatory Quantitative restrictions or Tariff Quotas หมายถึง การกำหนดปริมาณนำเข้าสินค้าที่เข้าข่ายมาตรการปกป้อง (ในข้อ 3) เป็นระยะเวลาอันไม่เกินกว่า 3 ปี หรือกำหนดปริมาณสินค้านำเข้าที่ได้แหล่งกำเนิดของประเทศนั้นๆ ซึ่งยังให้มีการใช้เกณฑ์นี้เพื่อสิทธิประโยชน์พิเศษทางการค้าต่างๆ เช่น FTA เป็นต้น

6) Government Procurement หมายถึง การจัดซื้อจัดจ้างโดยรัฐบาลของประเทศสมาชิกซึ่งสามารถใช้กฎว่าด้วยแหล่งกำเนิดนี้เป็นเงื่อนไขของการผลิตและส่งมอบสินค้าควบคู่กับคุณภาพ และราคา เพื่อมิให้มีการนำสินค้าของประเทศอื่นมาทดแทน หรือเป็นการแสดงจุดยืนบังคับให้ผู้ขายต้องเป็นผู้ผลิตหรือเสาะหาสินค้าที่ต้องการให้ตรงตามเงื่อนไขของการจัดซื้อนั้นๆ

7) Trade Statistics หมายถึง การรวบรวมหรือใช้ข้อมูลนำเข้าส่งออกจัดแบ่งแยกกลุ่มตามประเทศที่ผลิตสินค้าด้วยแหล่งกำเนิด และทำเป็นสถิตินำเข้าส่งออกภายใต้ระบบพิกัดอัตราศุลกากร ได้อย่างถูกต้องและสอดคล้องกับความเป็นจริง ทำให้ข้อมูลมีความน่าเชื่อถือเพราะจัดเป็นระบบอย่างเดียวกัน

(สำหรับผู้ประกอบการผลิต นำเข้าและส่งออกสินค้า จะต้องทราบเงื่อนไขการได้แหล่งกำเนิดเพื่อนำมาพิจารณา วางแผนการตลาด ปรับปรุงขั้นตอนการผลิต หรือย้ายฐานการผลิต เพื่อให้ได้ประโยชน์ทางการค้าให้มากที่สุด)

สำหรับการดำเนินการร่างกฎว่าด้วยแหล่งกำเนิดสินค้า คณะกรรมการ CRO และ TCRO ได้กำหนดหลักเกณฑ์การได้แหล่งกำเนิดโดยมีเลขพิกัดอัตราศุลกากร (Harmonized System Code Number เรียกว่า H.S.Code) เป็นรหัสประจำตัวสินค้าทุกชนิดมาเป็นเกณฑ์พิจารณาสินค้านำเข้า ว่า ผลิตจากประเทศเดียวตามเงื่อนไขที่กำหนดหรือไม่ ในกรณีที่ผลิตจากประเทศมากกว่าหนึ่งประเทศขึ้นไป ต้องพิจารณาว่าสินค้านั้นได้มีการแปรรูปไปจากสภาพเดิมมากน้อยอย่างไร ซึ่งการผลิตหรือแปรรูปจนได้แหล่งกำเนิดอาจมีผลทำให้เลขพิกัดฯ ของวัตถุดิบเปลี่ยนไปเป็นเลขพิกัดของสินค้าส่งออก (เปลี่ยนพิกัดอัตราศุลกากร) หากไม่สามารถพิจารณาหาข้อสรุปได้ ก็ให้พิจารณาจากหลักเกณฑ์อื่นๆ เช่นการใช้อัตราส่วนเปอร์เซ็นต์ของวัตถุดิบหลักหรือขั้นตอนการผลิตที่ถือเป็นกระบวนการสำคัญ โดยเกณฑ์ที่ใช้พิจารณาการได้แหล่งกำเนิดมี 2 หลักเกณฑ์ ดังนี้

1) สินค้าส่งออกที่ใช้วัตถุดิบต้นทางในประเทศทั้งหมด (Wholly Obtained goods: WO) เป็นสินค้าส่งออกที่ผลิตจากวัตถุดิบในประเทศทั้งหมดตามเงื่อนไขข้อใดข้อหนึ่งดังต่อไปนี้

(1) เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติในประเทศนั้น เช่น ไข่ไก่ นม น้ำมันดิบ เพชร พลอย แร่ และน้ำมันดิบ เป็นต้น

(2) สัตว์มีชีวิตที่เกิดและโตในประเทศนั้น ไม่ว่าจะเป็นการเลี้ยงหรือล่าจับได้ เป็นต้น

(3) พืชและส่วนของพืชที่ปลูกและเก็บเกี่ยวในประเทศ

(4) แร่ที่ขุดได้ในประเทศ

(5) สินค้าที่ผลิตจากวัตถุดิบตามที่ระบุในข้อ (1) ถึงข้อ (4) ข้างต้น โดยไม่มีการนำเข้าวัตถุดิบจากต่างประเทศมาเจือปนหรือเป็นส่วนประกอบเพิ่มเติมอีก

(6) เศษหรือของที่ใช้ไม่ได้จากการผลิตอุตสาหกรรม หรือของเหลือจากการบริโภค

2) สินค้าส่งออกที่ผลิตจากการแปรสภาพวัตถุดิบนำเข้าเป็นเงื่อนไขหลัก หรือที่เรียกว่า Substantial Transformation (ST) ซึ่งเปลี่ยนแปลงสาระสำคัญของวัตถุดิบนำเข้าเป็นสินค้าส่งออก จึงให้ใช้เกณฑ์การเปลี่ยนสาระสำคัญมาเป็นเกณฑ์พิจารณาการได้แหล่งกำเนิดในประเทศนั้น แบ่งออกเป็น 4 ประเภท

(1) ขั้นตอนการผลิตที่มีผลทำให้เลขพิกัดอัตราศุลกากรเปลี่ยนไปจากเดิม (Change of Tariff Classification: CTC) โดยพิจารณาเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างเลขพิกัด

อัตราศุลกากรของวัตถุดิบนำเข้ากับเลขพิกัดอัตราศุลกากรของสินค้าส่งออก (ที่เปลี่ยนไป) เป็นเกณฑ์ที่ได้แหล่งกำเนิดในประเทศที่ทำการแปรรูปนั้น

อนึ่ง เลขพิกัดอัตราศุลกากร หมายถึง ระบบรหัสตัวเลขสากล (Harmonized Code System) ที่ใช้แทนชื่อตัวสินค้าที่นำเข้าหรือส่งออกซึ่งมีชื่อและภาษาเรียกแตกต่างกันไปในแต่ละประเทศ ระบบตัวเลขจึงถูกเป็นรหัสกลางที่ใช้บ่งบอกชื่อสินค้า (Goods Identity) กลุ่ม หรือหมวดหมู่ของสินค้าที่เหมาะสมเพื่อให้ศุลกากรของทุกประเทศนำไปใช้ในการจัดเก็บอากรขาเข้าเป็นอย่างเดียวกันทำให้สะดวกแก่การตีความ ประสานงานระหว่างประเทศ แทนการบรรยายขั้นตอน และวิธีการผลิตที่หลากหลายของสินค้าแต่ละชนิด

(2) เกณฑ์การผลิตเฉพาะสินค้า (Product Specific Rules : PSR) โดยพิจารณาจากกรรมวิธีหรือกระบวนการการผลิตจากวัตถุดิบนำเข้าจนได้สินค้าส่งออกทำให้ได้สินค้าที่มีสาระสำคัญแตกต่างกันไป จัดเป็นเกณฑ์ที่ได้แหล่งกำเนิด ซึ่งอาจจะมีหรือไม่มี การเปลี่ยนแปลงเลขพิกัดศุลกากร แต่อย่างใดก็ได้ เช่น การใช้ปฏิกิริยาทางเคมี (Chemical Reaction) การทำให้บริสุทธิ์ (Purification) และการผสมตามสูตรการผลิตสินค้าต่างๆ (Mixing and Blending) ในการเจรจาการค้าเสรีมักจะตกลงให้ใช้เกณฑ์แบบนี้เพื่อการผลิตสินค้านั้น โดยเฉพาะ

(3) เกณฑ์มูลค่าเพิ่มโดยคิดเป็นสัดส่วนร้อยละของสินค้าส่งออก (Value Added or Ad Valorem in Percentages) เป็นการกำหนดอัตราส่วนสูงสุดของวัตถุดิบนำเข้า หรืออัตราส่วนต่ำสุดวัตถุดิบภายในประเทศที่ใช้ในการผลิตสินค้า ซึ่งให้รวมไปถึงค่าใช้จ่ายในการผลิตทั้งหมด หากมีปริมาณที่ใช้ในการผลิตเข้าเกณฑ์ตามที่กำหนดจะถือว่ามี การแปรรูปวัตถุดิบอย่างมีสาระสำคัญมากพอที่จะได้แหล่งกำเนิดในประเทศนั้น (ประเด็น ST ข้อนี้มักจะถูกนำไปเขียนเป็นข้อใหญ่ด้วยการกำหนดสัดส่วนร้อยละเป็นเกณฑ์ขั้นต่ำที่ได้แหล่งกำเนิดเพียงอย่างเดียว และถูกใช้ในกรณีให้สิทธิประโยชน์พิเศษในเขตการค้าเสรีนอกเหนือจากเขตการค้า WTO

(4) เกณฑ์ผสมผสานจาก 3 เกณฑ์ข้างต้น เป็นเกณฑ์ที่กำหนดจากการตกลงร่วมกันระหว่างประเทศสมาชิก ให้เป็นเกณฑ์ที่ได้แหล่งกำเนิด และสามารถเลือกกลุ่มสินค้าที่จะใช้เกณฑ์นี้บางส่วนหรือทั้งหมดก็ได้ ถือว่ามี การแปรรูปวัตถุดิบและสาระสำคัญ สินค้าที่มีการเจรจาและสรุปให้ใช้เกณฑ์ผสมผสานส่วนใหญ่เป็นสินค้าประเภท สิ่งทอ เครื่องนุ่งห่ม เครื่องใช้ไฟฟ้า ยานยนต์ และชิ้นส่วนยานยนต์ โดยมีเกณฑ์การเปลี่ยนพิกัด CTC ร่วมกับเกณฑ์มูลค่าเพิ่ม หรือ เกณฑ์ผลิตเฉพาะร่วมกับเกณฑ์มูลค่าเพิ่มเป็นต้น (ประเด็น ST ข้อนี้มักจะถูกนำไปใช้เจรจาเพื่อให้สิทธิประโยชน์การลดอากรขาเข้า โดยเฉพาะกับการได้แหล่งกำเนิดในเขตการค้าเสรีนอกเหนือจากเขตการค้า WTO)

### กฎว่าด้วยแหล่งกำเนิดสินค้าที่ไม่ให้สิทธิประโยชน์พิเศษด้านอากรขาเข้า(Non-Preferential Rules of Origin)

กฎว่าด้วยแหล่งกำเนิดสินค้าภายใต้องค์การการค้าโลก WTO เกิดจากความพยายามแก้ปัญหาที่ประเทศสมาชิกต่างสร้างกฎเกณฑ์ขึ้นเองเพื่อนำไปใช้เป็นเครื่องมือส่งเสริมหรือกีดกันทางการค้า โดยให้ความตกลงเรื่องกฎว่าด้วยแหล่งกำเนิดสินค้า (Agreement on Rules of Origin) เป็นประเด็นการเจรจาการค้าพหุภาคีรอบอุรุกวัย (Uruguay Round พ.ศ. 2529-33 มี 125 ประเทศ) ซึ่งได้ตกลงแบ่งกฎว่าด้วยแหล่งกำเนิดสินค้าออกเป็น 2 ประเภท คือ (1) กฎว่าด้วยแหล่งกำเนิดสินค้าที่ให้สิทธิประโยชน์พิเศษทางการค้า (Preferential Rules of Origin) ซึ่งประเทศที่นำเข้าสินค้า (ผู้ซื้อ) พิจารณาให้สิทธิพิเศษแก่สินค้าที่มีแหล่งกำเนิดจากประเทศที่ส่งออก (ผู้ขาย) ภายใต้ความตกลงเขตการค้าเสรี หรือภายใต้โครงการที่ให้สิทธิพิเศษทางศุลกากรแก่ประเทศกำลังพัฒนาและประเทศที่พัฒนาน้อยที่สุด (2) กฎว่าด้วยแหล่งกำเนิดสินค้าที่ไม่ให้สิทธิประโยชน์พิเศษทางการค้า (Non-preferential Rules of Origin) โดยในเวทีการค้า WTO ประเทศผู้นำเข้าและส่งออกจะใช้กฎนี้ อย่างเท่าเทียมกันและเป็นอย่างเดียวกัน ซึ่งเป็นหลักการปฏิบัติเชิงชาติที่ได้รับการอนุเคราะห์ยิ่ง (Most favoured Nations) ส่วนการใช้กฎนี้จะขึ้นอยู่กับเกณฑ์พิจารณาการได้แหล่งกำเนิดสินค้า ภายใต้ความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า (General Agreement on Tariff and Trade: GATT)

### กฎว่าด้วยแหล่งกำเนิดสินค้าที่ให้สิทธิประโยชน์พิเศษด้านอากรขาเข้า (Preferential Rules of Origin)

กฎว่าด้วยแหล่งกำเนิดสินค้าประเภทนี้จะมีวัตถุประสงค์หลักในการให้สิทธิประโยชน์พิเศษด้วยการลดอากรขาเข้าภายใต้ความตกลงจัดตั้งเขตการค้าเสรีต่างๆ โดยเฉพาะ (Multilateral, Regional or Bilateral Free Trade Agreement หรือ FTA) เช่น (1) กลุ่มประเทศสมาชิก WTO ในการให้สิทธิประโยชน์ GSP (General System of Preference) (2) กลุ่มประเทศกำลังพัฒนาภายใต้ GSTP (Global System of Trade Preferences) หรือ (3) กลุ่มประเทศอาเซียนในการให้สิทธิประโยชน์ AISP (ASEAN Integrated System of Preferences) กับประเทศพม่า ลาว กัมพูชาและเวียดนาม เป็นต้น

สำหรับเกณฑ์พิจารณาการได้แหล่งกำเนิดสินค้าเพื่อสิทธิประโยชน์พิเศษ ยังคงใช้หลักเกณฑ์ตามอย่างของ WTO แต่มีการดัดแปลงให้มีความหลากหลายตามความต้องการของแต่ละกลุ่มประเทศสมาชิกภายใต้ (1) กรอบนโยบายเปิดการค้าเสรีว่าด้วยการลดอากรทันทีหรือไม่ (2) การกีดกันมิให้เอื้อสิทธิประโยชน์แก่ประเทศที่ไม่ใช่สมาชิก (3) การป้องกันตลาดของกลุ่มสินค้าที่

มีผลิตในประเทศมิให้มีการนิเข้ามาแข่งขันมากเกินไป และ (4) มีจุดยืนเงื่อนไขเฉพาะสินค้า หรือ เป็นสินค้าอ่อนไหวเกี่ยวกับวัฒนธรรมหรือสังคมของประเทศ เป็นต้น แหล่งกำเนิดจึงถูกใช้ เป็น เครื่องมือกีดกันทางการค้าที่มีใช้ภาษี (Non-tariff Barrier: NTB) ได้เป็นอย่างดี จัดเป็นกลไกที่ต้องมี การเจรจาในรายละเอียดและใช้เวลานานสำหรับสินค้าเป้าหมายระหว่างประเทศกันก่อนที่จะบรรลุ เป็นข้อตกลงได้

เกณฑ์การพิจารณาการได้แหล่งกำเนิดยังคงเป็นทั้ง 2 หลักเกณฑ์ตามที่ได้กล่าวมาแล้ว ข้างต้นแต่ส่วนมากยังนิยมใช้เกณฑ์การคิดสัดส่วนมูลค่าเพิ่มเป็นร้อยละในประเทศผู้ผลิตสินค้า (Value Added, Ad Valorem, Regional Value or Local Content by Percentages) โดยมีพื้นฐานจาก การคิดคำนวณสัดส่วนมูลค่าเพิ่มที่เกิดจากการผลิตและการใช้วัตถุดิบตามหลักบัญชีสากลโดยใช้ ราคาขาย Selling Price) ราคาหน้าโรงงาน (Ex-factory Price) หรือราคาส่งออก (Free on Board :F.O.B. Price) เป็นฐานที่ 100% อย่างใดอย่างหนึ่ง ผู้ประกอบการจึงต้องมีหลักเกณฑ์ วิธีการ บันทึกราย และหลักการทำบัญชีที่ดี (General Accounting Principle) ตั้งแต่คลังวัตถุดิบ ค่าจ้าง ค่าแรงงาน ค่าการตลาด ค่าผลิต ฯลฯ จึงจะสามารถแสดงผลคำนวณออกมาได้ถูกต้องและแม่นยำ อย่างไรก็ตาม การเจรจาเพื่อให้ได้ข้อยุติในประเด็นนี้ก็มีปัญหาในรายละเอียดค่อนข้างมาก ว่า รายการใดจะนำมาคิดได้หรือไม่ได้อย่างไร เช่น กำไร ค่าลิขสิทธิ์ สิทธิบัตร เป็นต้น เนื่องจาก ประเด็นเหล่านี้มีผลกระทบต่อข้อกำหนดตัวเลขมูลค่าเพิ่มขึ้นต้นหรือ Threshold Level เพื่อให้ได้ แหล่งกำเนิดทั้งสิ้น หากคิดคำนวณมูลค่าเพิ่มได้ต่ำกว่า Threshold เช่น ในเขตการค้าเสรีอาเซียน (ASEAN Free Trade Area: AFTA) ได้กำหนด Threshold ไว้ที่ร้อยละ 40 สินค้าที่มีสัดส่วนต่ำกว่านี้ จะไม่ได้แหล่งกำเนิดถึงแม้ว่าจะผลิตในประเทศนั้นก็ตาม ดังนั้น กฎข้อนี้จึงมีความสำคัญต่อสินค้าที่ มีมูลค่าเพิ่มใกล้ร้อยละ 40 มากที่สุดหากต้องการได้ใช้สิทธิประโยชน์พิเศษลดอากรขาเข้านั้น

อย่างไรก็ตาม เกณฑ์มูลค่าเพิ่มยังเปิดให้มีเกณฑ์แหล่งกำเนิดสินค้าสะสม (Cumulative Rules of Origin: CRO) ซึ่งเป็นเกณฑ์ที่ให้นำเข้าสินค้า (วัตถุดิบ) จากประเทศสมาชิก หรือประเทศ อื่นมาใช้ร่วมกับวัตถุดิบในประเทศเพื่อผลิตสินค้าได้ในสัดส่วนที่ตกลงกันไว้ เช่น ร้อยละ 40 หมายถึง ให้มีสัดส่วนของประเทศภาคีอย่างต่ำร้อยละ 40 สัดส่วนที่เหลือนอกนั้น (ร้อยละ 60) ก็ สามารถนำเข้าได้จนครบ เกณฑ์แหล่งกำเนิดสะสมจึงใช้กับสินค้าที่จำเป็นต้องมีการผลิตมากกว่า 1 ขั้นตอนและในแต่ละขั้นตอนการผลิตก็อาจจะไปอยู่ในแต่ละประเทศอีกด้วย ถ้าเป็นกรณีการได้ แหล่งกำเนิดจากการเปลี่ยนพิกัดอัตราศุลกากร ก็มักจะกำหนดให้เป็นการผลิตเป็น 2 ขั้นตอน โดย ในขั้นตอนแรกให้ผลิตในประเทศภาคีเป็นสินค้ากึ่งสำเร็จรูป และให้นำเข้ามาผลิตในขั้นตอนที่สอง เป็นสินค้าสำเร็จรูปในประเทศที่สองเพื่อการส่งออกออกไป การคิดแหล่งกำเนิดจึงกลายเป็นการ สะสม (Cumulation) มูลค่าเพิ่มในแต่ละขั้นตอนการผลิต สินค้าที่เข้าข่ายนี้ส่วนมากจะเป็นสินค้า

อุตสาหกรรมที่มีการผลิตหลายขั้นตอน และต้องนำเข้าวัตถุดิบหรือสินค้าจากมากกว่า 1 ประเทศ ซึ่งเป็นประเทศในภาคีด้วยกัน เช่น อาหารแปรรูป โทรทัศน์ พัดลม คอมพิวเตอร์ เครื่องใช้ไฟฟ้า เครื่องจักรและเครื่องจักรกลต่างๆ รถยนต์และชิ้นส่วนยานยนต์ เฟอร์นิเจอร์ เสื้อผ้า รองเท้า กระเป๋า เครื่องประดับ และของเล่น เป็นต้น

อนึ่ง หลายประเทศได้มีการใช้แหล่งกำเนิดที่เข้มงวดและซับซ้อนเกินความจำเป็นในการกีดกันและปกป้อง ไม่ให้ไทยส่งสินค้าหลักบางชนิดไปขายภายใต้การใช้สิทธิประโยชน์ด้านการลดอากรขาเข้า นอกจากนี้ ในการเจรจาแบบทวิภาคี (Bilateral FTA) เช่น ไทย-ออสเตรเลีย ไทย-นิวซีแลนด์ ไทย-ญี่ปุ่นหรือแบบภูมิภาค (Regional FTA) เช่น อาเซียน-จีน อาเซียน-ญี่ปุ่น อาเซียน-เกาหลี และ BIMSTEC ต่างก็มีกฎเกณฑ์ที่แตกต่างกัน ทำให้ความตกลงด้านแหล่งกำเนิดในภาพรวมมีความซับซ้อนมากขึ้นหากปราศจากความเข้าใจที่ถูกต้องก็จะทำให้ผู้ประกอบการของไทยไม่ได้ผลประโยชน์จากการทำ FTA ดังที่รัฐบาลได้คาดหวังไว้ ดังนั้น เพื่อให้มีความเข้าใจที่ถูกต้องกับการผลิตที่ได้แหล่งกำเนิดจำเป็นต้องพิจารณาจากขั้นตอนการผลิต ดังนี้

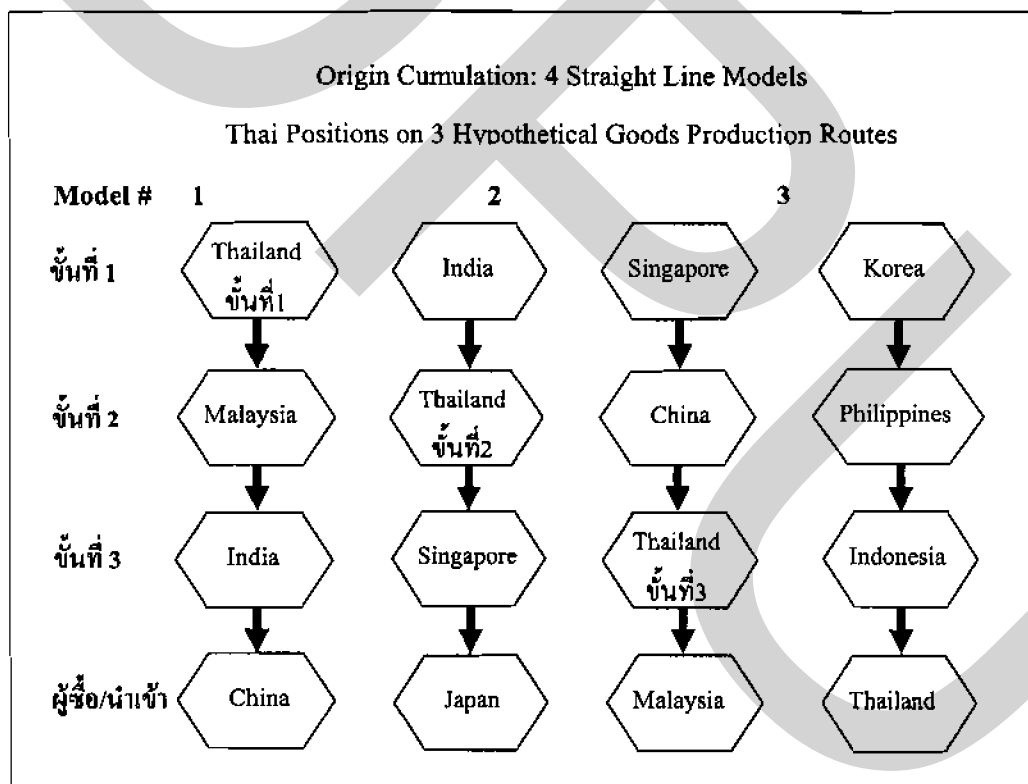
1) การผลิตที่ใช้วัตถุดิบหลังจากภายในประเทศเดียว (Single Country Production) ขั้นตอนนี้จะหมายถึง การผลิตที่ได้แหล่งกำเนิดในขั้นตอนเดียว (กรณีนี้จะไม่มีการสะสมแหล่งกำเนิด) ได้สินค้าปลายทางและส่งออกไปยังประเทศเป้าหมายเพื่อการบริโภคผ่านกระบวนการขนส่งและจัดจำหน่ายในประเทศนั้น สินค้าที่ส่งออกไปยังประเทศเป้าหมายเพื่อการค้าระหว่างประเทศทั้งหมด (Wholly Obtained Goods) หรือได้จากการแปรสภาพวัตถุดิบนำเข้า (Substantial Transformation) ซึ่งก็มีมูลค่าเพิ่ม (Value Added) อยู่แล้วในตัว ประโยชน์ที่ได้จากตลาดการค้าระหว่างกันจะตกเป็นของประเทศผู้ส่งออกที่จะได้สิทธิประโยชน์อากรขาเข้านั้น

2) การผลิตที่ต้องนำเข้าวัตถุดิบหลักจากประเทศในภาคีด้วยกัน นับเป็นการผลิต 2 ขั้นตอน โดยขั้นแรกจะผลิตโดยประเทศภาคีซึ่งเป็น Single Country Production ได้สินค้ากลางนำ (กึ่งสำเร็จรูป) มาส่งออก ส่วนการผลิตขั้นที่สอง จะผลิตในประเทศภาคีอีกประเทศหนึ่งและได้สินค้าปลายทาง (สำเร็จรูป) (กรณีนี้จะมีการสะสมแหล่งกำเนิด) แล้วส่งกลับเข้าไปจำหน่ายในประเทศแรก หรือประเทศภาคีด้วยกัน หรือประเทศอื่น (ถือเป็น ขั้นตอนการผลิต แบบแนวตั้ง ที่ดำเนินการผ่าน 2 ประเทศ) ประโยชน์ที่ได้จึงเป็นการแบ่งปันผลประโยชน์ระหว่างประเทศภาคีด้วยกัน ประเทศที่สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มสูงสุดภายใต้เงื่อนไขแหล่งกำเนิดกับการได้ใช้สิทธิประโยชน์ด้านอากรขาเข้าก็จะเป็นประเทศที่ได้ประโยชน์สูงสุด

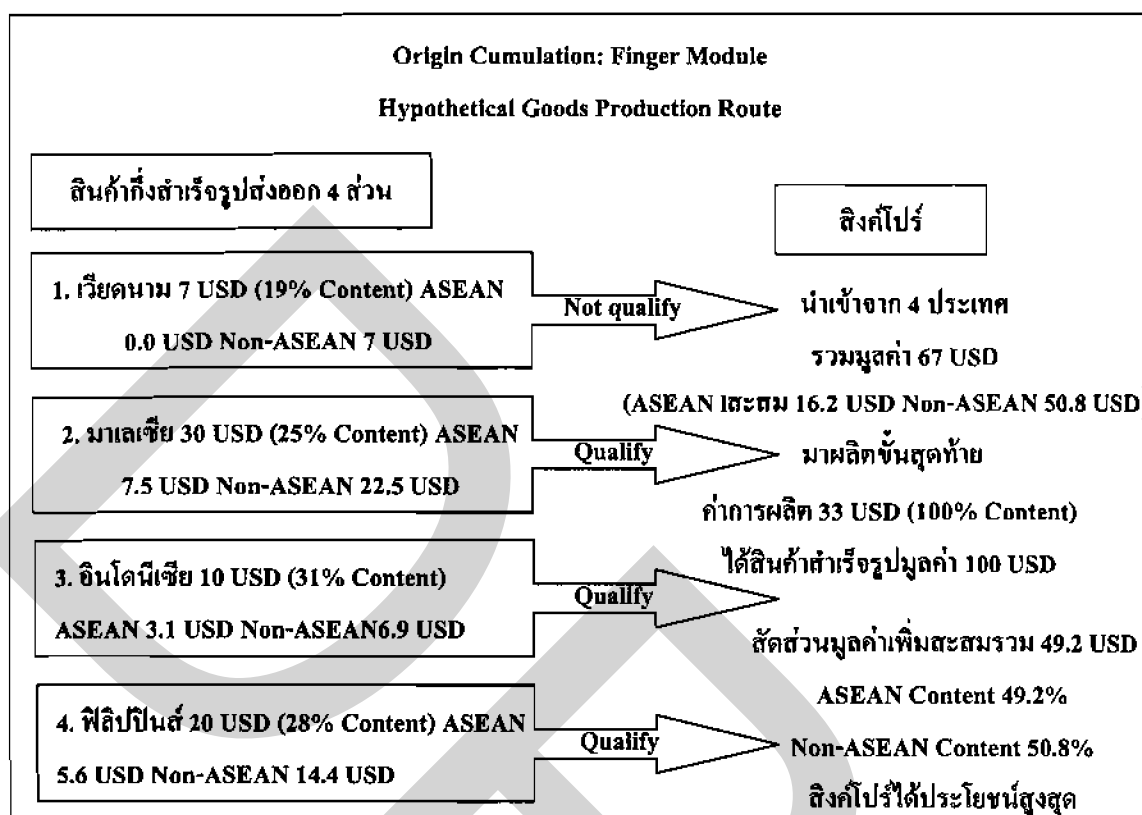
3) การผลิตที่ต้องนำเข้าวัตถุดิบหลักจากประเทศอื่นนอกภาคี จะเป็นการผลิตเพียง 1 หรือ 2 ขั้นตอนก็ได้ ซึ่งเป็น Single Country Production (กรณีนี้จะไม่มีการสะสมแหล่งกำเนิด) แต่จะได้สินค้าปลายทาง (ถือเป็น ขั้นตอนการผลิต แบบแนวนอนเพียงประเทศเดียว) โดยมีการส่งออก

หรือเพื่อจำหน่ายในประเทศ ประเทศผู้ผลิตส่งออกจะได้ใช้สิทธิประโยชน์อากรขาเข้า อีกทั้งได้มูลค่าสินค้าเพิ่มแต่ผู้เดียว

4) การผลิตที่มีการนำเข้าวัตถุดิบหลักมากกว่า 1 ชนิด ซึ่งได้จากทั้งประเทศภาคีและประเทศอื่น ส่วนการผลิตสินค้าจะเป็นการร่วมมือหรือผสมผสานกัน จากประเทศหนึ่งไปยังอีกประเทศหนึ่งในภาคีเดียวกัน (Network Production) ซึ่งมีการผลิตมากกว่า 1 ขั้นตอน ทั้งในแนวตั้ง (ภาพที่ 3-2) แนวนอน (ภาพที่ 3-3) หรือ ทั้งแนวตั้งและแนวนอนไปพร้อมๆ กัน (กรณีนี้จะมีการสะสมแหล่งกำเนิด) ประโยชน์ที่ได้จึงเป็นการแบ่งปันผลประโยชน์ระหว่างประเทศภาคีด้วยกัน ประเทศที่สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มสูงสุดภายใต้เงื่อนไขแหล่งกำเนิดกับใช้สิทธิประโยชน์ด้านอากรขาเข้าก็จะเป็นประเทศที่ได้ประโยชน์สูงสุด ส่วนมากจะได้แก่ประเทศที่เป็นผู้กำหนดวิธีการผลิตแบบ Network Production นั่นเอง



ภาพที่ 3.1 ขั้นตอนการผลิตที่ได้แหล่งกำเนิดสะสมแนวตั้ง



ภาพที่ 3.2 ขั้นตอนการผลิตที่ได้แหล่งกำเนิดสะสมแน่นอน

ข้อดีของการใช้แหล่งกำเนิดหรือแหล่งกำเนิดสะสม คือ การนำเข้าสินค้าหรือวัตถุดิบจากประเทศสมาชิกหรือภาคีเนื่องจากได้รับสิทธิประโยชน์อากรขาเข้า ถือเป็นปัจจัยสนับสนุนสำคัญในการสร้างเครือข่ายการผลิตสินค้า (Production Network) และการลงทุน (Foreign Direct Investment) ระหว่างประเทศสมาชิก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในเขตการค้าเสรีอาเซียน และเมื่ออาเซียนไปทำเขตการค้าเสรีกับประเทศ จีน ญี่ปุ่น อินเดีย BIMSTEC และเกาหลี เป็นต้น นอกจากจะช่วยให้เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันในภาพรวมแล้ว ยังเป็นการเพิ่มปริมาณการค้าระหว่างกันได้อีกด้วย แต่ข้อเสียในเรื่องนี้คือ ประโยชน์สูงสุดอาจจะตกอยู่กับประเทศนอกภาคีที่มีสัดส่วนมูลค่าสูงสุดในตัวสินค้านั้นได้ด้วย ดังจะเห็นได้จากภาพที่ 2-1 แต่ละประเทศได้รับส่วนแบ่งในผลประโยชน์ตามขั้นตอนการผลิตซึ่งได้ไม่เท่ากัน และในภาพที่ 2-2 จะเห็นได้ว่า มีผลประโยชน์ที่แบ่งกันได้น้อย ถึงแม้สิงคโปร์จะได้ประโยชน์สูงสุด แต่ประเทศนอกภาคี (หากเป็นประเทศเดียว) กลับได้ผลประโยชน์ในสินค้าสำเร็จรูปรวมเป็น Non-ASEAN Content สูงถึงร้อยละ 50.8 เป็นต้น

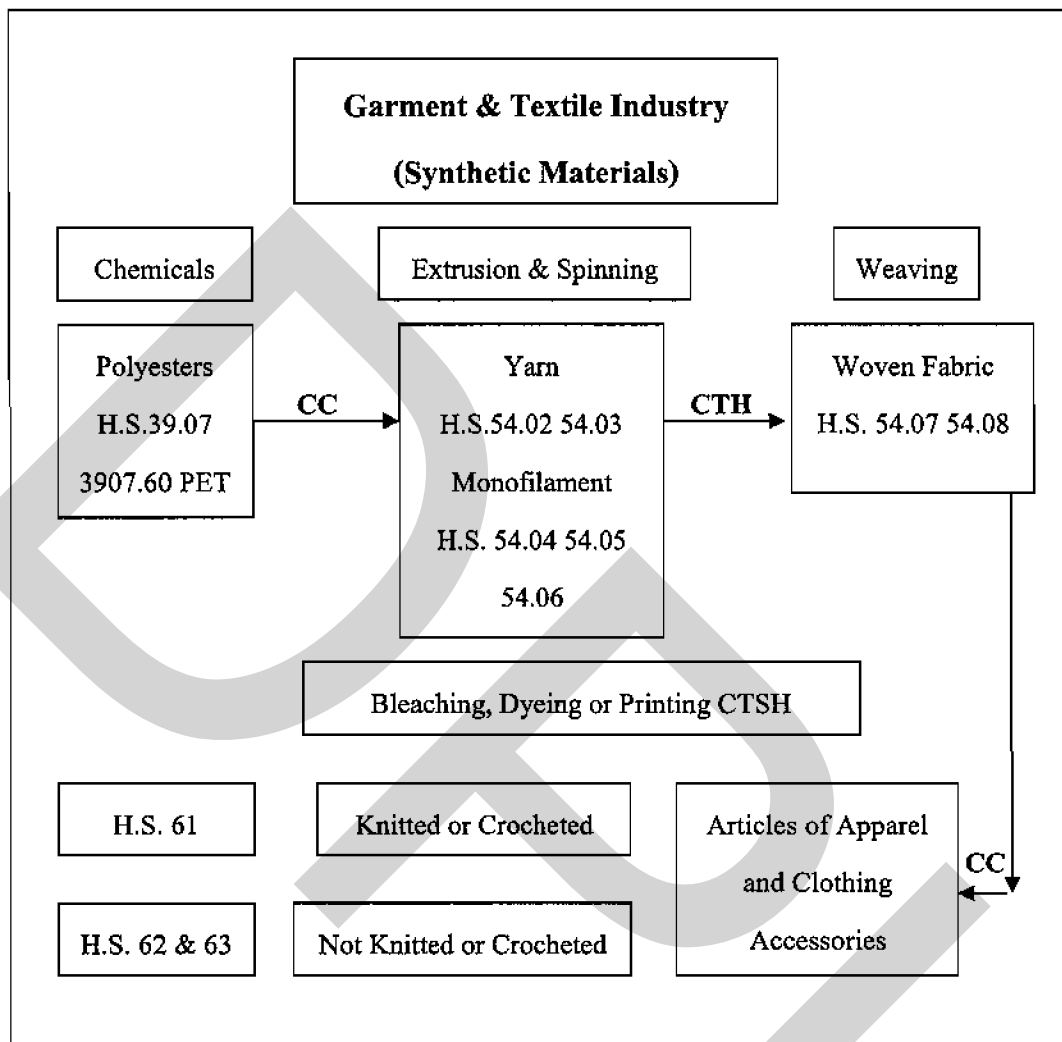


นอกจากเกณฑ์แหล่งกำเนิดสินค้าสะสมแล้ว ยังมีการใช้เกณฑ์ผสมผสานระหว่างเกณฑ์เปลี่ยนพิกัด (CTC) มาใช้ร่วมกับเกณฑ์มูลค่าเพิ่มมาเป็นเกณฑ์ที่ได้แหล่งกำเนิด นับเป็นเกณฑ์ที่มีความยุ่งยากที่สุดในทางปฏิบัติสำหรับผู้ประกอบการ ในการผลิตสินค้าเพื่อให้ได้แหล่งกำเนิด เนื่องจากเป็นเกณฑ์ที่ปิดกั้นการนำเข้าวัตถุดิบหรือสินค้าจากประเทศอื่นที่ไม่ใช่สมาชิก ดังนั้น หากเป็นการเจรจาเปิดการค้าเสรีเพียง 2 ประเทศ (FTA) จะทำให้เกณฑ์ผสมผสานแบบนี้มาความยุ่งยากมากขึ้นไปอีก เนื่องจากไม่อาจงะหาวัตถุดิบทุกชนิดได้จาก 2 ประเทศ (ไม่มีประเทศใดในโลกที่มีวัตถุดิบทุกชนิด ประเทศที่มีวัตถุดิบมากและหลากหลายกว่า เช่น จีน อินเดีย และสหรัฐอเมริกาจึงเป็นผู้ได้เปรียบหากตกลงให้ใช้เกณฑ์ผสมผสานนี้ ประเทศที่เจรจาด้วยจะตกเป็นฝ่ายเสียเปรียบ เพราะไม่สามารถเลือกแหล่งที่มาของวัตถุดิบได้ ส่วนผู้ประกอบการก็ต้องแยกวิธีการบริหารคลังสินค้าวัตถุดิบเพื่อสิทธิประโยชน์ในการลดอากรขาเข้าในแต่ละ FTA สำหรับประเทศไทยหรืออาเซียนที่ยอมรับให้ใช้แหล่งกำเนิดผสมผสานในการเจรจาการค้าเสรีกับหลายๆ ประเทศ เช่น จีน อินเดีย เกาหลี ญี่ปุ่น ฯลฯ ผู้ประกอบการก็จะมี ความยุ่งยากเพิ่มขึ้นเพราะเป็นการบริหารสินค้าคงคลังและวัตถุดิบที่ซับซ้อน สำหรับผู้ประกอบการที่มีขีดความสามารถและมีความพร้อม อาจเลือกใช้ระบบสารสนเทศและซอฟต์แวร์ที่เหมาะสมมาช่วยได้ ซึ่งประเด็นนี้ยังคงเป็นปัญหาอุปสรรคสำคัญข้อหนึ่งของผู้ประกอบการ SME ไทย

### 3.6 หลักเกณฑ์การได้แหล่งกำเนิดที่เหมาะสมสำหรับกลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมายไทย

การประเมินเกณฑ์ทั้ง 3 เกณฑ์ของกฎว่าด้วยแหล่งกำเนิดสินค้าบนพื้นฐานการผลิตแปรรูปวัตถุดิบในประเทศสำหรับภาคเกษตรและอุตสาหกรรม โดยแบ่งเป็นกลุ่มตามเลขพิกัดอัตราศุลกากรและปริมาณการผลิตจะได้เกณฑ์ที่เป็นกลาง นั่นคือ การใช้เกณฑ์เปลี่ยนพิกัดเพียงอย่างเดียว ซึ่งหากจัดว่าประเทศไทยเป็นฐานการผลิตและนับประเภทวัตถุดิบต้นทางที่ไทยมีในประเทศตั้งแต่ระดับ Wholly Obtained ไปตามโครงสร้างการผลิตแล้ว เกณฑ์ที่ได้จะเป็นเกณฑ์ที่เหมาะสมเฉพาะกับสินค้าไทยและจะได้ สิทธิประโยชน์ลดอากรขาเข้าสูงสุด แต่เนื่องจากข้อจำกัดของระยะเวลาในการศึกษาโครงการ ในการศึกษาจึงได้ทำการคัดเลือกกลุ่มอุตสาหกรรมที่มีการนำเข้า ส่งออกหลักของประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสินค้าที่มีการนำเข้า ส่งออกใน AFTA มีการใช้สิทธิประโยชน์ CEPT (Common Effective Preferential Tariff) และเป็นสินค้าที่มีการผลิตมากกว่า 1 ขั้นตอนรวมทั้งเป็นอุตสาหกรรมที่มีการนำเข้าวัตถุดิบจากอาเซียนมาผลิตในประเทศเป็นเกณฑ์สะสมที่ได้แหล่งกำเนิดด้วย ดังนี้

วัตถุดิบที่มีมูลค่าสำคัญและเป็นสารตั้งต้นของอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม ได้แก่ น้ำมันดิบ (กลุ่มพิกัด 27.09) และก๊าซ (กลุ่มพิกัด 27.11) ซึ่งนำมาผลิตเป็นสารเคมีเทเรฟทาลิก (พิกัดย่อย 2917.35 และ 2917.36) ก่อน ส่วนการผลิตสารประกอบต้นทางของอุตสาหกรรมนี้ได้แก่ โพลีเอสเตอร์ (พิกัดย่อย 3907.60) ด้วยเกณฑ์ Chemical Reaction นับเป็นการผลิต 1 ขั้นตอน และ เปลี่ยนพิกัดโดยการแปรสภาพเป็นเส้นใยและเส้นด้ายสังเคราะห์ (กลุ่มพิกัด 54.03 – 54.06) ด้วย ขบวนการ Extrusion และ spinning ซึ่งถือว่าการเปลี่ยนพิกัดในระดับตอน 2 หลัก (Change of Chapter: CC) ขั้นตอนต่อไปคือการนำเส้นใยหรือเส้นด้ายมาทอเป็นผ้าผืน (กลุ่มพิกัด 54.07 และ 54.08) ด้วยขบวนการ Weaving ซึ่งถือว่าการเปลี่ยนพิกัดในระดับตอน 4 หลัก (Change of Tariff Heading: CTH) และการผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูปโดยการตัดเย็บตามแบบจะนับเป็นขั้นสุดท้าย (ตอนที่ 61- 63) ซึ่งถือว่าการเปลี่ยนพิกัดในระดับตอน 2 หลัก (Change of Chapter: CC) ในกรณีที่มี โหนม (ตอนที่ 50) ขนแกะ (ตอนที่ 51) ฝ้าย (ตอนที่ 52) และเส้นใยธรรมชาติอื่น (ตอนที่ 53 ป่าน ปอกระเจา ไหมมะพร้าว ฯลฯ ) เป็นวัตถุดิบต้นทาง ก็จะมีขั้นตอนการผลิตในลักษณะเดียวกันทั้งสิ้น



ภาพที่ 3.3 ผังโครงสร้างการผลิตสินค้ากลุ่มสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม

แหล่งกำเนิดสินค้าที่เหมาะสมกับอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มที่เป็นกลางและเสรี (Liberalized ROO) จึงควรเป็นแบบ ST หรือเปลี่ยนพิกัดโดยสามารถนำเข้าวัตถุดิบมาทำการผลิตได้ในแต่ละขั้นตอนตามที่ได้กล่าวในข้างต้น (หรือภาพที่ 4-1) จัดเป็นเกณฑ์ต่ำสุดที่ผู้ประกอบการสามารถรับได้ สำหรับผู้ประกอบการของไทยส่วนมากจะผลิตและส่งออกเส้นใย (Fiber) ได้เองในประเทศจากการแปรรูปสารเคมีที่ได้จากกลุ่มอุตสาหกรรมปิโตรเคมี ได้แก่ น้ำมันดิบ (ตอนที่ 27) สารเคมีที่กลั่นจากน้ำมันดิบ (ตอนที่ 29) และพลาสติก (ตอนที่ 30) จึงมีเพียงเกณฑ์เดียวที่เป็นทั้งเกณฑ์กลาง เกณฑ์สูง เกณฑ์ต่ำสุด และเกณฑ์ที่เหมาะสม คือเกณฑ์เปลี่ยนพิกัดระดับตอน 2 หลัก (Change of Chapter: CC) ซึ่งจะครอบคลุมขั้นตอนการฟอก ย้อมสี หรือพิมพ์ไปด้วย (Bleaching, Dyeing or Printing) ซึ่งความสามารถในการผลิตจึงขึ้นอยู่กับชนิดของเส้นใย

เทคโนโลยีของการผลิต และการฟอกย้อมและพิมพ์สี ถ้ามีการนำไปผลิตเป็นเส้นด้าย (Yarn) ในขั้นตอนต่อไป เกณฑ์แหล่งกำเนิดจะยังคงเป็นเกณฑ์เปลี่ยนพิกัดระดับตอน 2 หลัก (CC) และสามารถให้เกณฑ์มูลค่าเพิ่ม (Value Added) สูงเกินกว่าร้อยละ 50 ได้ เนื่องจากใช้วัตถุดิบที่ผลิตได้เองในประเทศ ผู้ประกอบการส่วนนี้จึงไม่มีปัญหาในการได้แหล่งกำเนิด

สำหรับผู้ประกอบการที่นำเข้าเส้นใยชนิดที่ไม่มีผลิตในประเทศมาผลิตเป็นเส้นด้าย เกณฑ์เปลี่ยนพิกัดจะเป็นระดับประเภทพิกัด 4 หลัก (Change of Tariff Heading: CTH) ซึ่งจะมีมูลค่าเพิ่มต่ำกว่าร้อยละ 40 ดังนั้น การใช้เกณฑ์ ST ว่าด้วยการเปลี่ยนพิกัด 4 หลักเพียงเกณฑ์เดียวจึงเป็นเกณฑ์ต่ำสุด หากมีการฟอกย้อมและพิมพ์สีก็จะยังคงได้เป็นเกณฑ์เดิมแต่จะสามารถเพิ่มมูลค่าได้ถึงร้อยละ 40 อย่างไรก็ตาม ผู้ประกอบการส่วนนี้จะนิยมนำเส้นด้ายไปทำการผลิตเป็นผ้าผืน (Fabric) เพื่อการส่งออกในขั้นตอนต่อไป เกณฑ์เปลี่ยนพิกัดจะยังคงเป็นระดับประเภทพิกัด 4 หลัก (CTH)

เมื่อพิจารณาเกณฑ์การได้แหล่งกำเนิด จึงมีเกณฑ์เปลี่ยนพิกัดในระดับ 4 หลัก (CTH) ที่เป็นทั้ง เกณฑ์กลาง เกณฑ์ต่ำสุด และเกณฑ์ที่เหมาะสม หากจะใช้เกณฑ์ที่สูงกว่านี้ก็จะต้องบังคับให้มีเงื่อนไขเกณฑ์การฟอก ย้อมหรือพิมพ์สี เข้าไปด้วย (ในการเจรจาแหล่งกำเนิดของเขตความร่วมมือเศรษฐกิจไทย-ญี่ปุ่น ได้ตกลงให้ใช้เกณฑ์การฟอก ย้อม หรือพิมพ์สีควบกับเกณฑ์เปลี่ยนพิกัด 4 หลัก ส่วนผู้ประกอบการที่ผลิตจากวัตถุดิบในประเทศเริ่มจากปี ไตรเคมีหรือพลาสติก ก็จะได้เกณฑ์สูงสุดในระดับตอน 2 หลัก (CC) ซึ่งจะครอบคลุมขั้นตอนการ ฟอก ย้อม หรือพิมพ์สีไปด้วย (Bleaching, Dyeing or Printing) ด้วย

การผลิตขั้นต่อไปจะเป็นการตัดเย็บเป็นชิ้นๆ จากผ้าผืนตามแบบที่กำหนดจนครบถ้วนได้เป็นเครื่องนุ่งห่ม หรือสินค้าสำเร็จรูปชิ้นปลายน้ำ (ตอนที่ 61 62 และ 63) แหล่งกำเนิดจึงเป็นเกณฑ์กลาง และเกณฑ์ที่เหมาะสม คือ เกณฑ์เปลี่ยนพิกัดระดับตอน 2 หลัก (Change of Chapter: CC)

อนึ่ง เครื่องนุ่งห่มเป็นสินค้าที่ได้รับการปกป้องและมีมูลค่าการค้าในตลาดโลกสูงมาก อีกทั้งมีต้นทุนการผลิตที่สำคัญคือ ค่าแรง ซึ่งมีความแตกต่างกันมากระหว่างประเทศที่พัฒนาแล้ว (Developed Countries: DC) กับประเทศกำลังพัฒนา (Developing Countries) และพัฒนาน้อยที่สุด (Least Developed Countries: LDC) สินค้ากลุ่มนี้จึงมีอัตราอากรขาเข้าสูงและมีเงื่อนไขแหล่งกำเนิดที่เข้มงวดจนเป็นอุปสรรคต่อการค้า กล่าวคือ มีการบังคับให้ควมขั้นตอนการผลิตในประเทศเดียวเข้าด้วยกันถึง 3 ขั้นตอน (Triple Jumps) คือเกณฑ์ Yarn Forward หรือสูงถึง 4 ขั้นตอน (Quadruple Jumps) คือเกณฑ์ Fiber Forward โดยอนุญาตให้นำเข้าเฉพาะวัตถุดิบต้นน้ำหรือวัตถุดิบต้นทางเท่านั้นและหากจะใช้เกณฑ์มูลค่าเพิ่มก็จะกำหนดไว้ตั้งแต่ร้อยละ 50-60 ขึ้นไปในแต่ละขั้นตอนการ

ผลิต สำหรับประเทศไทยจะยังคงสามารถผลิตได้ตามเงื่อนไขนี้แต่ต้องเป็นการรวมตัวกันระหว่างผู้ประกอบการผลิตสิ่งทอกับผู้ประกอบการผลิตเครื่องนุ่งห่ม แต่จะผลิตได้น้อยชนิดลงมาก ซึ่งประเทศผู้นำเข้าจะใช้เงื่อนไขที่เข้มงวดนี้เป็นเกณฑ์แหล่งกำเนิดของเครื่องนุ่งห่ม และสามารถอธิบายความหมายได้ดังนี้

- Yarn Forward หมายถึง เงื่อนไขการผลิตที่ได้แหล่งกำเนิด เริ่มจากการผลิตเส้นด้ายในประเทศก่อน โดยจะนำเส้นใย (Fiber) หรือใช้เส้นใยในประเทศก็ได้ ซึ่งการผลิตจะเกิดในประเทศเดียวอย่างต่อเนื่องจนได้ผ้าผืน และส่งออกเป็นเครื่องนุ่งห่มในที่สุด ทั้งนี้ ในระหว่างแต่ละขั้นตอนการผลิตจะไม่มี การนำเข้าวัตถุดิบอื่นอีก (ห้ามใช้ด้ายนำเข้าและผ้าผืนนำเข้ามาผลิตสินค้านี้)

- Fiber Forward หมายถึง เงื่อนไขการผลิตที่ได้แหล่งกำเนิด เริ่มจากการผลิตเส้นใยในประเทศก่อน โดยจะนำเข้าสารตั้งต้นหรือใช้ของในประเทศก็ได้ เช่นไหมดิบ หรือสารสังเคราะห์โพลีเอสเตอร์ มาผลิตเป็นเส้นใย (Fiber) ก่อน ซึ่งการผลิตจะเกิดในประเทศเดียวอย่างต่อเนื่องจนได้เส้นด้าย ผ้า ผืน และส่งออกเป็นเครื่องนุ่งห่มในที่สุด ทั้งนี้ ในระหว่างการผลิตในแต่ละขั้นตอนการผลิตจะไม่มี การนำเข้าวัตถุดิบอื่นอีก (ห้ามใช้เส้นใยนำเข้า ด้ายนำเข้า และผ้าผืนนำเข้ามาผลิตสินค้านี้) อนึ่ง เกณฑ์นี้อาจนำมาใช้กับผ้าผืนส่งออกได้ด้วย

เงื่อนไขแบบเข้มงวดข้างต้น เป็นหลักเกณฑ์แบบ Wholly Process ซึ่งมีหลักการผลิตสินค้า เริ่มจากการนำเข้าเคมีภัณฑ์ต้นทางหรือต้นน้ำมาผลิตจนได้เสื้อผ้าสำเร็จรูปส่งออกโดยไม่ต้องนำเข้าวัตถุดิบอีก (เกณฑ์นี้ต่ำกว่าเกณฑ์ Wholly Obtained ตรงที่ไม่มีวัตถุดิบต้นทางอุตสาหกรรมในประเทศเท่านั้น)

สินค้าสำหรับสินค้าสิ่งทอ เครื่องนุ่งห่ม และรองเท้า จะมี 2 กฎใช้ควบคู่กัน คือ กฎการเปลี่ยนแปลงและกฎ RVC ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 55 สำหรับการคำนวณมูลค่า RVC ของสินค้ากลุ่มนี้ ทั้งสองฝ่ายได้ตกลงหลักเกณฑ์ คือ มูลค่าของวัตถุดิบภายในประเทศของไทยต้องไม่ต่ำกว่าร้อยละ 30 ของราคาสินค้า FOB และให้ถือว่าวัตถุดิบที่นำเข้าจากประเทศกำลังพัฒนาเป็นวัตถุดิบของประเทศไทยด้วย และให้นำมารวมกันเพื่อให้ได้ RVC ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 55

## บทที่ 4

### ผลการศึกษา

การศึกษาในบทนี้ จะเป็นการวิเคราะห์ความได้เปรียบทางด้านการค้าสินค้าส่งออกของประเทศไทย กับออสเตรเลีย และประเทศคู่แข่งที่สำคัญ โดยใช้ข้อมูลการนำเข้า และส่งออกของทั้ง 3 ประเทศ ได้แก่ ไทย ออสเตรเลีย จีน และข้อมูลการนำเข้าและส่งออกสินค้าของโลก การศึกษาใช้ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary data) ระหว่างปี พ.ศ.2547-2548 รหัสสินค้าที่นำมาศึกษา คือ HS1996 4 digit ข้อมูลที่นำมาใช้ในการคำนวณมาจากเว็บไซต์ ขององค์การสหประชาชาติ โดยวัดจากค่าดัชนีความได้เปรียบ โดยเปรียบเทียบที่ปรากฏ (Revealed Comparative Advantage: RCA) เพื่อนำมาวิเคราะห์ความสามารถในการแข่งขันเชิงเปรียบเทียบระหว่างประเทศไทย ออสเตรเลีย และจีน เทียบกับสัดส่วนของสินค้าส่งออกสู่ตลาดโลก

ทั้งนี้ ดัชนี RCA สามารถคำนวณได้ดังนี้

$$RCA = \frac{X_{ik} / X_i}{X_{wk} / X_w}$$

โดยที่ RCA คือ ดัชนีวัดความได้เปรียบ โดยเปรียบเทียบที่ปรากฏในการส่งออกของสินค้า k ของ ประเทศ i

$X_{ik}$  คือ มูลค่าการส่งออกสินค้า k ของประเทศ i

$X_i$  คือ มูลค่าการส่งออกของสินค้าทั้งหมดของประเทศ i

$X_{wk}$  คือ มูลค่าการส่งออกสินค้า k ของกลุ่มประเทศ w

$X_w$  คือ มูลค่าการส่งออกทั้งหมดของกลุ่มประเทศ w

$W$  คือ ประเทศที่จะศึกษา

#### 4.1 ผลการศึกษา

ผลการวิเคราะห์ดัชนี RCA ของสินค้าหมวดสิ่งทอในรหัส 61 และ 62 ในระดับ 4 หน่วยระหว่างไทยกับออสเตรเลียปรากฏในตาราง 4.1 และ 4.2 สรุปได้ว่าค่า RCA ของไทยมีค่ามากกว่าของออสเตรเลีย เมื่อเปรียบเทียบจะได้ภาพที่ 4.1 และ 4.2 โดยเปรียบเทียบกันระหว่างปี 2547 และปี 2548 พบว่าความสามารถในการแข่งขันของออสเตรเลียในตลาดโลกน้อยกว่าของประเทศไทย

จากตารางที่ 4.1 และ 4.2 จะเห็นได้ว่าสินค้าหมวดสิ่งทอของไทยในรหัส 61 มีค่า RCA มากกว่า 1 เมื่อศึกษาถึงการเปลี่ยนแปลงของค่าดัชนี RCA ระหว่างปี 2547 กับ ปี 2548 พบว่าไม่มีการเปลี่ยนแปลงของค่าดัชนี RCA ขณะที่สินค้าหมวดสิ่งทอในรหัส 62 มีค่า RCA มากกว่า 1 เมื่อศึกษาถึงการเปลี่ยนแปลงของค่าดัชนี RCA ระหว่าง ปี 2547 กับ ปี 2548 พบว่ามีการเปลี่ยนแปลงของค่าดัชนี RCA ลดลงร้อยละ 8

ในส่วนของออสเตรเลียเองจะเห็นได้ว่าสินค้าหมวดสิ่งทอในรหัส 61 มีค่า RCA น้อยกว่า 1 เมื่อศึกษาถึงการเปลี่ยนแปลงของค่าดัชนี RCA ระหว่าง ปี 2547 กับ ปี 2548 พบว่าการเปลี่ยนแปลงของค่าดัชนี RCA มีค่าลดลงถึงร้อยละ 19 ขณะที่สินค้าหมวดสิ่งทอในรหัส 62 มีค่า RCA น้อยกว่า 1 เมื่อศึกษาถึงการเปลี่ยนแปลงของค่าดัชนี RCA ระหว่าง ปี 2547 กับ ปี 2548 พบว่าไม่มีการเปลี่ยนแปลงของค่าดัชนี RCA

จะเห็นได้ว่าหลังเปิดเขตการค้าเสรีไทย ออสเตรเลีย ความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบในการส่งออกของสินค้าสิ่งทอรหัส 61 ของไทยยังคงไม่เปลี่ยนแปลง ขณะที่ออสเตรเลียลดลง

ขณะที่ความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบในการส่งออกสินค้าสิ่งทอรหัส 62 ของไทยลดลง ขณะที่ออสเตรเลียไม่มีการเปลี่ยนแปลง

ตารางที่ 4.1 การเปรียบเทียบค่า RCA ประเทศออสเตรเลีย กับ ประเทศไทยในกลุ่มรหัสสินค้า 61 ระหว่างปี 2547-2548

รหัสสินค้า	กลุ่มสินค้า	ปี 2547		ปี 2548		การเปลี่ยนแปลงของค่าดัชนี RCA ระหว่างปี 2547 กับ ปี 2548	
		ค่า RCA ของ ออสเตรเลีย	ค่า RCA ของ ไทย	ค่า RCA ของ ออสเตรเลีย	ค่า RCA ของ ไทย	ประเทศ ออสเตรเลีย +/- (%)	ประเทศไทย +/- (%)
61	เครื่องแต่งกายและของที่ไว้ประกอบกับเครื่องแต่งกายอีกแบบชนิดหรือแบบโครเชต์	0.0889	1.5184	0.0723	1.5188	-19	0
6101	เสื้อโหวอร์โค้ด คาร์โค้ด แคป โคล็ค อาโนริก (รวมถึงแจ็กเก็ตที่ใส่เส้นสก็) เสื้อกันลม แจ็กกันลมและเสื้อคลุมที่คล้ายกัน ของบุรุษหรือเด็กชายอีกแบบชนิด หรือแบบโครเชต์ นอกจากของตามประเภทที่ 61.03	0.0300	2.1213	0.0587	2.4716	96	17
6102	เสื้อโหวอร์โค้ด คาร์โค้ด แคป โคล็ค อาโนริก (รวมถึงแจ็กเก็ตที่ใส่เส้นสก็) เสื้อกันลม แจ็กกันลม และเสื้อคลุมที่คล้ายกัน ของสตรีหรือเด็กหญิงอีกแบบชนิด หรือแบบโครเชต์ นอกจากของตามประเภทที่ 61.04	0.0822	1.1267	0.0575	1.352	-30	20
6103	ชุดเครื่องแต่งตัวเป็นชุด แจ็กเก็ต เสื้อเบรเซอร์ กางเกงขาวยาว ชุดหมวกที่มีเย็บและสายโยง กางเกงขาสามส่วน กางเกงขาสั้น (นอกจากชุดว่ายน้ำ) ของบุรุษหรือเด็กชาย อีกแบบชนิดหรือแบบโครเชต์	0.0459	2.6055	0.0659	2.8914	44	11



ตารางที่ 4.1 การเปรียบเทียบค่า RCA ประเทศออสเตรเลีย กับ ประเทศไทยในกลุ่มรหัสสินค้า 61 ระหว่างปี 2547-2548 (ต่อ)

รหัสสินค้า	กลุ่มสินค้า	ปี 2547		ปี 2548		การเปลี่ยนแปลงของค่าดัชนี RCA ระหว่างปี 2547 กับ ปี 2548	
		ค่า RCA ของ ออสเตรเลีย	ค่า RCA ของ ไทย	ค่า RCA ของ ออสเตรเลีย	ค่า RCA ของ ไทย	ประเทศ ออสเตรเลีย +/- (%)	ประเทศไทย +/- (%)
6104	ชุด เครื่องแต่งตัวเป็นชุด แจ็กเก็ต เสื้อเบลเซอร์ เสื้อกระโปรงชุด กระโปรง กระโปรงกางเกง กางเกงขายาว ชุดหมี่ที่มีเย็บและสายโยง กางเกงขาสั้นส่วน และกางเกงขาสั้น (นอกจากชุดว่ายน้ำ) ของสตรี หรือเด็กหญิง ถักแบบนิตหรือแบบ โครเชต์	0.082	0.9078	0.0865	1.1065	5	22
6105	ชุดของบุรุษหรือเด็กชาย ถักแบบนิตหรือแบบ โครเชต์	0.1751	4.2983	0.0635	4.2315	-64	-2
6106	เสื้อเบลลาส์ เร็ค และเสื้อเดบลาส์ของสตรีหรือเด็กหญิง ถักแบบนิตหรือแบบ โครเชต์	0.2968	1.161	0.214	1.2618	-28	9
6107	กางเกงชั้นใน กางเกงชั้นในชนิดรีฟ ในที่เร็ค พิจามา เสื้อคลุมอานำ เสื้อคลุมแต่งตัวและของที่คล้ายกัน ของบุรุษหรือเด็กชาย ถักแบบนิต หรือแบบโครเชต์	0.0223	3.6652	0.0192	3.7217	-14	2
6108	ชุดชั้นในชนิดถัก กระโปรงชั้นใน กางเกงชั้นในชนิดรีฟ กางเกง ชั้นใน ชุดนอนยาว พิจามา เสื้อคลุมชนิดนิตหรือเสื้อคลุมอานำ เสื้อคลุมแต่งตัวและของที่คล้ายกัน	0.0272	1.4194	0.0271	1.7057	0	20

ตารางที่ 4.1 การเปรียบเทียบค่า RCA ประเทศออสเตรเลีย กับ ประเทศไทยกลุ่มรหัสสินค้า 61 ระหว่างปี 2547-2548 (ต่อ)

รหัสสินค้า	กลุ่มสินค้า	ปี 2547		ปี 2548		การเปลี่ยนแปลงของค่าดัชนี RCA ระหว่างปี 2547 กับ ปี 2548	
		ค่า RCA ของ ออสเตรเลีย	ค่า RCA ของ ไทย	ค่า RCA ของ ออสเตรเลีย	ค่า RCA ของ ไทย	ประเทศ ออสเตรเลีย +/- (%)	ประเทศไทย +/- (%)
6109	ที่ขัด เสื้อชั้นในชนิดครึ่งกลัด และ เสื้อชั้นในอย่างอื่นที่ถักแบบนิค หรือแบบโครเชต์	0.0372	1.1583	0.0421	1.2996	13	12
6110	เจอร์ซี พูลโอเวอร์ เสื้อชนิดคาร์ดิแกน เสื้อกัก และเสื้อที่คล้ายกัน ที่ถักแบบนิค หรือแบบโครเชต์	0.0634	1.1299	0.0438	0.9492	-31	-16
6111	เสื้อผ้าและของที่ใช้ประกอบกับเครื่องแต่งกายของเด็กเล็ก ถักแบบนิค หรือ แบบโครเชต์	0.0146	4.8751	0.0213	4.2235	46	-13
6112	ชุดวอร์ม ชุดสกี และชุดว่ายน้ำ ถักแบบนิคหรือแบบโครเชต์	0.1488	0.7047	0.2294	0.6646	54	-6
6113	เสื้อผ้าที่ทำด้วยผ้า ถักแบบนิคหรือแบบ โครเชต์ตามประเภทที่ 59.03 59.06 หรือ 59.07	0.0701	7.2938	0.097	7.2205	38	-1
6114	เสื้อผ้าอื่น ๆ ที่ถักแบบนิคหรือแบบโครเชต์	0.1016	1.4203	0.1598	1.6969	57	19

ตารางที่ 4.1 การเปรียบเทียบค่า RCA ประเทศออสเตรเลีย กับ ประเทศไทยกลุ่มรหัสสินค้า 61 ระหว่างปี 2547-2548 (ต่อ)

รหัสสินค้า	กลุ่มสินค้า	ปี 2547		ปี 2548		การเปลี่ยนแปลงของค่าดัชนี RCA ระหว่างปี 2547 กับ ปี 2548	
		ค่า RCA ของ ออสเตรเลีย	ค่า RCA ของ ไทย	ค่า RCA ของ ออสเตรเลีย	ค่า RCA ของ ไทย	ประเทศ ออสเตรเลีย +/- (%)	ประเทศไทย +/- (%)
6115	ถุงน่องกางเกง เสื้อกางเกงยีนส์คแนบเนื้อ ถุงน่อง ถุงเท้า ชนิดต่าง	0.0764	0.9263	0.0613	0.7318	-20	-21
6116	ถุงมือทุกชนิดที่ตัดแบบนิตหรือแบบโครเชต์	0.0281	0.6113	0.0128	0.4234	-54	-31
6117	ของที่ใช้ประกอบกับเครื่องแต่งกายที่จัดทำแล้ว ที่ัดกับแบบนิตปรีอแบบโครเชต์	0.7282	0.2165	0.3994	0.273	-45	26

ตารางที่ 4.2 การเปรียบเทียบค่า RCA ประเทศออสเตรเลีย กับ ประเทศไทยกลุ่มรหัสสินค้า 62 ระหว่างปี 2547-2548

รหัสสินค้า	กลุ่มสินค้า	ปี 2547		ปี 2548		การเปลี่ยนแปลงของค่าดัชนี RCA ระหว่างปี 2547 กับ ปี 2548	
		ค่า RCA ของ ออสเตรเลีย	ค่า RCA ของ ไทย	ค่า RCA ของ ออสเตรเลีย	ค่า RCA ของ ไทย	ประเทศ ออสเตรเลีย +/- (%)	ประเทศไทย +/- (%)
62	เครื่องแต่งกายและของที่ใช้ประกอบกับเครื่องแต่งกายที่ไม่ได้ถักแบบ นิตหรือแบบโครเชต์	0.0570	1.1445	0.0569	1.05	0	-8
6201	เสื้อโหวอร์โค้ด คาร์โค้ด เทป โคลติก อาโนรัก (รวมถึงแจ็กเก็ตที่ใส่เล่น สกี) เสื้อกันลม แจ็กเก็ตกันลมและเสื้อคลุมที่คล้ายกัน ของบุรุษหรือ เด็กชาย นอกจากรวมประเภทที่ 62.03	0.0209	0.7466	0.0161	0.6225	-23	-17
6202	เสื้อโหวอร์โค้ด คาร์โค้ด เทป โคลติก อาโนรัก (รวมถึงแจ็กเก็ตที่ใส่เล่น สกี) เสื้อกันลม แจ็กเก็ตกันลมและเสื้อคลุมที่คล้ายกัน ของสตรีหรือ เด็กหญิง นอกจากรวมประเภทที่ 62.04	0.0110	0.709	0.0126	0.4997	15	-30
6203	สูท เครื่องแต่งตัวเป็นชุด แจ็กเก็ต เสื้อเบลเซอร์ กางเกงขาวยาว ชุดหมี่ที่มีเข็มและสายโยง กางเกงขาสั้น และกางเกงขาสั้น (นอกจากรวมประเภทที่ 62.03) ของบุรุษและเด็กชาย	0.0437	1.0724	0.0442	0.9396	1	-12
6204	สูท เครื่องแต่งตัวเป็นชุด แจ็กเก็ต เสื้อเบลเซอร์ เสื้อกระโปรงชุด กระโปรง กระโปรงกางเกง กางเกงขาวยาว ชุดหมี่ที่มีเข็มและสายโยง	0.0478	1.022	0.0468	0.9301	-2	-9

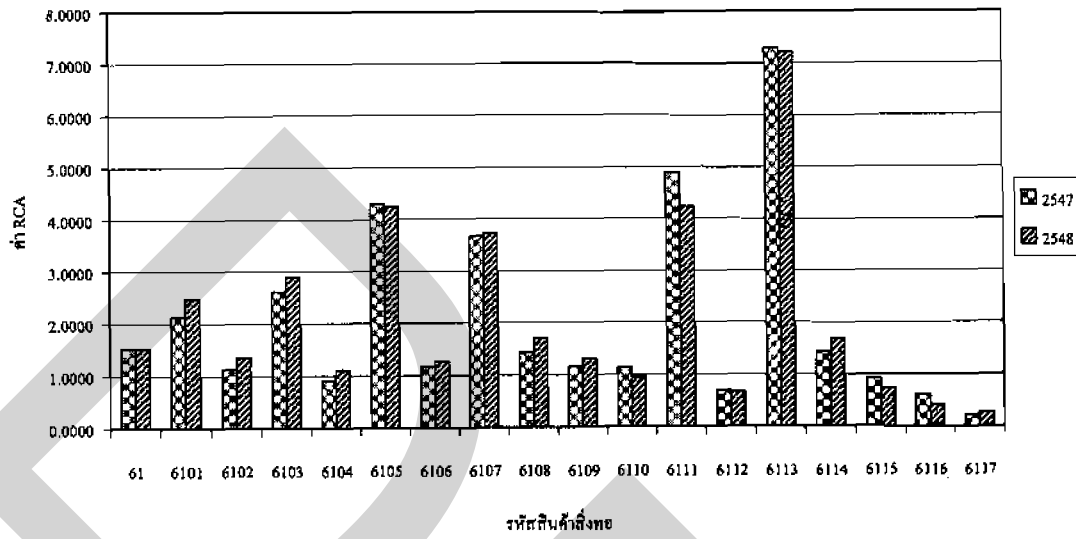
ตารางที่ 4.2 การเปรียบเทียบค่า RCA ประเทศออสเตรเลีย กับ ประเทศไทยหัตถสินค้า 62 ระหว่างปี 2547-2548 (ต่อ)

รหัสสินค้า	กลุ่มสินค้า	ปี 2547		ปี 2548		การเปลี่ยนแปลงของค่าหัตถสินค้า RCA ระหว่างปี 2547 กับ ปี 2548	ประเทศไทย +/- (%)
		ค่า RCA ของออสเตรเลีย	ค่า RCA ของไทย	ค่า RCA ของออสเตรเลีย	ค่า RCA ของไทย		
6205	ชุดของบุรุษหรือเด็กชาย	0.0437	1.294	0.0451	1.398	3	8
6206	เสื้อเบลลาส์ เร็ค และเชิ้ตยกล่า ของสตรีหรือเด็กหญิง	0.0672	1.5652	0.0598	1.4311	-11	-9
6207	เสื้อชั้นในชนิดคิงเกตและชนิดอื่น ๆ กางเกงชั้นใน กางเกงชั้นใน ชนิดบรีฟ ไนท์เซ็ท พิกามา เสื้อคลุม อามาน้ำ เสื้อคลุมแต่งตัวและของที่คล้ายกัน ของบุรุษหรือเด็กชาย	0.0903	2.7249	0.0553	1.7415	-39	-36
6208	เสื้อชั้นในชนิดคิงเกตและชนิดอื่น ๆ ชุดชั้นในชนิดลิป กระโปรง ชั้นใน กางเกงชั้นในชนิดบรีฟ กางเกงชั้นใน ชุดนอนยาว พิกามา เสื้อคลุมชนิดเนกลิเชอร์ เสื้อคลุมอามาน้ำ เสื้อคลุมแต่งตัว และของที่คล้ายกัน ของสตรีหรือเด็กหญิง	0.0870	0.9947	0.0945	0.6133	9	-38
6209	เสื้อผ้าและของที่ใช้ประกอบกับเครื่องแต่งกายของเด็กเล็ก	0.0195	2.6551	0.0289	2.3962	48	-10
6210	เสื้อผ้าที่ทำด้วยผ้าตามประเภทที่ 56.02 56.03 59.03 59.06 หรือ 59.07	0.0852	0.3447	0.1098	0.7127	29	107
6211	ชุดวอร์ม ชุดสกีและชุดว่ายน้ำ รวมทั้งเสื้อผ้อื่น ๆ	0.1731	0.8504	0.1975	0.7532	14	-11
6212	เครื่องยกทรง เครื่องรัดคอและตะโพก เครื่องรัดทรง สายโยงกางเกง สายโยงถุงมือ สายรัดคางน่องและของที่คล้ายกัน รวมทั้งส่วนประกอบ	0.0439	3.1027	0.0568	3.2074	29	3

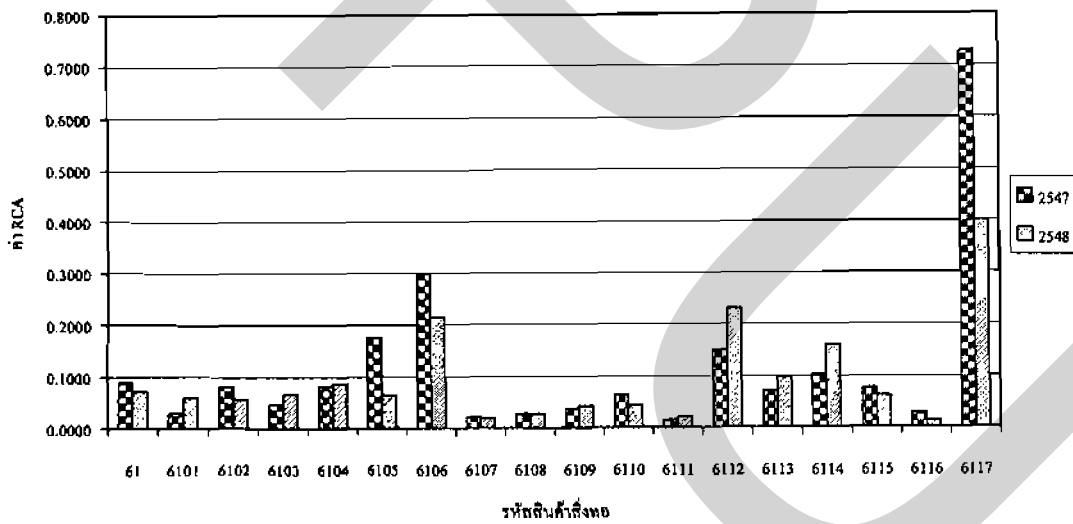
ตารางที่ 4.2 การเปรียบเทียบค่า RCA ประเทศออสเตรเลีย กับ ประเทศไทยกลุ่มรหัสสินค้า 62 ระหว่างปี 2547-2548 (ต่อ)

รหัสสินค้า	กลุ่มสินค้า	ปี 2547		ปี 2548		การเปลี่ยนแปลงของค่าดัชนี RCA ระหว่างปี 2547 กับ ปี 2548	
		ค่า RCA ของ ออสเตรเลีย	ค่า RCA ของ ไทย	ค่า RCA ของ ออสเตรเลีย	ค่า RCA ของ ไทย	ประเทศ ออสเตรเลีย +/- (%)	ประเทศไทย +/- (%)
6213	ผ้ารีดหน้า	0.0159	2.0359	0.0265	3.0021	67	47
6214	ผ้าคลุมไหล่ ผ้าพันคอชนิดสี่เหลี่ยม ผ้าพันคอ ผ้าโปร่งคลุมศีรษะ ผ้าคลุมหนา และของที่คล้ายกัน	0.0229	0.3526	0.022	0.2694	-4	-24
6215	ผ้าคลุมคอสันรูปโบว์ และผ้าพันคอสำหรับผู้ชาย	0.0257	0.104	0.0343	0.0637	33	-39
6216	ถุงมือทุกชนิด	0.0659	0.3573	0.0727	0.3721	10	4
6217	อุปกรณ์เสื้อผ้าที่ทำเทียม ชิ้นส่วนต่างๆของเสื้อผ้า นอกจากของตามประเภทที่ 6212	0.2712	0.2777	0.1777	0.2706	-34	-3

การเปรียบเทียบค่า RCA ของประเทศไทย ปี 2547-2548



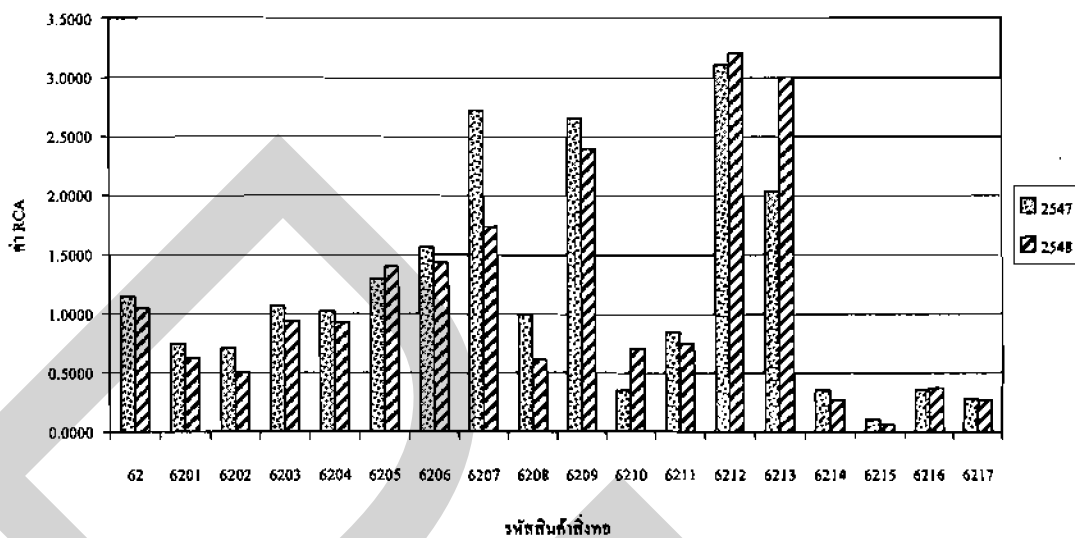
การเปรียบเทียบค่า RCA ซึ่งทอของออสเตรเลีย ปี 2547-2548



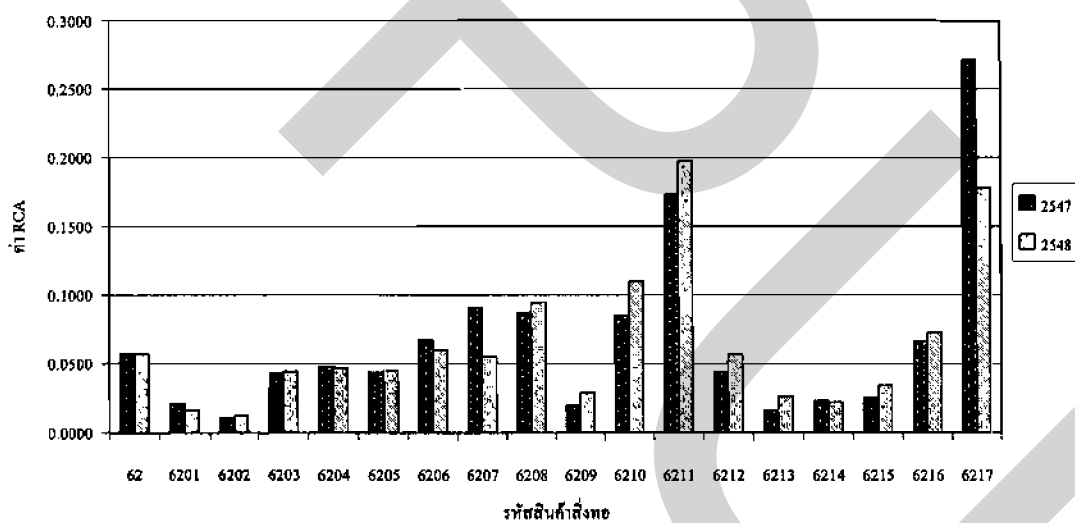
ภาพที่ 4.1 การเปรียบเทียบค่า RCA ของไทย กับออสเตรเลียในตลาดโลกของกลุ่มสินค้ารหัส 61 ปี 2547-2548

ที่มา : ตารางที่ 4.1

การเปรียบเทียบค่า RCA ของสิ่งทอหัตถ์ 62 ของประเทศไทย ปี 2547-2548



การเปรียบเทียบค่า RCA สิ่งทอหัตถ์ 62 ของประเทศออสเตรเลีย ปี 2547-2548



ภาพที่ 4.2 การเปรียบเทียบค่า RCA ของไทย กับออสเตรเลียในตลาดโลกของกลุ่มสินค้าหัตถ์ 62 ปี 2547-2548

ที่มา : ตารางที่ 4.2



จากการศึกษาในปี 2547 พบว่า 1 ปีก่อนที่จะมีการเปิด FTA ระหว่างไทยกับออสเตรเลีย เราพบว่าความสามารถในการแข่งขันของไทยในตลาดโลกในรายการของสิ่งทอส่วนใหญ่ นั้น ค่า RCA จะมีค่าไม่สูงมากเท่าไรนัก ซึ่ง ในรหัสสินค้า 61(ถักแบบนิต หรือแบบโครเชต์) มีค่า RCA มากกว่า 1 อยู่ 12 รหัสสินค้า และรหัส 61 (ถักแบบนิต หรือแบบโครเชต์) มีค่า RCA น้อยกว่า 1 อยู่ 5 รหัสสินค้า สรุปได้ดังตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 การเปรียบเทียบกลุ่มสินค้าสิ่งทอรหัส 61 ที่มีค่า RCA มากกว่า 1 และ น้อยกว่า 1

กลุ่ม สินค้าที่มีค่า RCA มากกว่า 1	กลุ่ม สินค้าที่มีค่า RCA น้อยกว่า 1
เสื้อคอกลม แจ็กเก็ตกันลม และเสื้อคลุมคล้ายกัน แบบไม่มีแขนของบุรุษ หรือ เด็กชาย	ชุด เครื่องแต่งกายที่เป็นชุด เสื้อกระโปรงชุด กระโปรง กางเกงขายาวของสตรี และเด็กหญิง
เสื้อกันลม แจ็กเก็ตกันลม และเสื้อคลุมที่คล้ายกัน ของสตรี หรือเด็กหญิง	ชุดวอร์ม ชุดสกี และชุดว่ายน้ำ
ชุด เครื่องแต่งกายเป็นชุด แจ็กเก็ต กางเกงขายาว ของบุรุษ หรือเด็กชาย	ถุงน่องกางเกง เสื้อกางเกงยืดแบบเนื้อ ถุงน่อง ถุงเท้าชนิดต่างๆ
เชิ้ตของบุรุษ หรือเด็กชาย	ถุงมือ ถุงเท้า
เสื้อเบลลาส์ เชิ้ต และเชิ้ตเบลลาส์ของสตรี หรือเด็ก	ของที่ใช้ประกอบกับเครื่องแต่งกายที่จัดทำแล้ว
กางเกงชั้นใน ชุดนอนของบุรุษ หรือเด็กชาย	
ชุดชั้นใน กางเกงชั้นใน ชุดนอน ของสตรี หรือ เด็กหญิง	
ที่เชิ้ต เสื้อชั้นในชนิดซิงเกิลด และเสื้อชั้นในอย่างอื่น	
เจอร์ซี พูล โอเวอร์ เสื้อชนิดคาร์ดิแกน และเสื้อที่คล้ายกัน	
เสื้อผ้า และของใช้ประกอบกับเครื่องแต่งกายของเด็กเล็ก	
เสื้อผ้าที่ทำด้วยผ้าฝ้าย ตามประเภทที่กำหนด	
เสื้อผ้าอื่นๆ	

ที่มา : ตารางที่ 4.1

ส่วนรหัสสินค้า 62 (ไม่ถักแบบนิต หรือแบบโครเชต์) มีค่า RCA มากกว่า 1 อยู่ 8 รายการ และรหัส 62 (ไม่ถักแบบนิต หรือแบบโครเชต์) มีค่า RCA น้อยกว่า 1 อยู่ 9 รหัสสินค้า สรุปได้ดังตารางที่ 4.4

ตารางที่ 4.4 การเปรียบเทียบกลุ่มสินค้าสิ่งทอรหัส 62 ที่มีค่า RCA มากกว่า 1 และ น้อยกว่า 1

กลุ่มสินค้าที่มีค่า RCA มากกว่า 1	กลุ่มสินค้าที่มีค่า RCA น้อยกว่า 1
สูท เครื่องแต่งกายเป็นชุด แจ็กเก็ตบุรุษหรือเด็กชาย	เสื้อกันลม แจ็กเก็ตกันลมที่คล้ายกันแบบไม่มีแขนของบุรุษชาย และเด็กชาย
สูท เครื่องแต่งกายที่เป็นชุด เสื้อกระโปรงชุดกระโปรง กางเกงขาวาสตรี หรือเด็กหญิง	เสื้อโอเวอร์โค้ต คาร์โค้ต เปร้ โค้ดัก อานอร์ค เสื้อกันลม แจ็กเก็ตกันลมและเสื้อคลุมที่คล้ายกัน ของสตรีหรือเด็กหญิง
เชิ้ตของบุรุษ หรือ เด็กชาย	เสื้อชั้นในชนิดซิงเกิลและชนิดอื่น ๆ ชุดชั้นในชนิดสลีป กระโปรงชั้นใน กางเกงชั้นในชนิดบริท กางเกงชั้นใน ชุดนอนยาว พิกามา เสื้อคลุมชนิดเนกลีเชย์ เสื้อคลุมอาบน้ำ เสื้อคลุมแต่งตัว และของที่คล้ายกัน ของสตรีหรือเด็กหญิง
เสื้อเบลลาส์/เชิ้ต และเชิ้ตเบลลาส์ ของสตรี หรือเด็กหญิง	เสื้อผ้าที่ทำด้วยผ้า
กางเกงชั้นใน ชุดนอนของบุรุษ หรือเด็กชาย	ชุดวอร์ม ชุดสกีและชุดว่ายน้ำ รวมทั้งเสื้อผ้าอื่น ๆ
เสื้อผ้า และของที่ใส่ประกอบกับเครื่องแต่งกายของเด็กเล็ก	ผ้าคลุมไหล่ ผ้าพันคอชนิดสี่เหลี่ยม ผ้าพันคอ ผ้าโปรงคลุมศีรษะ ผ้าคลุมหนา และของที่คล้ายกัน
เครื่องยกทรง เครื่องรัดเอว และสะโพก เครื่องรัดทรง สายโยงกางเกง และรัดสายถุงน่อง	ผ้าผูกคอสั้นรูปโบว์ และผ้าพันคอสำหรับผู้ชาย
ผ้าเช็ดหน้า	ถุงมือทุกชนิด
	อุปกรณ์เสื้อผ้าที่ทำเพิ่มขึ้นส่วนต่างๆของเสื้อผ้า

ที่มา : ตารางที่ 4.2

อย่างไรก็ตามสินค้าสิ่งทอของไทยนั้นก็ยังอยู่ในระดับปานกลางคือ มีค่า RCA ที่เกิน 1 ไม่มากนักแต่ก็สามารถจะแข่งขันกับประเทศอื่นๆ ในตลาดโลกได้ ส่วนสินค้าสิ่งทอของออสเตรเลียใน รหัส 61 และ 62 พบว่าค่า RCA ทุกตัวมีค่าน้อยกว่า 1 แสดงว่าออสเตรเลียไม่มีความสามารถในการแข่งขันในอุตสาหกรรมสิ่งทอมากเท่าใดนัก ซึ่งการเปิดเสรีการค้าในหมวดรายการสินค้านี้ น่าจะสนับสนุนทางการค้าระหว่างกันของสองประเทศ ซึ่งผลของการทดสอบของ RANK RCA ของรายการสินค้าที่ลดภาษีศุลกากรภายใต้ข้อตกลงการค้าเสรีระหว่างไทยกับออสเตรเลีย นั้น พบว่าในรหัส 61 มีค่า Correlation คือ -0.0829 และ รหัส 62 มีค่า Correlation คือ -0.0537 ซึ่งจะเห็นได้ว่าค่า Correlation ที่ได้ นั้น อยู่ในระดับที่ต่ำมาก และมีค่าที่เข้าใกล้ 0 (ศูนย์) ซึ่งหมายถึง สินค้าสิ่งทอของไทยกับออสเตรเลียมีความอิสระซึ่งกันและกัน ในการแข่งขันของไทยกับออสเตรเลียในตลาดโลกของหมวดสินค้านี้มีความอิสระซึ่งกันและกันด้วย แสดงให้เห็นว่าการเจรจา FTA ในส่วนนี้ ถึงแม้ว่าความสามารถในการแข่งขันของไทยในรายการสินค้าเหล่านี้ อาจจะสูงในตลาดโลก และออสเตรเลียจะต่ำโดยทั่วไปแล้ว แต่ก็ไม่สามารถแข่งขันสู้ประเทศไทยได้

การศึกษาในขั้นต่อไป คือ ศึกษาค่า RCA ของไทย กับออสเตรเลียในตลาดโลกว่า หลังจากมีการเปิด FTA ประเทศไทย กับประเทศออสเตรเลีย ใน 1 ปีที่ผ่านมาจะมีค่า RCA ที่เปลี่ยนแปลงไปมากน้อยเพียงใด

จากการศึกษาปี 2548 พบว่า 1 ปีหลังจากที่มีการเปิด FTA ระหว่างไทยกับ ออสเตรเลีย พบว่าความสามารถในการแข่งขันสิ่งทอของไทยในตลาดโลกส่วนใหญ่ นั้น มีค่า RCA เพิ่มขึ้นไม่มากเท่าใดนัก ซึ่งในรหัสสินค้า 61 (ถักแบบนิต หรือแบบ โครเซต) มีค่า RCA มากกว่า 1 อยู่ 12 รหัสสินค้า และรหัส 61 (ถักแบบนิต หรือแบบ โครเซต) มีค่า RCA น้อยกว่า 1 อยู่ 5 รหัสสินค้า ดังนี้ (อธิบายคังตารางที่ 4.5 และ 4.6)

ตารางที่ 4.5 การเปรียบเทียบกลุ่มสินค้าสิ่งทอหัตถ์ 61 หลังจากมีการเปิด FTA ไทย กับ  
ออสเตรเลีย ที่มีค่า RCA มากกว่า 1 และ น้อยกว่า 1

กลุ่ม สินค้าที่มีค่า RCA มากกว่า 1	กลุ่ม สินค้าที่มีค่า RCA น้อยกว่า 1
เสื้อคอกลม แจ็กเก็ตกันลม และเสื้อคลุมคล้ายกัน แบบไม่มีแขนของบุรุษ หรือ เด็กชาย	เจอร์ซี พูล โอเวอร์ เสื้อชนิดคาร์ดิแกน และเสื้อที่ คล้ายกัน
เสื้อกันลม แจ็กเก็ตกันลม และเสื้อคลุมที่คล้ายกัน ของสตรี หรือเด็กหญิง	ชุดวอร์ม ชุดสกริ และชุดว่ายน้ำ
สูท เครื่องแต่งกายเป็นชุด แจ็กเก็ต กางเกงขายาว ของบุรุษ หรือเด็กชาย	ถุงน่องกางเกง เสื้อกางเกงยืดแบบเนื้อ ถุงน่อง ถุง เท้าชนิดต่างๆ
สูท เครื่องแต่งกายที่เป็นชุด เสื้อกระโปรงชุด กระโปรง กางเกงขายาวของสตรี และเด็กหญิง	ถุงมือ ถุงเท้า
เชิ้ตของบุรุษ หรือเด็กชาย	ของที่ใช้ประกอบกับเครื่องแต่งกายที่จัดทำแล้ว
เสื้อเบลลาส์ เชิ้ต และเชิ้ตเบลลาส์ของสตรี หรือเด็ก	
กางเกงชั้นใน ชุดนอนของบุรุษ หรือเด็กชาย	
ชุดชั้นใน กางเกงชั้นใน ชุดนอน ของสตรี หรือ เด็กหญิง	
ที่เชิ้ต เสื้อชั้นในชนิดซิงเกิล และเสื้อชั้นในอย่าง อื่น	
เสื้อผ้า และของใช้ประกอบกับเครื่องแต่งกายของ เด็กเล็ก	
เสื้อผ้าที่ทำด้วยผ้าฝ้าย ตามประเภทที่กำหนด	
เสื้อผ้าอื่นๆ	

ที่มา : ตารางที่ 4.1

ส่วนรหัสสินค้า 62 (ไม่ถักแบบนิต หรือแบบโครเชต์) มีค่า RCA มากกว่า 1 อยู่ 6 รายการ และรหัส 62 (ไม่ถักแบบนิต หรือแบบโครเชต์) มีค่า RCA น้อยกว่า 1 อยู่ 11 รหัสสินค้านี้

ตารางที่ 4.6 การเปรียบเทียบกลุ่มสินค้าสิ่งทอรหัส 62 หลังจากมีการเปิด FTA ไทยกับออสเตรเลีย ที่มีค่า RCA มากกว่า 1 และ น้อยกว่า 1

กลุ่มสินค้าที่มีค่า RCA มากกว่า 1	กลุ่มสินค้าที่มีค่า RCA น้อยกว่า 1
เชิ้ตของบุรุษ หรือ เด็กชาย	เสื้อโอเวอร์โค้ต คาร์โค้ต เครบ โค้ต ออโนรัก เสื้อกันลม แจ็กเก็ตกันลมและเสื้อคลุมที่คล้ายกัน ของสตรีหรือเด็กหญิง
เสื้อเบลลาส์/เชิ้ต และเชิ้ตเบลลาส์ ของสตรี หรือ เด็กหญิง	เสื้อชั้นในชนิดซิงเกิลดและชนิดอื่น ๆ ชุดชั้นใน ชนิดสลีป กระโปรงชั้นใน กางเกงชั้นในชนิดบรีกิ้งกางเกงชั้นใน ชุดนอนยาว พิกามา เสื้อคลุมชนิดเกลซีเย่ เสื้อคลุมอาบน้ำ เสื้อคลุมแต่งตัว และของคล้ายกัน ของสตรีหรือเด็กหญิง
กางเกงชั้นใน ชุดนอนของบุรุษ หรือเด็กชาย	สูท เครื่องแต่งกายเป็นชุด แจ็กเก็ตบุรุษหรือเด็กชาย
เสื้อผ้า และของที่ใช้ประกอบกับเครื่องแต่งกายของเด็กเล็ก	สูท เครื่องแต่งกายที่เป็นชุด เสื้อกระโปรงชุดกระโปรง กางเกงขายาวสตรี หรือเด็กหญิง
เครื่องยกทรง เครื่องรัดเอว และสะโพก เครื่องรัดทรง สายโยงกางเกง และรัดสายถุงน่อง	เสื้อผ้าที่ทำด้วยผ้า
เสื้อกันลม แจ็กเก็ตกันลมที่คล้ายกันแบบ ไม่มีแขน ของบุรุษชาย และเด็กชาย	ชุดวอร์ม ชุดสกีและชุดว่ายน้ำ รวมทั้งเสื้อผ้าอื่น ๆ
	ผ้าคลุมไหล่ ผ้าพันคอชนิดสี่เหลี่ยม ผ้าพันคอ ผ้าโปรงคลุมศีรษะ ผ้าคลุมหนา และของที่คล้ายกัน
	ผ้าผูกคอสั้นรูปโบว์ และผ้าพันคอสำหรับผู้ชาย
	ผ้าเช็ดหน้า
	อุปกรณ์
	ถุงมือทุกชนิด

ที่มา : ตารางที่ 4.2

ผลการศึกษาพบว่า ค่าดัชนี RCA ภายหลัง 1 ปี ที่เปิด FTA ไทยกับออสเตรเลีย ค่า RCA ของสินค้าสิ่งทอหมวด 61, 62 ของไทย เพิ่มขึ้นเพียงเล็กน้อย ซึ่งหมายถึงว่าการเปิดการค้าเสรีระหว่างไทยกับออสเตรเลียในรายการสินค้านี้ส่งผลต่อการส่งเสริม และสนับสนุนความสามารถในการแข่งขันของไทยในตลาดโลกได้ไม่มากเท่าใดนัก และในขณะเดียวกันสินค้าสิ่งทอของออสเตรเลียหมวด 61, 62 กลับมีค่า RCA ที่ลดลงจากเดิม ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการเปิด FTA ในสินค้าสิ่งทอระหว่างไทยกับออสเตรเลียไม่ได้สนับสนุนในเรื่องของความสามารถในการแข่งขันในตลาดโลกของทั้ง 2 ประเทศ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการค้าระหว่างทั้งสองประเทศในรายการสินค้าเหล่านี้ยังต้องการระยะเวลาในการส่งผลที่ยาวมากกว่า 1 ปี หรืออาจจะเป็นเพราะปัจจัยอื่นๆ อาทิ เช่น ราคาสินค้าของประเทศคู่แข่ง หรืออัตราภาษีศุลกากรพิเศษ ที่ออสเตรเลียให้กับประเทศคู่แข่งที่สำคัญของไทย เช่น จีน เป็นต้น ดังจะเห็นได้จากตารางที่ 4.7 พบว่าส่วนแบ่งตลาดของไทยในสินค้านี้ดังกล่าวในออสเตรเลียมีแนวโน้มลดลง ภายหลังจากเปิดการค้าเสรีกับออสเตรเลีย

ตารางที่ 4.7 สัดส่วนการค้าสิ่งทอของไทยในตลาดออสเตรเลีย

รหัสสินค้า	ส่วนแบ่งตลาดของ ไทยในตลาด ออสเตรเลีย (ร้อยละ)		การ เปลี่ยนแปลง ลง +/- (%)	รหัสสินค้า	ส่วนแบ่งตลาดของ ไทยในตลาด ออสเตรเลีย (ร้อยละ)		การ เปลี่ยนแปลง ลง +/- (%)
	2547	2548			2547	2548	
61	1.14	0.98	-14	62	1.02	0.81	-21
6101	4.09	1.89	-54	6201	1.13	0.83	-27
6102	0.56	0.36	-36	6202	0.49	0.09	-82
6103	4.15	3.1	-25	6203	0.68	0.46	-32
6104	1.11	0.64	-42	6204	0.55	0.38	-31
6105	3.1	2.09	-33	6205	1.96	1.92	-2
6106	0.84	0.54	-36	6206	0.82	0.68	-17
6107	0.4	0.58	45	6207	0.09	0.49	444
6108	0.02	0.11	450	6208	0.97	0.65	-33
6109	1.08	1.09	1	6209	5.6	3.43	-39
6110	0.66	0.34	-48	6210	1.25	1.74	39
6111	1.15	0.61	-47	6211	0.28	0.45	61
6112	2.17	2.78	28	6212	3.4	2.84	-16
6113	42.08	40.11	-5	6213	0.16	0.29	81
6114	0.03	0.07	133	6214	0.53	0.43	-19
6115	0.19	0.12	-37	6215	0.06	0.06	0
6116	1.11	0.95	-14	6216	0.36	0.24	-33
6117	2.29	1.22	-47	6217	1.46	1.25	-14

ที่มา : จากการค้าตัวเลข

ผลการศึกษาหลังจากเปิด FTA ไทย กับ ออสเตรเลีย พบว่ารหัสสินค้า 61 และ 62 นั้น จะมีส่วนแบ่งทางการตลาดลดลงเป็นส่วนใหญ่ และจากการเปิด FTA ไทย กับ ออสเตรเลีย ไม่ได้ทำให้ส่วนแบ่งทางการตลาดของสินค้าสิ่งทอของไทยในออสเตรเลียใน 1 ปีที่ผ่านมาเพิ่มขึ้น แต่อย่างไรก็ตามทำให้ส่วนแบ่งทางการตลาดลดลงมากขึ้นเมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา

จากตารางที่ 4.8 และ 4.9 จะเห็นได้ว่าสินค้าหมวดสิ่งทอของไทยในรหัส 61 มีค่า RCA น้อยกว่า 1 เมื่อศึกษาถึงการเปลี่ยนแปลงของค่าดัชนี RCA ระหว่าง ปี 2547 กับ ปี 2548 พบว่าการเปลี่ยนแปลงของค่าดัชนี RCA มีค่าลดลงร้อยละ 11 แต่สินค้าหมวดสิ่งทอในรหัส 62 มีค่า RCA มีค่าน้อยกว่า 1 เมื่อศึกษาถึงการเปลี่ยนแปลงของค่าดัชนี RCA ระหว่าง ปี 2547 กับ ปี 2548 พบว่าการเปลี่ยนแปลงของค่าดัชนี RCA ลดลงร้อยละ 27

ในส่วนจีนเองจะเห็นได้ว่าสินค้าหมวดสิ่งทอในรหัส 61 มีค่า RCA น้อยกว่า 1 เมื่อศึกษาถึงการเปลี่ยนแปลงของค่าดัชนี RCA ระหว่าง ปี 2547 กับ ปี 2548 พบว่าการเปลี่ยนแปลงของค่าดัชนี RCA มีค่าลดลงถึงร้อยละ 9 ขณะที่สินค้าหมวดสิ่งทอในรหัส 62 มีค่า RCA น้อยกว่า 1 เมื่อศึกษาถึงการเปลี่ยนแปลงของค่าดัชนี RCA ระหว่าง ปี 2547 กับ ปี 2548 พบว่าการเปลี่ยนแปลงของค่าดัชนี RCA ลดลงร้อยละ 13

จะเห็นได้ว่า หลังเปิดการค้าเสรี ไทยออสเตรเลียแล้ว แม้ว่าค่าดัชนี RCA จะลดลงก็ตาม แต่ความได้เปรียบ โดยเปรียบเทียบในการแข่งขันในตลาดออสเตรเลียของจีนดีกว่าไทย ทั้งในหมวดสินค้ารหัส 61 และรหัส 62 ด้วยเหตุนี้ จึงทำให้จีนมีส่วนแบ่งทางการตลาดในออสเตรเลียมากกว่าไทย



ตารางที่ 4.8 การเปรียบเทียบค่า RCA ประเทศไทย กับ ประเทศจีนกลุ่มรหัสสินค้า 61 ระหว่างปี 2547-2548

รหัสสินค้า	กลุ่มสินค้า	ปี 2547		ปี 2548		การเปลี่ยนแปลงของค่าดัชนี RCA ระหว่างปี 2547 กับปี 2548	
		ค่า RCA ของไทย	ค่า RCA ของจีน	ค่า RCA ของไทย	ค่า RCA ของจีน	ประเทศไทย +/- (%)	ประเทศจีน +/- (%)
61	เครื่องแต่งกายและของที่ใช้ประกอบกับเครื่องแต่งกายอีกแบบชนิดหรือแบบโครเชต์	0.3971	0.1179	0.352	0.1068	-11	-9
6101	เสื้อโหวอร์โค้ด คาร์โค้ด แคป โคลิก อาโนรัก (รวมถึงแจ็กเก็ตที่ใส่เล่นสกี) เสื้อกันลม แจ็กเก็ตกันลมและเสื้อคลุมที่คล้ายกัน ของบุรุษหรือเด็กชายอีกแบบชนิด หรือแบบ โครเชต์ นอกจากรวมประเภทที่ 61.03	0.9822	0.0548	0.8191	0.0569	-17	4
6102	เสื้อโหวอร์โค้ด คาร์โค้ด แคป โคลิก อาโนรัก (รวมถึงแจ็กเก็ตที่ใส่เล่นสกี) เสื้อกันลม แจ็กเก็ตกันลม และเสื้อคลุมที่คล้ายกัน ของสตรีหรือเด็กหญิงอีกแบบชนิด หรือแบบ โครเชต์ นอกจากรวมประเภทที่ 61.04	0.137	0.0431	0.1205	0.0312	-12	-28
6103	ชุดเครื่องแต่งตัวเป็นชุด แจ็กเก็ต เสื้อเบลเซอร์ กางเกงขาขว ชุดหมีที่มีเย็บและสายโยง กางเกงขาสวมส่วน กางเกงขาสั้น (นอกจากชุดว่ายน้ำ) ของบุรุษหรือเด็กชาย อีกแบบชนิดหรือแบบ โครเชต์	1.7033	0.3182	1.1842	0.218	-30	-31

ตารางที่ 4.8 การเปรียบเทียบค่า RCA ประเทศไทย กับ ประเทศจีนกลุ่มรหัสสินค้า 61 ระหว่างปี 2547-2548 (ต่อ)

รหัสสินค้า	กลุ่มสินค้า	ปี 2547		ปี 2548		การเปลี่ยนแปลงของค่าดัชนี RCA ระหว่างปี 2547 กับ ปี 2548	
		ค่า RCA ของ ไทย	ค่า RCA ของ จีน	ค่า RCA ของ ไทย	ค่า RCA ของ จีน	ประเทศไทย +/- (%)	ประเทศจีน +/- (%)
6104	สูท เครื่องแต่งตัวเป็นชุด แจ็กเก็ต เสื้อเบลเซอร์ เสื้อกระโปรงชุด กระโปรง กระโปรงกางเกง กางเกงขายาว ชุดหมี่ที่มีเข็มและสายโยง กางเกงขาสั้นส่วน และกางเกงขาสั้น (นอกจากชุดว่ายน้ำ) ของสตรี หรือเด็กหญิง ดักแบบนิตหรือแบบโครเชต์	0.4014	0.2345	0.3578	0.1833	-11	-22
6105	เสื้อของบุรุษหรือเด็กชาย ดักแบบนิตหรือแบบโครเชต์	1.1416	0.0192	0.6465	0.0441	-43	130
6106	เสื้อเบลลาส์ เซ็ต และเซตเบลลาส์ของสตรีหรือเด็กหญิง ดักแบบนิตหรือแบบโครเชต์	0.2442	0.018	0.2523	0.02	3	11
6107	กางเกงชั้นใน กางเกงชั้นในชนิดบีพี ในที่เซต พิจามา เสื้อคลุมฮาวน่า เสื้อคลุมแต่งตัวและของที่คล้ายกัน ของบุรุษหรือเด็กชาย ดักแบบนิต หรือแบบโครเชต์	0.1403	0.1287	0.1663	0.1205	19	-6
6108	ชุดชั้นในชนิดสลีป กระโปรงชั้นใน กางเกงชั้นในชนิดบีพี กางเกงชั้นใน ชุดนอนยาว พิจามา เสื้อคลุมชนิดเบลลาส์หรือเสื้อคลุมฮาวน่า เสื้อคลุมแต่งตัวและของที่คล้ายกัน	0.0693	0.1101	0.057	0.0939	-18	-15

ตารางที่ 4.8 การเปรียบเทียบค่า RCA ประเทศไทย กับ ประเทศในกลุ่มรหัสสินค้า 61 ระหว่างปี 2547-2548 (ต่อ)

รหัสสินค้า	กลุ่มสินค้า	ปี 2547		ปี 2548		การเปลี่ยนแปลงของค่าดัชนี RCA ระหว่างปี 2547 กับ ปี 2548	
		ค่า RCA ของ ไทย	ค่า RCA ของ จีน	ค่า RCA ของ ไทย	ค่า RCA ของ จีน	ประเทศไทย +/- (%)	ประเทศอื่น +/- (%)
6109	ที่ขีด เส้นขึ้นในชนิดจริงเกลต และ เส้นขึ้นในอย่างอื่นที่ถักแบบนิต หรือแบบ โครเซต	0.5113	0.1313	0.3593	0.1313	-30	0
6110	เจอร์ซี่ พูล โอเวอร์ เส้นชนิดคาร์ดิแกน เสื้อกั๊ก และเสื้อที่คล้ายกัน ที่ถักแบบนิต หรือแบบ โครเซต	0.1736	0.1266	0.118	0.1296	-32	2
6111	เสื้อผ้าและของที่ใช้ประกอบกับเครื่องแต่งกายของเด็กเล็ก ถักแบบนิต หรือ แบบ โครเซต	0.115	0.0496	0.1321	0.0808	15	63
6112	ชุดวอร์ม ชุดสัก และชุดว่ายน้ำ ถักแบบนิตหรือแบบ โครเซต	0.0547	0.1954	0.0163	0.0629	-70	-68
6113	เสื้อผ้าที่ทำด้วยผ้า ถักแบบนิตหรือแบบ โครเซตตามประเภทที่ 59.03 59.06 หรือ 59.07	2.6626	0.014	18.4501	0.0861	593	515
6114	เสื้อผ้าอื่น ๆ ที่ถักแบบนิตหรือแบบ โครเซต	1.6033	0.9397	0.0768	0.0276	-95	-97
6115	ถุงน่องกางเกง เสื้อกางเกงยัดแขนมือ ถุงน่อง ถุงเท้า ชนิดต่าง	0.0617	0.1422	0.188	0.1106	205	-22
6116	ถุงมือทุกชนิดที่ถักแบบนิตหรือแบบ โครเซต	0.9902	0.0989	0.487	0.048	-51	-51
6117	ของที่ใช้ประกอบกับเครื่องแต่งกายที่จัดทำแล้ว ที่ถักแบบนิตหรือแบบ โครเซต	0.9708	0.3914	0.0944	0.1033	-90	-74

ตารางที่ 4.9 การเปรียบเทียบค่า RCA ประเทศไทย กับ ประเทศในกลุ่มรหัสสินค้า 62 ระหว่างปี 2547-2548

รหัสสินค้า	กลุ่มสินค้า	ปี 2547		ปี 2548		การเปลี่ยนแปลงของค่าดัชนี RCA ระหว่างปี 2547 กับ ปี 2548	
		ค่า RCA ของ ไทย	ค่า RCA ของ จีน	ค่า RCA ของ ไทย	ค่า RCA ของ จีน	ประเทศไทย +/- (%)	ประเทศจีน +/- (%)
62	เครื่องแต่งกายและของที่ใช้ประกอบกับเครื่องแต่งกายที่ไม่ได้ถักแบบ นิตหรือแบบโครเชต์	0.4054	0.0849	0.2969	0.0741	-27	-13
6201	เสื้อโหวเวอร์โค้ด คาร์ โค้ด เคป โคลิก อาโนรัก (รวมถึงแจ็กเก็ตที่ใส่เส้น สก๊) เสื้อกันลม แจ็กเก็ตกันลมและเสื้อคลุมที่คล้ายกัน ของบุรุษหรือ เด็กชาย นอกจากตามประเภทที่ 62.03	0.3587	0.1515	0.4699	0.1452	31	-4
6202	เสื้อโหวเวอร์โค้ด คาร์ โค้ด เคป โคลิก อาโนรัก (รวมถึงแจ็กเก็ตที่ใส่เส้น สก๊) เสื้อกันลม แจ็กเก็ตกันลมและเสื้อคลุมที่คล้ายกัน ของสตรีหรือ เด็กหญิง นอกจากตามประเภทที่ 62.04	0.2371	0.1159	0.0928	0.0751	-61	-35
6203	ชุด เครื่องแต่งตัวเป็นชุด แจ็กเก็ต เสื้อเบลเซอร์ กางเกงขายาว ชุดหมี่ที่มีเข็มและสายโยง กางเกงขาสั้น และกางเกงขาสั้น (นอกจากชุด ว่ายน้ำ) ของบุรุษและเด็กชาย	0.3457	0.0751	0.2208	0.0703	-36	-6
6204	ชุด เครื่องแต่งตัวเป็นชุด แจ็กเก็ต เสื้อเบลเซอร์ เสื้อกระโปรงชุด กระโปรง กระโปรงกางเกง กางเกงขายาว ชุดหมี่ที่มีเข็มและสายโยง กางเกงขาสั้น และกางเกงขาสั้น (นอกจากชุดว่ายน้ำ) ของสตรี	0.2001	0.0952	0.1041	0.0845	-48	-11

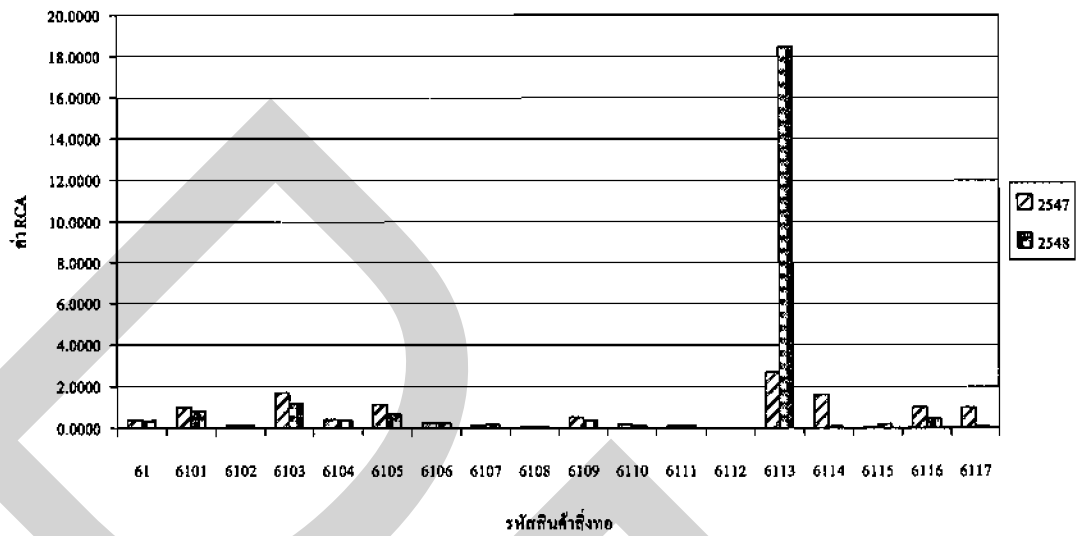
ตารางที่ 4.9 การเปรียบเทียบค่า RCA ประเทศไทย กับ ประเทศในกลุ่มรหัสสินค้า 62 ระหว่างปี 2547-2548(ต่อ)

รหัสสินค้า	กลุ่มสินค้า	ปี 2547		ปี 2548		การเปลี่ยนแปลงของค่าดัชนี RCA ระหว่างปี 2547 กับ ปี 2548	
		ค่า RCA ของไทย	ค่า RCA ของจีน	ค่า RCA ของไทย	ค่า RCA ของจีน	ประเทศไทย +/- (%)	ประเทศจีน +/- (%)
6205	ชุดของบุรุษหรือเด็กชาย	0.8163	0.0819	0.5653	0.0744	-31	-9
6206	เสื้อเบลาส์ เริด และเชิ้ตบลาส์ ของสตรีหรือเด็กหญิง	0.1645	0.0617	0.1593	0.0535	-3	-13
6207	เสื้อชั้นในชนิดขึงกลดและชนิดอื่น ๆ กางเกงชั้นใน กางเกงชั้นในชนิดบรีฟ ไนท์จีต พิกามา เสื้อคลุมอานม้า เสื้อคลุมแต่งตัวและของที่คล้ายกัน ของบุรุษหรือเด็กชาย	0.0341	0.1461	0.0837	0.1153	145	-21
6208	เสื้อชั้นในชนิดขึงกลดและชนิดอื่น ๆ ชุดชั้นในชนิดลึป กระโปรงชั้นใน กางเกงชั้นในชนิดบรีฟ กางเกงชั้นใน ชุดนอนยาว พิกามา เสื้อคลุมชนิดแกลิชซ์ เสื้อคลุมอานม้า เสื้อคลุมแต่งตัว และของที่คล้ายกัน ของสตรีหรือเด็กหญิง	0.0195	0.1367	0.0565	0.1177	190	-14
6209	เสื้อผ้าและของที่ใส่ประกอบกับเครื่องแต่งกายของเด็กเล็ก	0.8244	0.1284	0.5903	0.1137	-28	-11
6210	เสื้อผ้าที่ทำด้วยผ้าตามประเภทที่ 56.02 56.03 59.03 59.06 หรือ 59.07	0.1232	0.1946	0.3321	0.1659	170	-15
6211	ชุดออร์ม ชุดสกีและชุดว่ายน้ำ รวมทั้งเสื้อผื่น ๆ	2.6741	0.0835	1.89	0.0568	-29	-32
6212	เครื่องยกทรง เครื่องรัดเอวและตะโพก เครื่องรัดทรง สายโยงกางเกง สายโยงถุงน่อง สายรัดถุงน่องและของที่คล้ายกัน รวมทั้งส่วนประกอบ	0.3371	0.0309	0.4193	0.0249	24	-19

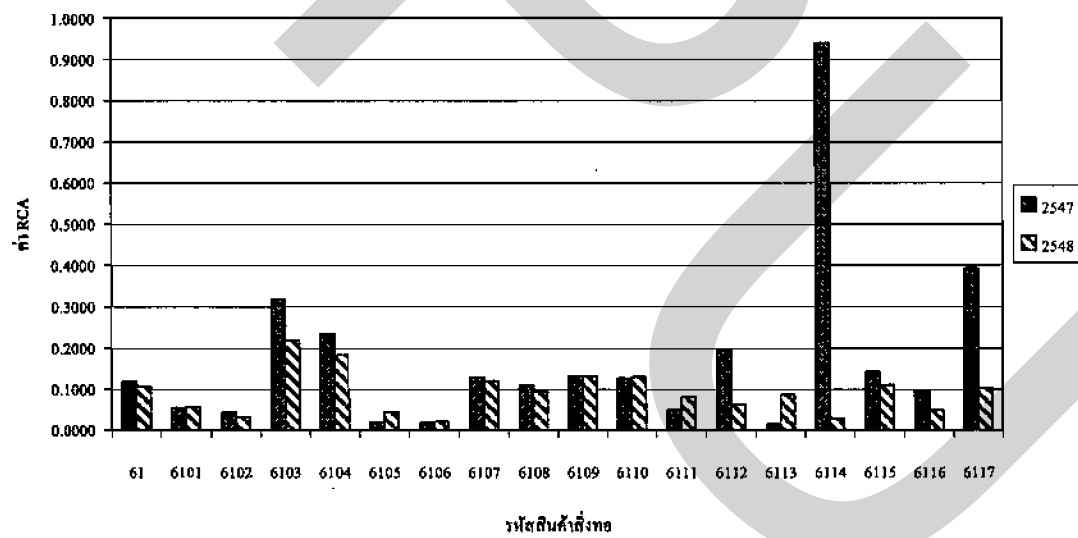
ตารางที่ 4.9 การเปรียบเทียบค่า RCA ประเทศไทย กับ ประเทศจีนกลุ่มรหัสสินค้า 62 ระหว่างปี 2547-2548 (ต่อ)

รหัสสินค้า	กลุ่มสินค้า	ปี 2547		ปี 2548		การเปลี่ยนแปลงของค่าดัชนี RCA ระหว่างปี 2547 กับ ปี 2548	
		ค่า RCA ของ ไทย	ค่า RCA ของ จีน	ค่า RCA ของ ไทย	ค่า RCA ของ จีน	ประเทศไทย +/- (%)	ประเทศจีน +/- (%)
6213	ผ้าเช็ดหน้า	0.3688	0.1538	0.5053	0.1346	37	-12
6214	ผ้าคลุมไหล่ ผ้าพันคอชนิดสี่เหลี่ยม ผ้าพันคอ ผ้าโปร่งคลุมศีรษะ ผ้าคลุมหนา และของที่คล้ายกัน	0.0852	0.0507	0.1157	0.0461	36	-9
6215	ผ้าผูกคอเส้นรูปโบว์ และผ้าพันคอสำหรับผู้ชาย	0.0292	0.0286	0.0211	0.0291	-28	2
6216	ถุงมือทอขนสัตว์	0.0461	0.0739	0.024	0.0536	-48	-27
6217	อุปกรณ์เสื้อผ้าที่ทำเพิ่ม ชิ้นส่วนต่างๆของเสื้อผ้า นอกจากของตามประเภทที่ 6212	1.6369	0.0167	0.7967	0.0129	-51	-23

การเปรียบเทียบค่า RCA ของประเทศไทยในตลาดออสเตรเรีย ปี 2547-2548



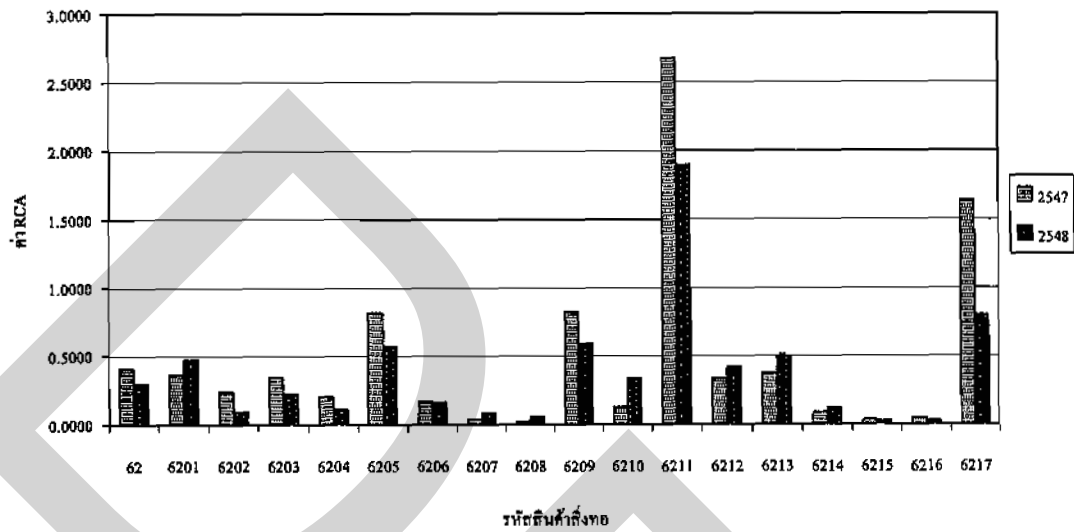
การเปรียบเทียบค่า RCA ของประเทศจีน ปี 2547-2548 ในตลาดออสเตรเรีย



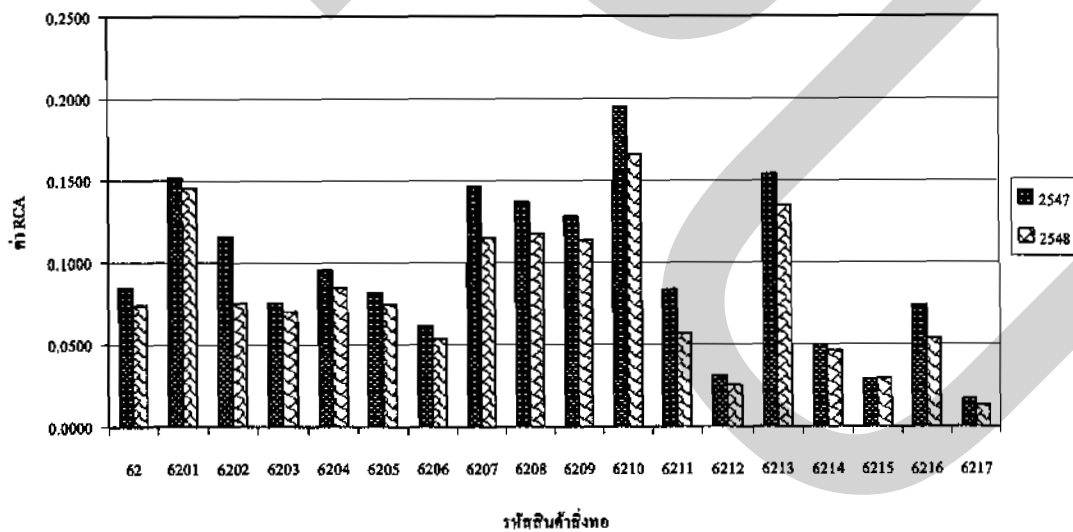
ภาพที่ 4.3 การเปรียบเทียบค่า RCA ของไทย กับจีนในตลาดออสเตรเรียของกลุ่มสินค้ารหัส 61 ปี 2547-2548

ที่มา : ตารางที่ 4.8

การเปรียบเทียบค่า RCA ของประเทศไทยในตลาดออสเตรเลีย 2547-2548



การเปรียบเทียบค่า RCA ของประเทศจีนในตลาดออสเตรเลีย ปี 2547-2548



ภาพที่ 4.4 การเปรียบเทียบค่า RCA ของไทย กับจีนในตลาดออสเตรเลียของกลุ่มสินค้า รหัส 62 ปี 2547-2548

ที่มา : ตารางที่ 4.9



#### 4.2 การวิเคราะห์ความสามารถในการแข่งขันครั้งนี้

อย่างไรก็ตามจากข้อสมมุติฐานที่ว่า การเปิด FTA ระหว่างไทยกับออสเตรเลียในสินค้าสิ่งทอนั้นจะช่วยสนับสนุนให้ไทยแข่งขันกับ ประเทศคู่ค้าที่สำคัญอย่างจีนได้มากขึ้นในตลาดออสเตรเลีย นั้น ผลการศึกษาเปรียบเทียบระหว่างค่า RCA ของไทยกับค่า RCA ของจีน ก่อนมีการเปิด FTA ของไทยในปี 2547 และ 1 ปีหลังจากมีการเปิด FTA ในปี 2548 พบว่า ค่า RCA ของประเทศไทย และค่า RCA ของประเทศจีนในหมวด 61 ส่วนใหญ่ค่า RCA จะลดลงทั้ง 2 ประเทศ แต่ก็จะมีบางรายการของสินค้าไทยที่มีค่า RCA เพิ่มขึ้นอย่างเห็นได้ชัด เช่น สินค้าประเภท เสื้อผ้าที่ทำด้วยผ้าฝ้ายดัดแบบนิต หรือแบบ โครเชต์ จากเดิมมีค่า RCA เป็น 2.6626 มีค่า RCA เพิ่มขึ้นเป็น 18.4501 ในขณะที่ประเทศจีนเพิ่มขึ้นไม่มากนัก ซึ่งแสดงว่ามีสินค้าในหมวด 61 บางรายการเท่านั้นที่การค้าเสรีระหว่างทั้งสองประเทศสนับสนุนความสามารถในการแข่งขันของไทย แต่สำหรับในรายการที่ลดลงนั้น พบว่าค่า RCA ของไทยลดลงมากกว่า ค่า RCA ของจีน ส่วนสินค้าสิ่งทอหมวด 62 พบว่าค่า RCA ของไทยลดลงเป็นส่วนใหญ่ ส่วนค่า RCA ของจีนก็ลดลงเช่นเดียวกัน

จากตารางที่ 4.10 และ 4.11 สินค้าหมวดสิ่งทอของไทยในรหัส 61 ใน ปี 2547 และ 2548 มีค่าส่วนแบ่งการตลาด คือ 1.14 และ 0.98 เมื่อพิจารณาค่าการเปลี่ยนแปลงของส่วนแบ่งการตลาด พบว่าส่วนแบ่งการตลาดของไทยในตลาดออสเตรเลีย มีค่าลดลงร้อยละ 14 ส่วนรหัส 62 ใน ปี 2547 และ 2548 มีค่าส่วนแบ่งการตลาด คือ 1.02 และ 0.81 เมื่อพิจารณาค่าการเปลี่ยนแปลงของส่วนแบ่งการตลาด พบว่าส่วนแบ่งการตลาดของไทยในตลาดออสเตรเลีย มีค่าลดลงร้อยละ 21

ส่วนจีนนั้นสินค้าหมวดสิ่งทอในรหัส 61 ในปี 2547 และ 2548 มีค่าส่วนแบ่งการตลาด คือ 81.61 และ 83.12 เมื่อพิจารณาค่าการเปลี่ยนแปลงของส่วนแบ่งการตลาด พบว่าส่วนแบ่งการตลาดของจีนในตลาดออสเตรเลีย มีค่าเพิ่มขึ้นร้อยละ 2 ส่วนรหัส 62 ใน ปี 2547 และ 2548 มีค่าส่วนแบ่งการตลาด คือ 70.59 72.61 เมื่อพิจารณาค่าการเปลี่ยนแปลงของส่วนแบ่งการตลาด พบว่าส่วนแบ่งการตลาดของจีนในตลาดออสเตรเลีย มีค่าเพิ่มขึ้นร้อยละ 3 ในส่วนนี้จึงทำให้ต้องมาวิเคราะห์ข้อตกลงทางการค้าในสิ่งทอของไทยในลำดับต่อไป

ตารางที่ 4.10 ส่วนแบ่งการตลาดสิ่งทอ รหัส 61 และ 62 ของไทย ในตลาดออสเตรเลีย

รหัสสินค้า	ส่วนแบ่งตลาดของ ไทยในตลาด ออสเตรเลีย (ร้อยละ)		การ เปลี่ยนแปลง ลง +/- (%)	รหัสสินค้า	ส่วนแบ่งตลาดของ ไทยในตลาด ออสเตรเลีย (ร้อยละ)		การ เปลี่ยนแปลง ลง +/- (%)
	2547	2548			2547	2548	
61	1.14	0.98	-14	62	1.02	0.81	-21
6101	4.09	1.89	-54	6201	1.13	0.83	-27
6102	0.56	0.36	-36	6202	0.49	0.09	-82
6103	4.15	3.1	-25	6203	0.68	0.46	-32
6104	1.11	0.64	-42	6204	0.55	0.38	-31
6105	3.1	2.09	-33	6205	1.96	1.92	-2
6106	0.84	0.54	-36	6206	0.82	0.68	-17
6107	0.4	0.58	45	6207	0.09	0.49	444
6108	0.02	0.11	450	6208	0.97	0.65	-33
6109	1.08	1.09	1	6209	5.6	3.43	-39
6110	0.66	0.34	-48	6210	1.25	1.74	39
6111	1.15	0.61	-47	6211	0.28	0.45	61
6112	2.17	2.78	28	6212	3.4	2.84	-16
6113	42.08	40.11	-5	6213	0.16	0.29	81
6114	0.03	0.07	133	6214	0.53	0.43	-19
6115	0.19	0.12	-37	6215	0.06	0.06	0
6116	1.11	0.95	-14	6216	0.36	0.24	-33
6117	2.29	1.22	-47	6217	1.46	1.25	-14

ที่มา : จากการคำนวณ

ตารางที่ 4.11 ส่วนแบ่งในตลาดสิ่งทอ รหัส 61 ของไทย จีน และประเทศอื่นๆ  
ในตลาดออสเตรเลีย

รหัสสินค้า	ส่วนแบ่งการตลาด ของไทย (ร้อยละ)		ส่วนแบ่งการตลาด ของจีน (ร้อยละ)		ส่วนแบ่งตลาดของ ประเทศอื่นๆ (ร้อยละ)		ประเทศ ไทย +/- (%)	ประเทศ จีน +/- (%)
	2547	2548	2547	2548	2547	2548		
61	1.14	0.98	81.61	83.12	17.24	15.9	-14	2
6101	4.09	1.89	85.87	83.52	10.05	14.59	-54	-3
6102	0.56	0.36	81.34	80.47	18.11	19.17	-36	-1
6103	4.15	3.1	80.8	79.63	15.05	17.27	-25	-1
6104	1.11	0.64	81.02	82.5	17.86	16.85	-42	2
6105	3.1	2.09	77.61	81.36	19.29	16.55	-33	5
6106	0.84	0.54	78.73	80.79	20.43	18.67	-36	3
6107	0.4	0.58	92.54	92.83	7.06	6.58	45	0
6108	0.02	0.11	86.72	88	13.26	11.89	450	1
6109	1.08	1.09	80.97	83.62	17.95	15.29	1	3
6110	0.66	0.34	81.57	82.31	17.77	17.34	-48	1
6111	1.15	0.61	88.47	89.78	10.38	9.61	-47	1
6112	2.17	2.78	81.3	86.05	16.53	11.17	28	6
6113	42.08	40.11	42.88	42.13	15.04	17.76	-5	-2
6114	0.03	0.07	90.39	91.44	9.58	8.49	133	1
6115	0.19	0.12	73.87	76.15	25.94	23.73	-37	3
6116	1.11	0.95	36.16	36.42	62.73	62.63	-14	1
6117	2.29	1.22	70.69	73.39	27.02	25.4	-47	4

ที่มา : จากการคำนวณ

ตารางที่ 4.12 ส่วนแบ่งในตลาดสิ่งทอ รหัส 62 ของไทย จีน และประเทศอื่นๆ  
ในตลาดออสเตรเลีย

รหัสสินค้า	ส่วนแบ่งการตลาด ของไทย (ร้อยละ)		ส่วนแบ่งการตลาด ของจีน (ร้อยละ)		ส่วนแบ่งตลาดของ ประเทศอื่นๆ (ร้อยละ)		ประเทศ ไทย +/- (%)	ประเทศ จีน +/- (%)
	2547	2548	2547	2548	2547	2548		
62	1.02	0.81	70.59	72.61	28.39	26.58	-21	3
6201	1.13	0.83	69.98	71.72	28.89	27.45	-27	2
6202	0.49	0.09	74.32	80.66	25.19	19.25	-82	9
6203	0.68	0.46	64.73	67.1	34.59	32.44	-32	4
6204	0.55	0.38	77.98	78.87	21.47	20.76	-31	1
6205	1.96	1.92	65.47	69.2	32.57	28.88	-2	6
6206	0.82	0.68	75.01	76.69	24.17	22.64	-17	2
6207	0.09	0.49	90.3	90.13	9.61	9.37	444	0
6208	0.97	0.65	84.73	84.76	14.3	14.59	-33	0
6209	5.6	3.43	79.5	84.48	14.9	12.09	-39	6
6210	1.25	1.74	62.68	65.3	36.07	32.96	39	4
6211	0.28	0.45	67.02	64.95	32.7	34.61	61	-3
6212	3.4	2.84	62.68	65.68	33.92	31.48	-16	5
6213	0.16	0.29	81.42	77.01	18.42	22.71	81	-5
6214	0.53	0.43	38.49	41.44	60.98	58.13	-19	8
6215	0.06	0.06	21.26	53.78	78.68	46.15	0	153
6216	0.36	0.24	61.69	59.98	37.94	39.78	-33	-3
6217	1.46	1.25	52.58	59.32	45.95	39.43	-14	13

ที่มา : จากการคำนวณ

ผลการพิจารณาส่วนแบ่งการตลาดของไทย และจีนในตลาดออสเตรเลีย พบว่าสินค้าสิ่งทอรหัส 61 ของไทยมีค่าการเปลี่ยนแปลงของส่วนแบ่งการตลาดลดลงร้อยละ 14 ส่วนจีนมีค่าการเปลี่ยนแปลงของส่วนแบ่งการตลาดเพิ่มขึ้นร้อยละ 2 ส่วนสินค้าสิ่งทอรหัส 62 ของไทยมีค่าการเปลี่ยนแปลงของส่วนแบ่งการตลาดลดลงร้อยละ 21 ขณะที่จีนมีค่าการเปลี่ยนแปลงของส่วนแบ่งการตลาดเพิ่มขึ้นร้อยละ 3

การที่ส่วนแบ่งการตลาดของจีนมีค่ามากกว่าไทยในตลาดออสเตรเลีย ทั้งรหัส 61 และรหัส 62 เนื่องมาจากการที่ได้ทำข้อตกลงเขตการค้าเสรีไทยกับออสเตรเลีย ทำให้ภาษีสินค้าขาเข้าหมวดสิ่งทอของไทยกับออสเตรเลียลดลงจากร้อยละ 20 เหลือเพียงร้อยละ 12.5 แต่ในทางกลับกัน ออสเตรเลียก็ลดภาษีสินค้าขาเข้าให้กับจีนเช่นกัน โดยลดลงจากร้อยละ 22.5 เหลือร้อยละ 17.5 การทำเช่นนี้ส่งผลให้จีนมีความได้เปรียบทางด้านต้นทุนเพิ่มขึ้นอีก จีนจึงสามารถส่งออกไปยังออสเตรเลียได้เพิ่มขึ้น ดังนั้นส่วนแบ่งการตลาดของจีนจึงเพิ่มขึ้นมากกว่าไทย

ตารางที่ 4.13 การวิเคราะห์กฎแหล่งกำเนิดสินค้ากับระดับความสามารถของไทย

รหัสสินค้า	กลุ่มสินค้า	กฎแหล่งกำเนิดสินค้า	ระดับความสามารถของไทย
6101	เสื้อไอเวอร้โค้ด คาร์โค้ด เคาโป โคสัค อาโนริค (รวมถึงแจ็กเก็ตที่ใส่เส้นสก็) เสื้อกันลม แจ็กเก็ตกันลม และเสื้อคลุมที่คล้ายกัน ของบุรุษหรือเด็กชาย ถักแบบนิต หรือแบบโครเชต์ นอกจกจากประเภทที่ 61.03	เปลี่ยนจาก 6101 โดยใช้วัตถุดิบนำเข้าพิกัดใดก็ได้ที่มี ไร่พิกัดเดียวกับสินค้าในระดัย 2 หลัก (ไม่มีการใช้ วัตถุคิบนำเข้าภายใต้พิกัด 61) และ จะต้องมีการตัด ถัก และเย็บ หรือประกอบในประเทศผู้ตกลง และมีต้นทุน ภายในประเทศไม่น้อยกว่าร้อยละ 55 ของราคา FOB	(HS. 610110-611490) CC, โดยมีเงื่อนไขว่าวัตถุดิบที่ไม่ได้ถิ่นกำเนิด จาก พิกัด 50.07, 51.11- 51.13, 52.08 - 52.12, 53.09 - 53.11, 54.07 - 54.08, 55.12 - 55.16 หรือ ผ้าถักแบบนิตหรือแบบโครเชต์ (คอตที่ 60) โดย วัตถุดิบแต่ละชนิดที่ถูกใช้ ต้องมีการถักแบบนิต หรือแบบโครเชต์ในไทยหรือในอาเซียน
6102	เสื้อไอเวอร้โค้ด คาร์โค้ด เคาโป โคสัค อาโนริค (รวมถึงแจ็กเก็ตที่ใส่เส้นสก็) เสื้อกันลม แจ็กเก็ตกันลม และเสื้อคลุมที่คล้ายกัน ของสตรีหรือเด็กหญิง ถักแบบนิต หรือแบบโครเชต์ นอกจกจากประเภทที่ 61.04	เปลี่ยนจาก 6102 โดยใช้วัตถุดิบนำเข้าพิกัดใดก็ได้ที่มี ไร่พิกัดเดียวกับสินค้าในระดัย 2 หลัก (ไม่มีการใช้ วัตถุคิบนำเข้าภายใต้พิกัด 61) และ จะต้องมีการตัด ถัก และเย็บ หรือประกอบในประเทศผู้ตกลง และมีต้นทุน ภายในประเทศไม่น้อยกว่าร้อยละ 55 ของราคา FOB	(HS. 610110-611490) CC, โดยมีเงื่อนไขว่าวัตถุดิบที่ไม่ได้ถิ่นกำเนิด จาก พิกัด 50.07, 51.11- 51.13, 52.08 - 52.12, 53.09 - 53.11, 54.07 - 54.08, 55.12 - 55.16 หรือ ผ้าถักแบบนิตหรือแบบโครเชต์ (คอตที่ 60) โดย วัตถุดิบแต่ละชนิดที่ถูกใช้ ต้องมีการถักแบบนิต หรือแบบโครเชต์ในไทยหรือในอาเซียน

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

รหัสสินค้า	กลุ่มสินค้า	กฎหลังกำเนิดสินค้า	ระดับความสามารของไทย
6103	ชุดเครื่องแต่งตัวเป็นชุด แจ็กเก็ต เสื้อเบลเซอร์ กางเกง ชายาว ชุดหมี ที่มีเย็บและสายโยง กางเกงขาสวมส่วน กางเกงขาสั้น (นอกจากชุดว่ายน้ำ) ของบุรุษหรือ เด็กชาย ถักแบบนิตหรือแบบโครเชต์	เปลี่ยนจาก 6103 โดยใช้วัตถุดิบนำเข้าพิกัดใดก็ได้ที่ มีใช้พิกัดเดียวกับสินค้าในระดับ 2 หลัก (ไม่มีการใช้ วัตถุดิบนำเข้าภายใต้พิกัด 61) และ จะต้องมีการตัด ถัก และเย็บ หรือประกอบในประเทศผู้ตกลง และมีต้นทุน ภายในประเทศไม่น้อยกว่าร้อยละ 55 ของราคา FOB	(HS. 610110-611490) โดยมีเงื่อนไขว่าวัตถุดิบที่ไม่ได้ต้นกำเนิด CC, โดยมีเงื่อนไขว่าวัตถุดิบที่ไม่ได้ต้นกำเนิด จาก พิกัด 50.07, 51.11- 51.13, 52.08 - 52.12, 53.09 - 53.11, 54.07 - 54.08, 55.12 - 55.16 หรือ ผ้าถักแบบนิตหรือแบบโครเชต์ (ตอนที่ 60) โดย วัตถุดิบแต่ละชนิดที่ถูกรู้ใช้ ต้องมีการถักแบบนิต หรือแบบโครเชต์ในไทยหรือในอาเซียน
6104	ชุดเครื่องแต่งตัวเป็นชุด แจ็กเก็ต เสื้อเบลเซอร์ เสื้อ กระโปรงชุด กระโปรง กะโปรงกางเกง กางเกงชายาว ชุดหมีที่มีเย็บและสายโยง กางเกงขาสวมส่วน และ กางเกงขาสั้น (นอกจากชุดว่ายน้ำ) ของสตรีหรือ เด็กหญิง ถักแบบนิตหรือแบบโครเชต์	เปลี่ยนจาก 6104 โดยใช้วัตถุดิบนำเข้าพิกัดใดก็ได้ที่ มีใช้พิกัดเดียวกับสินค้าในระดับ 2 หลัก (ไม่มีการใช้ วัตถุดิบนำเข้าภายใต้พิกัด 61) และ จะต้องมีการตัด ถัก และเย็บ หรือประกอบในประเทศผู้ตกลง และมีต้นทุน ภายในประเทศไม่น้อยกว่าร้อยละ 55 ของราคา FOB	(HS. 610110-611490) CC โดยมีเงื่อนไขว่าวัตถุดิบที่ไม่ได้ต้นกำเนิด จาก พิกัด 50.07, 51.11- 51.13, 52.08 - 52.12, 53.09 - 53.11, 54.07 - 54.08, 55.12 - 55.16 หรือ ผ้าถักแบบนิตหรือแบบโครเชต์ (ตอนที่ 60) โดย วัตถุดิบแต่ละชนิดที่ถูกรู้ใช้ ต้องมีการถักแบบนิต หรือแบบโครเชต์ในไทยหรือในอาเซียน

ตารางที่ 4.13 (ต่อ)

รหัสสินค้า	กลุ่มสินค้า	กฎหมายกำกับสินค้า	ระดับความสามารถของไทย
6105	ชุดของบรูซหรือเด็กชาย ถักแบบนิตหรือแบบโครเชต์	เปลี่ยนจาก 6105 โดยใช้วัตถุดิบนำเข้าพิกัดใดก็ได้ที่มีใช้พิกัดเดียวกันในระดับ 2 หลัก (ไม่มีการใช้วัตถุดิบนำเข้าภายใต้พิกัด 61) และจะต้องมีการตัด ถัก และเย็บ หรือประกอบในประเทศผู้ตกลง และมีต้นทุนภายในประเทศไม่น้อยกว่าร้อยละ 55 ของราคา FOB	(HS: 610110-611490) CC, โดยมีเงื่อนไขว่าวัตถุดิบที่ไม่ได้ตั้งกำเนิดจาก พิกัด 50.07, 51.11- 51.13, 52.08 - 52.12, 53.09 - 53.11, 54.07 - 54.08, 55.12 - 55.16 หรือผ้าถักแบบนิตหรือแบบโครเชต์ (ตอนที่ 60) โดยวัตถุดิบแต่ละชนิดที่ถูกใช้ ต้องมีการถักแบบนิตหรือแบบโครเชต์ในไทยหรือในอาเซียน
6106	เสื้อเบลาส์ ชุด และเซตเบลาส์ของสตรีหรือเด็กหญิง ถักแบบนิตหรือแบบโครเชต์	เปลี่ยนจาก 6106 โดยใช้วัตถุดิบนำเข้าพิกัดใดก็ได้ที่มีใช้พิกัดเดียวกันในระดับ 2 หลัก (ไม่มีการใช้วัตถุดิบนำเข้าภายใต้พิกัด 61) และจะต้องมีการตัด ถัก และเย็บ หรือประกอบในประเทศผู้ตกลง และมีต้นทุนภายในประเทศไม่น้อยกว่าร้อยละ 55 ของราคา FOB	(HS: 610110-611490) CC, โดยมีเงื่อนไขว่าวัตถุดิบที่ไม่ได้ตั้งกำเนิดจาก พิกัด 50.07, 51.11- 51.13, 52.08 - 52.12, 53.09 - 53.11, 54.07 - 54.08, 55.12 - 55.16 หรือผ้าถักแบบนิตหรือแบบโครเชต์ (ตอนที่ 60) โดยวัตถุดิบแต่ละชนิดที่ถูกใช้ ต้องมีการถักแบบนิตหรือแบบโครเชต์ในไทยหรือในอาเซียน



ตารางที่ 4.13 (ต่อ)

รหัสสินค้า	กลุ่มสินค้า	กฎแหล่งกำเนิดสินค้า	ระดับความสามารถของไทย
6107	กางเกงชั้นใน ชายหรือหญิงในชนิดบริฟ ในที่นี้ชุด พижามา เสื้อคลุมอาบน้ำ เสื้อคลุมแขนเสื้อและข้อมือที่คล้ายกัน ของบุรุษหรือเด็กชาย ดักแบบนิคหรือแบบโครเชต์	เปลี่ยนจาก 6107 โดยใช้วัตถุดิบนำเข้าพิกัดใดก็ได้ที่มีใช้พิกัดเดียวกับสินค้าในระดับ 2 หลัก (ไม่มีการใช้วัตถุดิบนำเข้าภายใต้พิกัด 61) และ จะต้องมีการตัด ฉีก และเย็บ หรือประกอบในประเทศผู้ตกลง และมีต้นทูลภายในประเทศไม่น้อยกว่าร้อยละ 55 ของราคา FOB	(HS. 610110-611490) CC, โดยมีเงื่อนไขว่าวัตถุดิบที่ไม่ได้ต้นกำเนิดจาก พิกัด 50.07, 51.11- 51.13, 52.08 - 52.12, 53.09 - 53.11, 54.07 - 54.08, 55.12 - 55.16 หรือ ผ้าถักแบบนิคหรือแบบโครเชต์ (ตอนที่ 60) โดยวัตถุดิบแต่ละชนิดที่ถูกใช้ ต้องมีการดักแบบนิคหรือแบบโครเชต์ใหม่ไทยหรือในอาเซียน
6108	ชุดชั้นในชนิดสลิป กระโปรงชั้นใน กางเกงชั้นใน ชนิดบริฟ กางเกงชั้นใน ชุดนอนยาว พижามา เสื้อคลุมชนิดเมกทีเชย์ เสื้อคลุมอาบน้ำ เสื้อคลุมแขนเสื้อและข้อมือที่คล้ายกัน	เปลี่ยนจาก 6108 โดยใช้วัตถุดิบนำเข้าพิกัดใดก็ได้ที่มีใช้พิกัดเดียวกับสินค้าในระดับ 2 หลัก (ไม่มีการใช้วัตถุดิบนำเข้าภายใต้พิกัด 61) และ จะต้องมีการตัด ฉีก และเย็บ หรือประกอบในประเทศผู้ตกลง และมีต้นทูลภายในประเทศไม่น้อยกว่าร้อยละ 55 ของราคา FOB	(HS. 610110-611490) CC, โดยมีเงื่อนไขว่าวัตถุดิบที่ไม่ได้ต้นกำเนิดจาก พิกัด 50.07, 51.11- 51.13, 52.08 - 52.12, 53.09 - 53.11, 54.07 - 54.08, 55.12 - 55.16 หรือ ผ้าถักแบบนิคหรือแบบโครเชต์ (ตอนที่ 60) โดยวัตถุดิบแต่ละชนิดที่ถูกใช้ ต้องมีการดักแบบนิคหรือแบบโครเชต์ใหม่ไทยหรือในอาเซียน

ตารางที่ 4.13 (ต่อ)

รหัสสินค้า	กลุ่มสินค้า	กฎแหล่งกำเนิดสินค้า	ระดับความสามารถของไทย
6109	ที่ตัด เสื้อชั้นในชนิดซิงเกิลคัท และ เสื้อชั้นในอย่างอื่นที่ ถักแบบนิตหรือแบบโครเชต์	เปลี่ยนจาก 6109 โดยใช้วัตถุดิบนำเข้าพิกัดใดก็ได้ที่มีใช้พิกัดเดียวกับสินค้าในระดับ 2 หลัก (ไม่มีการใช้ วัตถุดิบนำเข้าภายใต้พิกัด 61) และ จะต้องมีการตัด ถัก และเย็บ หรือประกอบในประเทศผู้ตกลง และมีต้นทุน ภายในประเทศไม่น้อยกว่าร้อยละ 55 ของราคา FOB	(HS. 610110-611490) -CC โดยมีเงื่อนไขว่าวัตถุดิบที่ไม่ได้ถิ่นกำเนิด จาก พิกัด 50.07, 51.11- 51.13, 52.08 - 52.12, 53.09 - 53.11, 54.07 - 54.08, 55.12 - 55.16 หรือ ผ้าถักแบบนิตหรือแบบโครเชต์ (ตอนที่ 60) โดย วัตถุดิบแต่ละชนิดที่ถูกใช้ ต้องมีการถักแบบนิต หรือแบบโครเชต์ในไทยหรือในอาเซียน
6110	เจอร์ซี พูล โอเวอร์ เสื้อชนิดคาร์ดิแกน เสื้อกั๊ก และเสื้อที่ คล้ายกัน ที่ถักแบบนิต หรือแบบโครเชต์	เปลี่ยนจาก 6110 โดยใช้วัตถุดิบนำเข้าพิกัดใดก็ได้ที่มี ใช้พิกัดเดียวกับสินค้าในระดับ 2 หลัก (ไม่มีการใช้ วัตถุดิบนำเข้าภายใต้พิกัด 61) และ จะต้องมีการตัด ถัก และเย็บ หรือประกอบในประเทศผู้ตกลง และมีต้นทุน ภายในประเทศไม่น้อยกว่าร้อยละ 55 ของราคา FOB	(HS. 610110-611490) CC, โดยมีเงื่อนไขว่าวัตถุดิบที่ไม่ได้ถิ่นกำเนิด จาก พิกัด 50.07, 51.11- 51.13, 52.08 - 52.12, 53.09 - 53.11, 54.07 - 54.08, 55.12 - 55.16 หรือ ผ้าถักแบบนิตหรือแบบโครเชต์ (ตอนที่ 60) โดย วัตถุดิบแต่ละชนิดที่ถูกใช้ ต้องมีการถักแบบนิต หรือแบบโครเชต์ในไทยหรือในอาเซียน
6111	เสื้อผ้าและของที่ใช้ประกอบกับเครื่องแต่งกายของเด็ก เด็ก ถักแบบนิต หรือ แบบโครเชต์	เปลี่ยนจาก 6111 โดยใช้วัตถุดิบนำเข้าพิกัดใดก็ได้ที่มี ใช้พิกัดเดียวกับสินค้าในระดับ 2 หลัก (ไม่มีการใช้ วัตถุดิบนำเข้าภายใต้พิกัด 61) และ จะต้องมีการตัด ถัก และเย็บ หรือประกอบในประเทศผู้ตกลง และมีต้นทุน ภายในประเทศไม่น้อยกว่าร้อยละ 55 ของราคา FOB	(HS. 610110-611490) CC, โดยมีเงื่อนไขว่าวัตถุดิบที่ไม่ได้ถิ่นกำเนิด จาก พิกัด 50.07, 51.11- 51.13, 52.08 - 52.12, 53.09 - 53.11, 54.07 - 54.08, 55.12 - 55.16 หรือ ผ้าถักแบบนิตหรือแบบโครเชต์ (ตอนที่ 60) โดย

ตารางที่ 4.13 (ต่อ)

รหัสสินค้า	กลุ่มสินค้า	กฎแหล่งกำเนิดสินค้า	ระดับความสามารถของไทย
6111 (ต่อ)			วัตถุดิบแต่ละชนิดที่ถูกใช้ ต้องมีการถักแบบนิตหรือแบบโครเชต์ในไทยหรือในอาเซียน
6112	ชุดวอร์ม ชุดสกี และชุดว่ายน้ำ ถักแบบนิตหรือแบบโครเชต์	เปลี่ยนจาก 6112 โดยใช้วัตถุดิบนำเข้าที่พิกัดใดก็ได้ที่มีใช้พิกัดเดียวกับสินค้าในระดับ 2 หลัก (ไม่มีการใช้วัตถุดิบนำเข้าภายใต้พิกัด 61) และ จะต้องมีการตัด ถัก และเย็บ หรือประกอบในประเทศผู้ตกลง และมีต้นทูนภายในประเทศไม่น้อยกว่าร้อยละ 55 ของราคา FOB	(HS. 610110-611490) CC, โดยมีเงื่อนไขว่าวัตถุดิบที่ไม่ได้ต้นกำเนิดจาก พิกัด 50.07, 51.11- 51.13, 52.08 - 52.12, 53.09 - 53.11, 54.07 - 54.08, 55.12 - 55.16 หรือผ้าถักแบบนิตหรือแบบโครเชต์ (ตอนที่ 60) โดยวัตถุดิบแต่ละชนิดที่ถูกใช้ ต้องมีการถักแบบนิตหรือแบบโครเชต์ในไทยหรือในอาเซียน
6113	เสื้อผ้าที่ทำด้วยผ้า ถักแบบนิตหรือแบบโครเชต์ตามประเภทที่ 59.03 59.06 หรือ 59.07	เปลี่ยนจาก 6113 โดยใช้วัตถุดิบนำเข้าที่พิกัดใดก็ได้ที่มีใช้พิกัดเดียวกับสินค้าในระดับ 2 หลัก (ไม่มีการใช้วัตถุดิบนำเข้าภายใต้พิกัด 61) และ จะต้องมีการตัด ถัก และเย็บ หรือประกอบในประเทศผู้ตกลง และมีต้นทูนภายในประเทศไม่น้อยกว่าร้อยละ 55 ของราคา FOB	(HS. 610110-611490) CC, โดยมีเงื่อนไขว่าวัตถุดิบที่ไม่ได้ต้นกำเนิดจาก พิกัด 50.07, 51.11- 51.13, 52.08 - 52.12, 53.09 - 53.11, 54.07 - 54.08, 55.12 - 55.16 หรือผ้าถักแบบนิตหรือแบบโครเชต์ (ตอนที่ 60) โดยวัตถุดิบแต่ละชนิดที่ถูกใช้ ต้องมีการถักแบบนิตหรือแบบโครเชต์ในไทยหรือในอาเซียน

ตารางที่ 4.13 (ต่อ)

รหัสสินค้า	กลุ่มสินค้า	กลุ่มสินค้า	กฎเกณฑ์กำเนิดสินค้า	ระดับความสามารถของไทย
6114	เสื้อผ้าอื่น ๆ ที่ถักแบบนิตหรือแบบโครเชต์	เปลี่ยนจาก 6114 โดยใช้วัตถุดิบนำเข้าพิกัดใดก็ได้ที่มีพิกัดเดียวกับสินค้าในระดั้ม 2 หลัก (ไม่มีการใช้วัตถุดิบนำเข้าภายใต้พิกัด 61) และ จะต้องมีการตัด ถัก และเย็บ หรือประกอบในประเทศผู้ตกลง และมีต้นทุนภายในประเทศไม่น้อยกว่าร้อยละ 55 ของราคา FOB	(HS. 610110-611490) CC, โดยมีเงื่อนไขว่าวัตถุดิบที่ไม่ได้ตั้งกำเนิดจาก พิกัด 50.07, 51.11- 51.13, 52.08 - 52.12, 53.09 - 53.11, 54.07 - 54.08, 55.12 - 55.16 หรือผ้าถักแบบนิตหรือแบบโครเชต์ (ตอนที่ 60) โดยวัตถุดิบแต่ละชนิดที่ถูกใช้ ต้องมีการถักแบบนิตหรือแบบโครเชต์ในไทยหรือในอาเซียน	
6115	ถุงน่องกางเกง เสื้อกางเกงชนิดแบบเนื้อ ถุงน่อง ถุงเท้า ชนิดต่าง	เปลี่ยนจาก 6115 โดยใช้วัตถุดิบนำเข้าพิกัดใดก็ได้ที่มีพิกัดเดียวกับสินค้าในระดั้ม 2 หลัก (ไม่มีการใช้วัตถุดิบนำเข้าภายใต้พิกัด 61) และ จะต้องมีการตัด ถัก และเย็บ หรือประกอบในประเทศผู้ตกลง และมีต้นทุนภายในประเทศไม่น้อยกว่าร้อยละ 55 ของราคา FOB	(HS. 6115) CC, โดยมีเงื่อนไขว่าวัตถุดิบที่ไม่ได้ตั้งกำเนิดจากพิกัด 50.07, 51.11-51.13, 52.08-52.12, 53.09-53.11, 54.07-54.08, 55.12-55.16 หรือผ้าถักแบบนิตหรือแบบโครเชต์ (ตอนที่ 60) โดยวัตถุดิบแต่ละชนิดที่ถูกใช้ ต้องมีการถักแบบนิตหรือแบบโครเชต์ในไทยหรือในอาเซียน	

ตารางที่ 4.13 (ต่อ)

รหัสสินค้า	กลุ่มสินค้า	กฎหมายกำกับสินค้านำเข้า	ระดับความสามารของของไทย
6116	ถุงมือทุกชนิดที่ถักแบบนิตหรือแบบโครเชต์	เปลี่ยนจาก 6116 โดยใช้วัตถุดิบนำเข้าพิกัดใดก็ได้ที่มีพิกัดเดียวกับสินค้านำเข้าในระดั 2 หลัก (ไม่มีการใช้วัตถุดิบนำเข้าภายใต้พิกัด 61) และ จะต้องมีการตัด ตัก และเย็บ หรือประกอบในประเทศผู้ตกลง และมีต้นทุนภายในประเทศไม่น้อยกว่าร้อยละ 55 ของราคา FOB	(HS. 6116) CC, โดยมีเงื่อนไขว่าวัตถุดิบที่ไม่ได้ตั้งกําหนดสาขาพิกัด 50.07, 51.11 - 51.13, 52.08 - 52.12, 53.09 - 53.11, 54.07 - 54.08, 55.12 - 55.16 หรือผ้าสักแบบนิตหรือโครเชต์ (ตอนที่ 60) โดยวัตถุดิบแต่ละชนิดที่ถูกต้องใช้ ต้องมีกํากับด้วยแบบนิตหรือแบบโครเชต์ในประเทศไทย
6117	ของที่ใช้ประกอบกับเครื่องแต่งกายที่จัดทำแล้ว ที่ถักแบบนิตหรือแบบโครเชต์	เปลี่ยนจาก 6117 โดยใช้วัตถุดิบนำเข้าพิกัดใดก็ได้ที่มีพิกัดเดียวกับสินค้านำเข้าในระดั 2 หลัก (ไม่มีการใช้วัตถุดิบนำเข้าภายใต้พิกัด 61) และ จะต้องมีการตัด ตักและเย็บ หรือประกอบในประเทศผู้ตกลง และมีต้นทุนภายในประเทศไม่น้อยกว่าร้อยละ 55 ของราคา FOB	(HS. 611710) CC, โดยมีเงื่อนไขว่าวัตถุดิบที่ไม่ได้ตั้งกําเนิดจาก พิกัด 50.07, 51.11 - 51.13, 52.08 - 52.12, 53.09 - 53.11, 54.07 - 54.08, 55.12 - 55.16 หรือผ้าสักแบบนิตหรือแบบโครเชต์ (ตอนที่ 60) โดยวัตถุดิบแต่ละชนิดที่ถูกต้องใช้ ต้องมีการถักแบบนิตหรือแบบโครเชต์ในประเทศไทยหรือในอาเซียน

ตารางที่ 4.13 (ต่อ)

รหัสสินค้า	กลุ่มสินค้า	กฎหมายกักกันสินค้า	ระดับความสามารถของไทย
6201	เสื้อผ้าโพลีเอสเตอร์ ผ้าใยสังเคราะห์ โพลีเอสเตอร์ (รวมถึงแจ็คเก็ตที่ใส่เล่นสกี) เสื้อกันลม แจ็กเก็ตกันลมและเสื้อคลุมที่คล้ายกัน ของบุรุษหรือเด็กชาย นอกจากของตามประเภทที่ 62.03	เปลี่ยนจาก 6201 โดยใช้วัตถุดิบนำเข้าที่คิดได้ก็ได้ที่มีใช้พิกัดเดียวกับสินค้าในระดับ 2 หลัก (ไม่มีการใช้วัตถุดิบนำเข้าภายใต้พิกัด 61) และ จะต้องมีการตัดและเย็บ หรือประกอบในประเทศผู้ตกลง และมีต้นทุนภายในประเทศไม่น้อยกว่าร้อยละ 55 ของราคา FOB	(HS. 620111-621149) CC, โดยมีเงื่อนไขว่าวัตถุดิบที่ไม่ได้ขึ้นภาษีเกิดจากพิกัด 50.07, 51.11 - 51.13, 52.08 - 52.12, 53.09 - 53.11, 54.07 - 54.08, 55.12 - 55.16 หรือผ้าถักแบบนิตหรือแบบโครเชต์ (ตอนที่ 60) โดยวัตถุดิบแต่ละชนิดที่อนุญาตให้ต้องมีการทอในไทยหรือในอาเซียน
6202	เสื้อผ้าโพลีเอสเตอร์ ผ้าใยสังเคราะห์ โพลีเอสเตอร์ (รวมถึงแจ็คเก็ตที่ใส่เล่นสกี) เสื้อกันลม แจ็กเก็ตกันลมและเสื้อคลุมที่คล้ายกัน ของสตรีหรือเด็กหญิง นอกจากของตามประเภทที่ 62.04	เปลี่ยนจาก 6202 โดยใช้วัตถุดิบนำเข้าที่คิดได้ก็ได้ที่มีใช้พิกัดเดียวกับสินค้าในระดับ 2 หลัก (ไม่มีการใช้วัตถุดิบนำเข้าภายใต้พิกัด 61) และ จะต้องมีการตัดและเย็บ หรือประกอบในประเทศผู้ตกลง และมีต้นทุนภายในประเทศไม่น้อยกว่าร้อยละ 55 ของราคา FOB	(HS. 620211-621149) CC, โดยมีเงื่อนไขว่าวัตถุดิบที่ไม่ได้ขึ้นภาษีเกิดจากพิกัด 50.07, 51.11 - 51.13, 52.08 - 52.12, 53.09 - 53.11, 54.07 - 54.08, 55.12 - 55.16 หรือผ้าถักแบบนิตหรือแบบโครเชต์ (ตอนที่ 60) โดยวัตถุดิบแต่ละชนิดที่อนุญาตให้ต้องมีการทอในไทยหรือในอาเซียน

ตารางที่ 4.13 (ต่อ)

รหัสสินค้า	กลุ่มสินค้า	กลุ่มแหล่งกำเนิดสินค้า	ระดับความสามารถของไทย
6203	ชุดเครื่องแต่งตัวเป็นชุด แจ็กเก็ต เสื้อเบลเซอร์ กางเกงขาวยาว ชุดหมี่ที่มีเย็บและสายโยง กางเกงขาสวมส่วนและกางเกงขาสั้น (นอกจากชุดว่ายน้ำ) ของบุรุษและเด็กชาย	เปลี่ยนจาก 6203 โดยใช้วัตถุดิบนำเข้าที่คิดได้ก็ให้มีพิกัดเดียวกับสินค้าในระดับ 2 หลัก (ไม่มีการใช้วัตถุดิบนำเข้าภายใต้พิกัด 61) และ จะต้องมีการตัดและเย็บ หรือประกอบในประเทศผู้ตกลง และ มีต้นทุนภายในประเทศไม่น้อยกว่าร้อยละ 55 ของราคา FOB	(HS. 620111-621149) CC, โดยมีเงื่อนไขว่าวัตถุดิบที่ไม่ได้ต้นกำเนิดจากพิกัด 50.07, 51.11 - 51.13, 52.08 - 52.12, 53.09 - 53.11, 54.07 - 54.08, 55.12 - 55.16 หรือผ้าสักแบบมีตาหรือแบบโครเชต์ (ตอนที่ 60) โดยวัตถุดิบแต่ละชนิดที่ถูกใช้ต้องมีกาทรทอในไทยหรือในอาเซียน
6204	ชุดเครื่องแต่งตัวเป็นชุด แจ็กเก็ต เสื้อเบลเซอร์ เสื้อกระโปรงชุด กระโปรง กะโปรง กางเกง กางเกงขาวยาว ชุดหมี่ที่มีเย็บและสายโยง กางเกงขาสวมส่วน และกางเกงขาสั้น (นอกจากชุดว่ายน้ำ) ของสตรีหรือเด็กหญิง	เปลี่ยนจาก 6204 โดยใช้วัตถุดิบนำเข้าที่คิดได้ก็ให้มีพิกัดเดียวกับสินค้าในระดับ 2 หลัก (ไม่มีการใช้วัตถุดิบนำเข้าภายใต้พิกัด 61) และ จะต้องมีการตัดและเย็บหรือประกอบในประเทศผู้ตกลง และ มีต้นทุนภายในประเทศไม่น้อยกว่าร้อยละ 55 ของราคา FOB	(HS. 620111-621149) CC, โดยมีเงื่อนไขว่าวัตถุดิบที่ไม่ได้ต้นกำเนิดจากพิกัด 50.07, 51.11 - 51.13, 52.08 - 52.12, 53.09 - 53.11, 54.07 - 54.08, 55.12 - 55.16 หรือผ้าสักแบบนิลหรือแบบโครเชต์ (ตอนที่ 60) โดยวัตถุดิบแต่ละชนิดที่ถูกใช้ต้องมีกาทรทอในไทยหรือในอาเซียน

ตารางที่ 4.13 (ต่อ)

รหัสสินค้า	กลุ่มสินค้า	กฎแหล่งกำเนิดสินค้า	ระดับความเข้มงวดของไทย
6205	เชิ้ตของบุรุษหรือเด็กชาย	เปลี่ยนจาก 6205 โดยใช้วัตถุดิบนำเข้าที่คิดได้ก็ได้ที่มีน้ำหนักเดียวกับสินค้าในระดับ 2 หลัก (ไม่มีการใช้วัตถุดิบนำเข้าภายใต้พิกัด 61) และจะต้องมีการตัดและเย็บ หรือประกอบในประเทศผู้ตกลง และ มีต้นทุนภายในประเทศไม่น้อยกว่าร้อยละ 55 ของราคา FOB	(HS. 620111-621149) CC, โดยมีเงื่อนไขว่าวัตถุดิบที่ไม่ได้ถิ่นกำเนิดจากพิกัด 50.07, 51.11 - 51.13, 52.08 - 52.12, 53.09 - 53.11, 54.07 - 54.08, 55.12 - 55.16 หรือผ้าสักแบบริศหรือแบบโครเชต์ (ตอนที่ 60) โดยวัตถุดิบแต่ละชนิดที่ถูกต้องจะต้องมีการทอในไทยหรือในอาเซียน
6206	เสื้อเบลาส์ เจ็ค และเจ็คเบลาส์ ของสตรีหรือเด็กหญิง	เปลี่ยนจาก 6206 โดยใช้วัตถุดิบนำเข้าที่คิดได้ก็ได้ที่มีน้ำหนักเดียวกับสินค้าในระดับ 2 หลัก (ไม่มีการใช้วัตถุดิบนำเข้าภายใต้พิกัด 61) และ จะต้องมีการตัดและเย็บ หรือประกอบในประเทศผู้ตกลง และ มีต้นทุนภายในประเทศไม่น้อยกว่าร้อยละ 55 ของราคา FOB	(HS. 620111-621149) CC, โดยมีเงื่อนไขว่าวัตถุดิบที่ไม่ได้ถิ่นกำเนิดจากพิกัด 50.07, 51.11 - 51.13, 52.08 - 52.12, 53.09 - 53.11, 54.07 - 54.08, 55.12 - 55.16 หรือผ้าสักแบบริศหรือแบบโครเชต์ (ตอนที่ 60) โดยวัตถุดิบแต่ละชนิดที่ถูกต้องจะต้องมีการทอในไทยหรือในอาเซียน



ตารางที่ 4.13 (ต่อ)

รหัสสินค้า	กลุ่มสินค้า	กฎหมายกักกันสินค้า	ระดับความสามารถของไทย
6207	เสื้อผ้าในชนิดสิ่งทอและชนิดอื่น ๆ กางเกงชั้นใน กางเกงชั้นในชนิดบริฟ ในที่นี้ชุดพิจามา เสื้อคลุมอาบน้ำ เสื้อคลุมแต่งตัวและของที่คล้ายกัน ของบุรุษ หรือเด็กชาย	เปลี่ยนจาก 6207 โดยใช้วัตถุดิบนำเข้าพิกัดใดก็ได้ที่มีรหัสพิกัดเดียวกับสินค้าในระดัปล 2 หลัก (ไม่มีการใช้วัตถุดิบนำเข้าภายใต้พิกัด 61) และ จะต้องมีการตัดและเย็บ หรือประกอบในประเทศผู้ตกลง และมีต้นทุนภายในประเทศไม่น้อยกว่าร้อยละ 55 ของราคา FOB	(HS. 620111-621149) CC, โดยมีเงื่อนไขว่าวัตถุดิบที่ไม่ได้ถิ่นกำเนิดจากพิกัด 50.07, 51.11 - 51.13, 52.08 - 52.12, 53.09 - 53.11, 54.07 - 54.08, 55.12 - 55.16 หรือพิกัดแบบชนิดหรือแบบโครเชต์ (ตอนที่ 60) โดยวัตถุดิบแต่ละชนิดที่ถูกใช้ต้องมีมีการทอในไทยหรือในอาเซียน
6208	เสื้อผ้าในชนิดสิ่งทอและชนิดอื่น ๆ ชุดชั้นในชนิดสตรี กระโปรงชั้นใน กางเกงชั้นในชนิดบริฟ กางเกงชั้นใน ชุดนอนยาว พิจามา เสื้อคลุมชนิดนิตริเช่ เสื้อคลุมอาบน้ำ เสื้อคลุมแต่งตัว และของที่คล้ายกัน ของสตรีหรือเด็กหญิง	เปลี่ยนจาก 6208 โดยใช้วัตถุดิบนำเข้าพิกัดใดก็ได้ที่มีรหัสพิกัดเดียวกับสินค้าในระดัปล 2 หลัก (ไม่มีการใช้วัตถุดิบนำเข้าภายใต้พิกัด 61) และ จะต้องมีการตัดและเย็บ หรือประกอบในประเทศผู้ตกลง และมีต้นทุนภายในประเทศไม่น้อยกว่าร้อยละ 55 ของราคา FOB	(HS. 620111-621149) CC, โดยมีเงื่อนไขว่าวัตถุดิบที่ไม่ได้ถิ่นกำเนิดจากพิกัด 50.07, 51.11 - 51.13, 52.08 - 52.12, 53.09 - 53.11, 54.07 - 54.08, 55.12 - 55.16 หรือพิกัดแบบชนิดหรือแบบโครเชต์ (ตอนที่ 60) โดยวัตถุดิบแต่ละชนิดที่ถูกใช้ต้องมีมีการทอในไทยหรือในอาเซียน

ตารางที่ 4.13 (ต่อ)

รหัสสินค้า	กลุ่มสินค้า	กฎแหล่งกำเนิดสินค้า	ระดับความสามารถของไทย
6209	เสื้อผ้าและของที่ใช้ประกอบกับเครื่องแต่งกายของเด็ก เด็ก	เปลี่ยนจาก 6209 โดยใช้วัตถุดิบนำเข้าพิกัดใดก็ได้ที่มีใช้พิกัดเดียวกับสินค้าในระดับ 2 หลัก (ไม่มีการใช้วัตถุดิบนำเข้าภายใต้พิกัด 61) และจะต้องมีการตัดและเย็บ หรือประกอบในประเทศผู้ตกลง และมีต้นทุนภายในประเทศไม่น้อยกว่าร้อยละ 55 ของราคา FOB	(HS. 620111-621149) CC, โดยมีเงื่อนไขว่าวัตถุดิบที่ไม่ได้ขึ้นกำเนิดจากพิกัด 50.07, 51.11 - 51.13, 52.08 - 52.12, 53.09 - 53.11, 54.07 - 54.08, 55.12 - 55.16 หรือผลิตภัณฑ์หรือแบบโครเซต (ตอนที่ 60) โดยวัตถุดิบแต่ละชนิดที่อนุญาตให้ต้องมีการทอในไทยหรือในอาเซียน
6210	เสื้อผ้าที่ทำด้วยผ้าตามประเภทที่ 56.02 56.03 59.03 59.06 หรือ 59.07	เปลี่ยนจาก 6210 โดยใช้วัตถุดิบนำเข้าพิกัดใดก็ได้ที่มีใช้พิกัดเดียวกับสินค้าในระดับ 2 หลัก (ไม่มีการใช้วัตถุดิบนำเข้าภายใต้พิกัด 61) และจะต้องมีการตัดและเย็บ หรือประกอบในประเทศผู้ตกลง และมีต้นทุนภายในประเทศไม่น้อยกว่าร้อยละ 55 ของราคา FOB	(HS. 620111-621149) CC, โดยมีเงื่อนไขว่าวัตถุดิบที่ไม่ได้ขึ้นกำเนิดจากพิกัด 50.07, 51.11 - 51.13, 52.08 - 52.12, 53.09 - 53.11, 54.07 - 54.08, 55.12 - 55.16 หรือผลิตภัณฑ์หรือแบบโครเซต (ตอนที่ 60) โดยวัตถุดิบแต่ละชนิดที่อนุญาตให้ต้องมีการทอในไทยหรือในอาเซียน

ตารางที่ 4.13 (ต่อ)

รหัสสินค้า	กลุ่มสินค้า	กฎแหล่งกำเนิดสินค้า	ระดับความตามารของไทย
6211	ชุดวอร์ม ชุดสกีและชุดว่ายน้ำ รวมทั้งเสื้อผ้าอื่น ๆ	เปลี่ยนจาก 6211 โดยใช้วัตถุดิบนำเข้าที่คิดได้ที่มีใช้พิกัดเดียวกับสินค้าในระดับ 2 หลัก (ไม่มีการใช้วัตถุดิบนำเข้าภายใต้พิกัด 61) และจะต้องมีการตัดและเย็บ หรือประกอบในประเทศผู้ตกลง และมีต้นทูนภายในประเทศไม่น้อยกว่าร้อยละ 55 ของราคา FOB	(HS. 620111-621149) CC. โดยมีเงื่อนไขว่าวัตถุดิบที่ไม่ได้ถิ่นกำเนิดจากพิกัด 50.07, 51.11 - 51.13, 52.08 - 52.12, 53.09 - 53.11, 54.07 - 54.08, 55.12 - 55.16 หรือผ้าถักแบบนิตหรือแบบโครเชต์ (ตอนที่ 60) โดยวัตถุดิบแต่ละชนิดที่ถูกใช้ต้องมีการทยอยในไทยหรือในอาเซียน
6212	เครื่องยททรง เครื่องรัดเอวและตะโพก เครื่องรัดทรงสายโยงกางเกง สายโยงถุงนอน สายรัดถุงนอนและของที่คล้ายกัน รวมทั้งส่วนประกอบของดังกล่าว จะถักแบบนิตหรือแบบโครเชต์หรือไม่ก็ตาม	เปลี่ยนจาก 6212 โดยใช้วัตถุดิบนำเข้าที่คิดได้ที่มีใช้พิกัดเดียวกับสินค้าในระดับ 2 หลัก (ไม่มีการใช้วัตถุดิบนำเข้าภายใต้พิกัด 61) และจะต้องมีการตัดและเย็บ หรือประกอบในประเทศผู้ตกลง และมีต้นทูนภายในประเทศไม่น้อยกว่าร้อยละ 55 ของราคา FOB	(HS. 6212) CC. โดยมีเงื่อนไขว่าวัตถุดิบที่ไม่ได้ถิ่นกำเนิดจากพิกัด 50.07, 51.11 - 51.13, 52.08 - 52.12, 53.09 - 53.11, 54.07 - 54.08, 55.12 - 55.16 หรือผ้าถักแบบนิตหรือแบบโครเชต์ (ตอนที่ 60) โดยวัตถุดิบแต่ละชนิดที่ถูกใช้ต้องมี การทอ หรือถักแบบนิต หรือแบบ โครเชต์ในไทยหรือในอาเซียน

ตารางที่ 4.13 (ต่อ)

รหัสสินค้า	กลุ่มสินค้า	กฎแหล่งกำเนิดสินค้า	ระดับความสามารถของไทย
6213	ผ้าเช็ดหน้า	เปลี่ยนจาก 6213 โดยใช้วัตถุดิบนำเข้าพิกัดใดก็ได้ที่มีใช้พิกัดเดียวกับสินค้าในระดับ 2 หลัก (ไม่มีการใช้วัตถุดิบนำเข้าภายใต้พิกัด 61) และ จะต้องมีการตัดและเย็บ หรือประกอบในประเทศผู้ตกลง และมีต้นทุนภายในประเทศไม่เกินร้อยละ 55 ของราคา FOB	(HS. 6213, 6216, 6217) CC, โดยมีเงื่อนไขว่าวัตถุดิบที่ไม่ได้ถิ่นกำเนิดจาก พิกัด 50.07, 51.11- 51.13, 52.08 - 52.12, 53.09 - 53.11, 54.07 - 54.08, 55.12 - 55.16 หรือ ผ้าสักแบบชนิดหรือแบบโครเชต์ (ตอนที่ 60) โดยวัตถุดิบแต่ละชนิดที่ถูกต้องจะต้องมีการทอในไทย หรือในอาเซียน
6214	ผ้าคลุมไหล่ ผ้าพันคอชนิดสี่เหลี่ยม ผ้าพันคอ ผ้าโปร่ง กลุ่มศีรษะ ผ้าคลุมหน้า และของที่คล้ายกัน	เปลี่ยนจาก 6214 โดยใช้วัตถุดิบนำเข้าพิกัดใดก็ได้ที่มีใช้พิกัดเดียวกับสินค้าในระดับ 2 หลัก (ไม่มีการใช้วัตถุดิบนำเข้าภายใต้พิกัด 61) และ จะต้องมีการตัดและเย็บ หรือประกอบในประเทศผู้ตกลง และมีต้นทุนภายในประเทศไม่เกินร้อยละ 55 ของราคา FOB	(HS. 6214-6215) CC, โดยมีเงื่อนไขว่าวัตถุดิบที่ไม่ได้ถิ่นกำเนิดจาก พิกัด 50.07, 51.11- 51.13, 52.08 - 52.12, 53.09 - 53.11, 54.07 - 54.08, 55.12 - 55.16 หรือ ผ้าสักแบบชนิดหรือแบบโครเชต์ (ตอนที่ 60) โดยวัตถุดิบแต่ละชนิดที่ถูกต้องจะต้องมีการทอในไทย หรือในอาเซียน

ตารางที่ 4.13 (ต่อ)

รหัสสินค้า	กลุ่มสินค้า	กฎแหล่งกำเนิดสินค้า	ระดับความสามารถของไทย
6215	เสื้อผ้าสตรีรูปโบว์ และผ้าพันคอสำหรับผู้ชาย	เปลี่ยนจาก 6215 โดยใช้วัตถุดิบนำเข้าพิกัดใดก็ได้ที่มีใช้พิกัดเดียวกับสินค้าในระดัับ 2 หลัก (ไม่มีการใช้วัตถุดิบนำเข้าภายใต้พิกัด 61) และ จะต้องมีการตัดและเย็บ หรือประกอบในประเทศคู่ตกลง และมีต้นทุนภายในประเทศไม่น้อยกว่าร้อยละ 55 ของราคา FOB	(HS.6214-6215) CC, โดยมีเงื่อนไขว่าวัตถุดิบที่ไม่ได้ถิ่นกำเนิดจาก พิกัด 50.07, 51.11- 51.13, 52.08 - 52.12, 53.09 - 53.11, 54.07 - 54.08, 55.12 - 55.16 หรือผ้าถักแบบมัดหรือแบบโครเชต์ (ตอนที่ 60) โดยวัตถุดิบแต่ละชนิดที่ถูกต้องใช้ต้องมีกาทรทอในไทย หรือในอาเซียน
6216	ถุงมือทุกชนิด	เปลี่ยนจาก 6216 โดยใช้วัตถุดิบนำเข้าพิกัดใดก็ได้ที่มีใช้พิกัดเดียวกับสินค้าในระดัับ 2 หลัก (ไม่มีการใช้วัตถุดิบนำเข้าภายใต้พิกัด 61) และ จะต้องมีการตัดและเย็บ หรือประกอบในประเทศคู่ตกลง และมีต้นทุนภายในประเทศไม่น้อยกว่าร้อยละ 55 ของราคา FOB	(HS. 6213, 6216,6217) CC, โดยมีเงื่อนไขว่าวัตถุดิบที่ไม่ได้ถิ่นกำเนิดจาก พิกัด 50.07, 51.11- 51.13, 52.08 - 52.12, 53.09 - 53.11, 54.07 - 54.08, 55.12 - 55.16 หรือผ้าถักแบบมัดหรือแบบโครเชต์ (ตอนที่ 60) โดยวัตถุดิบแต่ละชนิดที่ถูกต้องใช้ต้องมีกาทรทอในไทย หรือในอาเซียน

ตารางที่ 4.13 (ต่อ)

รหัสสินค้า	กลุ่มสินค้า	คุณแหล่งกำเนิดสินค้า	ระดับความสามารถของไทย
6217	<p>กลุ่มสินค้า</p> <p>อุปกรณ์เสื้อผ้าที่เพิ่ม ชิ้นส่วนต่างๆของเสื้อผ้า นอกจากของตามประเภทที่ 6212</p>	<p>เปลี่ยนจาก 6217 โดยใช้วัตถุดิบนำเข้าพิกัดใดก็ได้ที่มีใช้พิกัดเดียวกับสินค้าในระดัย 2 หลัก (ไม่มีการใช้วัตถุดิบนำเข้าภายใต้พิกัด 61) และ จะต้องมีการตัดและเย็บ หรือประกอบในประเทศผู้ดกลง และมีต้นทุนภายในประเทศไม่น้อยกว่าร้อยละ 55 ของราคา FOB หรือในอาเซียน</p>	<p>(HS, 6213, 6216, 6217)</p> <p>CC, โดยมีเงื่อนไขว่าวัตถุดิบที่ไม่ได้กัณกำเนิดจาก พิกัด 50.07, 51.11- 51.13, 52.08 - 52.12, 53.09 - 53.11, 54.07 - 54.08, 55.12 - 55.16 หรือผ้าสักแบบชนิดหรือแบบโครเซตต์ (ตอนที่ 60) โดยวัตถุดิบแต่ละชนิดที่ถูกใช้ต้องมีการทอในไทยหรือในอาเซียน</p>

#### 4.3 การวิเคราะห์กฎว่าด้วยแหล่งกำเนิดสินค้า

กฎว่าด้วยแหล่งกำเนิดสินค้าถือเป็นกฎเกณฑ์หนึ่งที่มีความสำคัญต่อระบบการค้าระหว่างประเทศ เนื่องจากเป็นหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่มีมาตรฐานสากลระหว่างประเทศสมาชิกในการพิจารณาร่วมกับกฎเกณฑ์หรือหลักปฏิบัติอื่นให้เป็นอย่างเดียวกัน อีกทั้งยังช่วยป้องกันไม่ให้ประเทศหนึ่งประเทศใดกำหนดกฎเกณฑ์พิเศษของตัวเองขึ้นมาเป็นข้อกีดกันสินค้าจากประเทศอื่น โดยเฉพาะเจาะจงได้ นอกจากนี้กฎว่าด้วยแหล่งกำเนิดสินค้านี้ยังมีความสำคัญและมีประโยชน์ต่อระบบการค้าระหว่างประเทศอีกด้วย

จากการศึกษาพบว่าสินค้าสิ่งทอจะใช้เกณฑ์ผสมผสาน 2 เกณฑ์ควบคู่กัน ได้แก่ เกณฑ์การเปลี่ยนพิกัด และเกณฑ์สัดส่วนมูลค่าวัตถุดิบของคู่ภาคี(RVC) ร้อยละ 55 ขึ้นไป ในส่วนนี้ประเทศส่งออกสามารถนำวัตถุดิบจากประเทศกำลังพัฒนาที่ออสเตรเลียเป็นผู้กำหนดในมูลค่าไม่เกินร้อยละ 25 และแหล่งกำเนิดสินค้าสิ่งทอที่ตกลงกันได้ของไทยกับออสเตรเลียในกลุ่มรหัสสินค้า 61 และ 62 เป็นสินค้าสิ่งทอแบบสำเร็จรูป การเปลี่ยนพิกัดระดับตอน 2 หลัก (Change of Chapter: CC) โดยมีเงื่อนไขว่าวัตถุดิบที่ไม่ได้มีถิ่นกำเนิดที่กำหนดไว้ จะสามารถใช้วัตถุดิบจากพิกัดอื่นได้ก็ต่อเมื่อ วัตถุดิบนั้นต้องผ่านการถักแบบนิตหรือแบบ โครเชต์ และต้องมีการทอจากประเทศในอาเซียน หรือ ประเทศคู่ค้าที่ไทยนำเข้าวัตถุดิบจากประเทศประเทศอื่น โดยเฉพาะจากประเทศญี่ปุ่น

สรุปจากผลการศึกษากลับว่าด้วย กฎแหล่งกำเนิดสินค้าของไทย ที่ปรากฏอยู่ใน ข้อตกลง FTA ของไทยกับออสเตรเลีย พบว่า เมื่อเทียบกับกฎแหล่งกำเนิดสินค้า กับระดับ ความสามารถของผู้ประกอบการไทย มีความสามารถในการดำเนินการได้นั้นตาม ตารางที่ 4.12 พบว่า กฎแหล่งกำเนิดสินค้า ภายใต้ข้อตกลง FTA ระหว่างไทย กับ ออสเตรเลีย ผู้ประกอบการไทย สามารถทำได้ ดังนั้น จะเห็นว่า กฎแหล่งกำเนิดสินค้า ที่อยู่ในข้อตกลงเขตการค้าเสรี ไม่ได้เป็นอุปสรรคในการส่งออกอุตสาหกรรมสิ่งทอไทย แต่ประการใด แต่มีบางรายการเท่านั้นที่อยู่ในเรื่องของการเว้นท์ หรือเสื้อผ้าสำเร็จรูปนั้น จะต้องมีการพิจารณาถึงต้นทุน ในประเทศ ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 55 แต่ ก็มีข้อยกเว้น ที่ประเทศไทยสามารถนำเข้าวัตถุดิบจากต่างประเทศได้ร้อยละ 25 โดยทั้งนี้จะต้องนำเข้าจากประเทศที่อยู่ในรายการที่ออสเตรเลียเสนอมา และส่วนใหญ่จะอยู่ใน ประเทศกำลังพัฒนา ซึ่งอาจจะเป็นปัญหาพอสมควรในการหาวัตถุดิบแต่ละชนิด ที่มีคุณภาพจาก แหล่งกำเนิดสินค้านี้ดังกล่าว ถ้าหากในอนาคตมีการแก้ไข อุตสาหกรรมสิ่งทออาจจะได้รับประโยชน์ จากกฎแหล่งกำเนิดสินค้า โดยระบุเงื่อนไขวัตถุดิบว่าประเทศไทยสามารถนำเข้าวัตถุดิบได้จาก ประเทศอื่นๆ นอกจากประเทศในรายการเพื่อให้ประเทศไทยมีต้นทุนภายในประเทศมากกว่าร้อยละ 55 เป็นได้ ถ้าสามารถมีข้อต่อรองในการนำเข้าวัตถุดิบจากออสเตรเลียได้นั้น เราถือว่าวัตถุดิบที่ ได้จากออสเตรเลียนั้นสามารถนับรวมเป็นต้นทุนภายในประเทศ ก็จะถือว่ากฎแหล่งกำเนิดสินค้า ระหว่างไทยกับออสเตรเลียไม่เป็นอุปสรรค ต่อการส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปของไทย

ผลการวิเคราะห์ของการศึกษานี้ พบว่ากฎแหล่งกำเนิดสินค้า ระหว่างไทยกับ ออสเตรเลีย จากการหารือกับผู้ประกอบการและสถาบันอุตสาหกรรมสิ่งทอ ว่าด้วยกฎแหล่งกำเนิด สินค้าที่ปรากฏอยู่ใน ข้อตกลงการค้าเสรีระหว่างไทยกับออสเตรเลีย ไม่ได้เป็นอุปสรรคต่อการ ส่งออกแต่อย่างใด แต่ทว่า การแข่งขันทางด้านราคา จากประเทศจีน ในตลาดประเทศออสเตรเลียจะเป็นอุปสรรค หรือปัจจัยที่ประเทศไทยต้องคำนึงถึงการพัฒนาระดับขีดความสามารถในการแข่งขัน การส่งออกอุตสาหกรรมสิ่งทอของไทยนี้ ภายใต้ข้อตกลงเขตการค้าเสรีระหว่างไทยกับออสเตรเลีย



## บทที่ 5

### สรุปและข้อเสนอแนะ

#### 5.1 สรุป

สภาวะการแข่งขันของอุตสาหกรรมสิ่งทอในตลาดโลกมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา โดยเฉพาะคู่แข่งทางการค้าที่สำคัญ ได้แก่ จีน และประเทศที่กำลังพัฒนา อุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มของไทยมีการเปลี่ยนแปลงจากการใช้ทรัพยากรภายในประเทศมาเป็นวัตถุดิบในการผลิตเพื่อส่งออกมาเป็นการนำเข้าวัตถุดิบจากต่างประเทศมาใช้ในการผลิตเพื่อการส่งออกแทน ส่งผลให้การผลิตสินค้ามีต้นทุนที่สูงขึ้น ถึงแม้ว่าไทยยังคงไทยเปรียบกับคู่แข่งทางด้านทักษะ ฝีมือ ความประณีต และผลิตสินค้าที่ตอบสนองความต้องการของผู้ซื้อได้ แต่ในปัจจุบันมีหลายประเทศที่มีค่าจ้างแรงงานที่ต่ำกว่า ส่งผลให้ประเทศไทยมีการเสียเปรียบทางด้านต้นทุนการผลิตมากยิ่งขึ้น

จากการศึกษาการเปิดการค้าเสรีระหว่างไทยกับออสเตรเลียในระยะเวลา 1 ปี คือ (พ.ศ.2547-2548) ในช่วงก่อนเปิดการค้าเสรี และหลังการเปิดการค้าเสรี โดยจะศึกษาเฉพาะอุตสาหกรรมสิ่งทอที่ใช้พิกัดศุลกากร HS 61 (เครื่องแต่งกายและของที่ประกอบกับเครื่องแต่งกายลักษณะนิตหรือแบบโครเชต์) และ HS 62 (เครื่องแต่งกายและของที่ประกอบกับเครื่องแต่งกายที่ไม่ได้ลักษณะนิตหรือแบบโครเชต์) รหัสสินค้าที่นำมาศึกษาคือ HS1996 4 digit ในการศึกษาตามกรอบข้อตกลงการค้าเสรีของไทยและออสเตรเลียจากข้อมูล มูลค่าการส่งออกของไทยและออสเตรเลีย ในตลาดโลก ข้อมูลการส่งออกของไทยและจีน ในตลาดออสเตรเลีย โดยนำข้อมูลดังกล่าวที่ได้ไปวิเคราะห์หาความได้เปรียบ โดยเปรียบเทียบ โดยใช้ดัชนี RCA ในการวิเคราะห์ขีดความสามารถในการแข่งขันและศึกษาการถือกำเนิดโดยใช้ค่า Rank RCA ได้ผลสรุปดังนี้

ประเทศไทยยังอยู่ในระดับที่สามารถแข่งขันกับประเทศอื่นๆ ในตลาดโลก ส่วนสินค้าสิ่งทอของออสเตรเลียในรหัส 61 และ 62 พบว่า ทุกค่ามีค่า RCA น้อยกว่า 1 แสดงว่าอุตสาหกรรมสิ่งทอของออสเตรเลียไม่มีความสามารถในการแข่งขันในตลาดโลก จากการทำข้อตกลงการเปิดการค้าเสรีในหมวดรายการสินค้านี้จะเป็นการสนับสนุนในการค้าระหว่างไทยกับออสเตรเลีย ซึ่งจากการทดสอบค่าความสัมพันธ์ที่ได้นั้นสินค้าสิ่งทอของไทยกับออสเตรเลียมีความอิสระซึ่งกันและกันแสดงว่าการเจรจาการค้า FTA ในส่วนนี้ไม่มีส่วนช่วยทางด้านความสามารถในการแข่งขัน

จากการเปิด FTA ทำให้ไทยมีความสามารถในการแข่งขันกับประเทศคู่ค้าที่สำคัญอย่างจีน ผลการศึกษาเปรียบเทียบค่า RCA ระหว่างไทยกับจีน ก่อนเปิดการค้าเสรีและหลังเปิดการค้าเสรี พบว่าค่า RCA ของไทยและจีนในหมวดการค้าของหมวด 61 และ 62 ของไทยมีค่าลดลงเป็นส่วนใหญ่ ส่วนจีนก็ลดลงเช่นเดียวกันแต่ลดลงในระดับที่น้อยกว่าไทย แสดงว่าระดับความสามารถในการแข่งขันของสินค้าในหมวดนี้ ของจีนยังอยู่ในระดับที่สูง ซึ่งส่งผลทำให้จีนสามารถรักษาระดับส่วนแบ่งการตลาดที่สูงไว้ได้ และสามารถขยายส่วนแบ่งการตลาดเพิ่มขึ้นได้อีก

อุตสาหกรรมสิ่งทอของไทยได้สิทธิพิเศษโดยการลดภาษีนำเข้าไปยังออสเตรเลีย แต่สินค้าของไทยยังไม่สามารถส่งไปขายยังตลาดออสเตรเลียได้ ส่วนหนึ่งอาจเป็นผลมาจากการที่สินค้าไทยถูกกีดกันด้วยมาตรฐานสินค้าหรือข้อกำหนดเรื่องแหล่งกำเนิดสินค้าที่ถูกกำหนดขึ้นเพื่อป้องกันการสวมสิทธิ์ของสินค้านอก FTA มาใช้ประโยชน์จากอัตราภาษีลดพิเศษ รวมทั้งสิทธิประโยชน์อื่นๆ ที่จำกัดไว้ให้เฉพาะกับสินค้าจากประเทศในกลุ่ม FTA เท่านั้น และยังใช้เป็นเครื่องยืนยันว่าสินค้าที่จะใช้สิทธิเป็นสินค้าจากประเทศใน FTA จริง

การวิเคราะห์กฎแหล่งกำเนิดสินค้าในสินค้าสิ่งทอจึงเป็นอุปสรรคต่อการส่งออกของไทยไปยังประเทศออสเตรเลีย เพราะประเทศไทยแทบจะไม่มีวัตถุดิบที่จะนำมาใช้ผลิตเป็นสินค้าส่งออกได้ ต้องอาศัยวัตถุดิบจากต่างประเทศเป็นส่วนใหญ่ แต่ก็มีเงื่อนไขที่กำหนดเกี่ยวกับวัตถุดิบที่ไม่ได้มีถิ่นกำเนิดตามข้อกำหนดจึงไม่สามารถนำมาใช้แสดงแหล่งกำเนิดได้ ดังนั้นกฎแหล่งกำเนิดสินค้าจึงเป็นตัวกีดกันในการส่งออกสินค้าสิ่งทอของไทย

## 5.2 ข้อเสนอแนะ

5.2.1 จากผลการศึกษา เขตการค้าเสรีไทย ออสเตรเลีย พบว่าไทยไม่ได้ประโยชน์จากส่วนแบ่งการตลาดที่เพิ่ม ขณะที่จีนมีส่วนแบ่งทางการตลาดเพิ่มมากกว่า ประโยชน์ที่ไทยจะได้รับส่วนใหญ่มาจากภาษีขาเข้าของสินค้า คณะเจรจาควรมีการปรับระยะเวลาการลดภาษีขาเข้าให้เร็วขึ้น เพื่อให้ประเทศไทยได้ประโยชน์จากการทำเขตการค้าเสรีได้อย่างชัดเจน

5.2.2 ประเทศคู่เจรจาควรมีมาตรการในการลดภาษีขาเข้าของสินค้าให้ชัดเจน และควรจะต่ำกว่าประเทศคู่แข่งนอกกลุ่มการค้า เพื่อให้ผู้ค้าในกลุ่มสามารถทำการแข่งขันกับประเทศนอกกลุ่มเหล่านี้ได้

5.2.3 คณะเจรจาควรมีการปรึกษาร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมสิ่งทอเพื่อให้ทราบถึงอุปสรรคและปัญหาเพื่อนำมาปรับปรุงการเจรจาในครั้งต่อไป

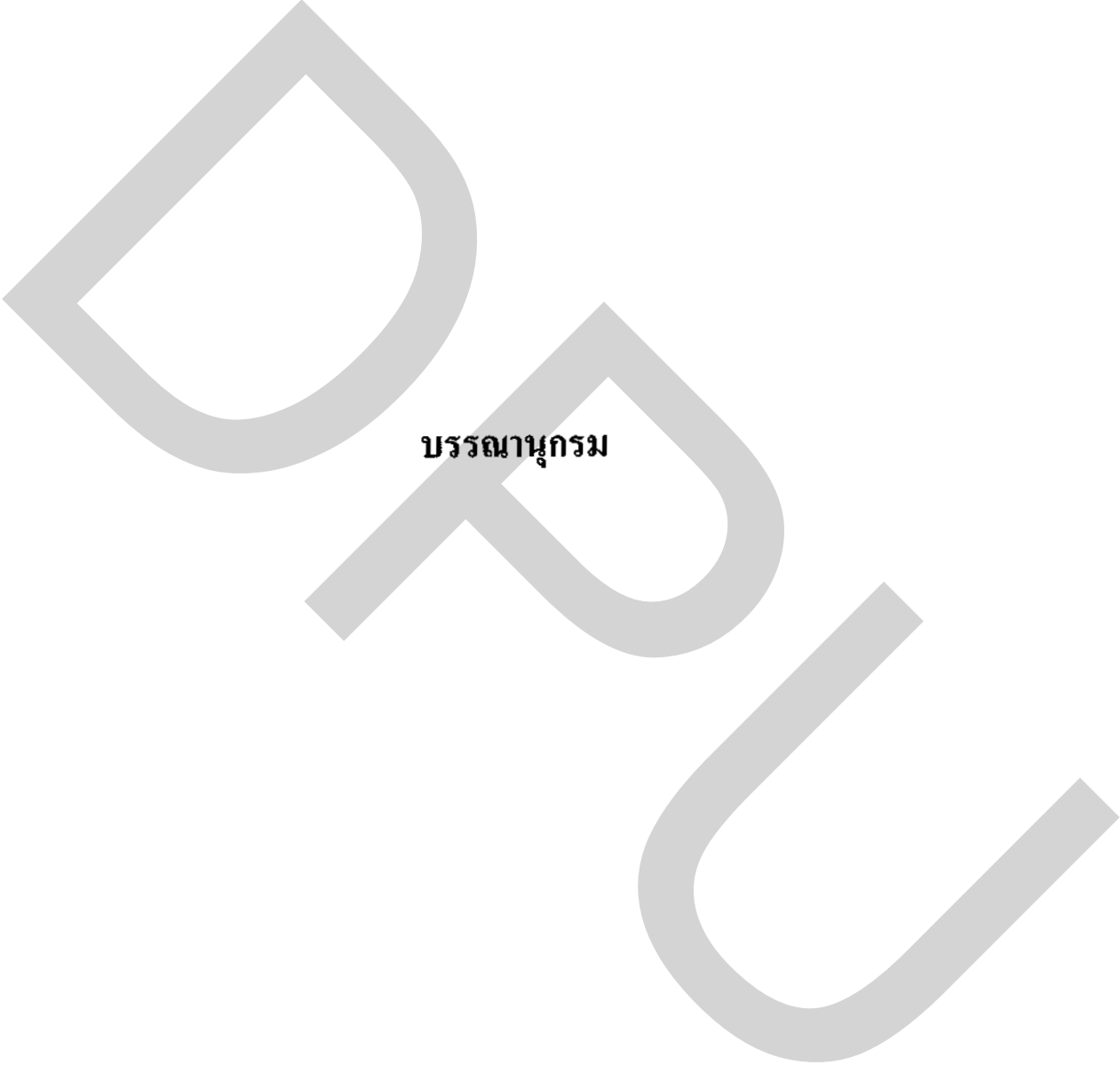
5.2.4 ควรมีการส่งเสริม และพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันในตลาดออสเตรเลีย โดยการเร่งพัฒนาและปรับปรุงคุณภาพการผลิตสินค้า

5.2.5 ควรมีการจัดตั้งสมาคมอุตสาหกรรมสิ่งทอไทยในประเทศออสเตรเลีย และกระจายข่าวสารข้อมูลมาสู่ผู้ผลิตภายในประเทศไทย

## 5.3 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยในครั้งต่อไป

1. ศึกษาด้านห่วงโซ่อุปทาน (Supply Chain Management) จะช่วยให้เห็นการเคลื่อนไหวและส่วนที่เกี่ยวข้องอุตสาหกรรมสิ่งทอทั้งระบบ รวมทั้งปัจจัยที่สำคัญต่อการพัฒนาประสิทธิภาพและศักยภาพในการแข่งขันของอุตสาหกรรมได้อย่างเป็นระบบและครบถ้วน

2. ศึกษาข้อมูลของอุตสาหกรรมสิ่งทอที่เป็นปัจจุบัน เพราะผลการศึกษาอาจจะมีการเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม



**บรรณานุกรม**

## บรรณานุกรม

### ภาษาไทย

#### หนังสือ

- กรมศุลกากร.(2545).คู่มือสิทธิประโยชน์ทางศุลกากรสำหรับผู้ส่งออก.กรุงเทพมหานคร:กลุ่มส่งเสริมการส่งออกและสิทธิประโยชน์ กรมศุลกากร.
- พัชรราวลัย วงศ์บุญสิน.(2539). ไทยกับเพื่อนบ้าน. กรุงเทพมหานคร: พิมพ์สวย.
- รังสรรค์ ธนะพรพันธุ์.(2549).ข้อตกลงการค้าเสรีไทย-ออสเตรเลีย. กรุงเทพมหานคร : คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- วีระศักดิ์ อุดมกิจเดชา.(2544).อุตสาหกรรมสิ่งทอไทย.กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศรีวงศ์ สุมิตรและสาตินี วรบัณฑิต. (2542). เศรษฐศาสตร์ระหว่างประเทศ.กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อุดม เกิดพิบูลย์.(2543).ทฤษฎีและนโยบายการค้าระหว่างประเทศ:ทฤษฎีความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบ.กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

#### เอกสารอื่นๆ

- กรมศุลกากร.(2545, 17-18 มิถุนายน). “มาตรการภาษีและสิทธิประโยชน์เพื่อการส่งออก.” เอกสารประกอบการสัมมนา.
- กุลขลิ โหมดพลาย. (2547). ความเกี่ยวเนื่องทางการค้าระหว่างประเทศของประเทศไทยกับกลุ่มประเทศอาเซียน. ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองปริญญาโท สาขาวิชา เศรษฐศาสตร์.กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
- โครงการอาฟต้ากับเขตการค้าเสรีอย่างแท้จริง โดยโครงการ-พัฒนาแคมเปญ. (รายงานฉบับสมบูรณ์). (2545). คณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- โครงการจัดทำแผนแม่บทอุตสาหกรรมรายสาขา (สาขาสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม) (รายงานการศึกษาฉบับสมบูรณ์).(2546, ธันวาคม). โดยสถาบันพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอ.

โครงการศึกษาผลกระทบจากการจัดทำเขตการค้าเสรีไทย-ออสเตรเลีย.ฉบับที่4 อุตสาหกรรม  
เครื่องนุ่งห่ม อุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับ (รายงานฉบับสมบูรณ์ ).  
(2547, มิถุนายน). คณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

โครงการศึกษาแนวทางในการเจรจากฎแห่งกำเนิดสินค้าและการปรับปรุงโครงสร้างการผลิตของ  
ไทยเพื่อให้ได้สิทธิประโยชน์ทางอากรขาเข้าสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม  
(รายงานฉบับสมบูรณ์).( 2550, เมษายน).กระทรวงอุตสาหกรรมร่วมกับ สถาบันวิจัย  
และพัฒนาเพื่ออุตสาหกรรม: สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย.

### วิทยานิพนธ์

พาสิริ พุฒิกอกิน. (2544). การวิเคราะห์ความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบและความได้เปรียบเชิง  
แข่งขันของอุตสาหกรรมปลาทุ่นำกระป๋องของไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต  
สาขาวิทยาศาสตร์(เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ). กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

วิไล เจียมจรุงกิจ. (2548). การค้าระหว่างประเทศไทย-ออสเตรเลีย. วิทยานิพนธ์ปริญญา  
มหาบัณฑิต สาขาเศรษฐศาสตร์. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยรามคำแหง .

### สารสนเทศจากสื่ออิเล็กทรอนิกส์

กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ. (2547, มิถุนายน). โครงการศึกษาผลกระทบจากการจัดทำเขต  
การค้าเสรีไทย – ออสเตรเลีย. จาก

[http://www.thaifta.com/ThaiFTA/Home/รายงาน  
การศึกษา/tabid/55/ctl/Details/mid/435/ItemID/99/Default.aspx](http://www.thaifta.com/ThaiFTA/Home/รายงานการศึกษา/tabid/55/ctl/Details/mid/435/ItemID/99/Default.aspx)

กระทรวงพาณิชย์. มูลค่าการส่งออก การนำเข้า และดุลการค้าของประเทศไทย. ในการค้า  
ระหว่างประเทศของไทย. จาก <http://www2.ops2.moc.go.th/thtrade/>

โครงการศึกษาผลกระทบจากการจัดทำเขตการค้าเสรี ไทย – ออสเตรเลีย.

(2547, มิถุนายน).จาก

[http://www.thaifta.com/ThaiFTA/Home/รายงาน  
การศึกษา/tabid/55/ctl/Details/mid/435/ItemID/99/Default.aspx](http://www.thaifta.com/ThaiFTA/Home/รายงานการศึกษา/tabid/55/ctl/Details/mid/435/ItemID/99/Default.aspx)

ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์. สถิติการส่งออก  
และนำเข้าสินค้า. ในการค้าระหว่างประเทศของไทย. จาก

<http://www.ops2.moc.go.th/trade/trade.html>. 2004

ธนาคารแห่งประเทศไทย (ธปท.). สถิติการค้าของไทยจำแนกตามสินค้า และรายประเทศ.

ในสถิติการค้าระหว่างประเทศและดุลการชำระเงิน. จาก

<http://www.bot.or.th/bothomepage/databank/EconData/EconFinance/index03e.htm>.

เขตการค้าเสรีไทย-ออสเตรเลีย. คำแปลอย่างไม่เป็นทางการของความตกลงทางการค้าเสรีไทย-  
ออสเตรเลีย. จาก [http://www.ftamonitoring.org/Thai\\_AUS/rule.asp](http://www.ftamonitoring.org/Thai_AUS/rule.asp)

เขตการค้าเสรีไทย-ออสเตรเลีย. สรุปสาระสำคัญของความตกลง FTA ไทย-ออสเตรเลีย. ความ  
คืบหน้าการเจรจาการค้า. จาก [http://www.ftamonitoring.org/Thai\\_AUS/talk.asp](http://www.ftamonitoring.org/Thai_AUS/talk.asp)

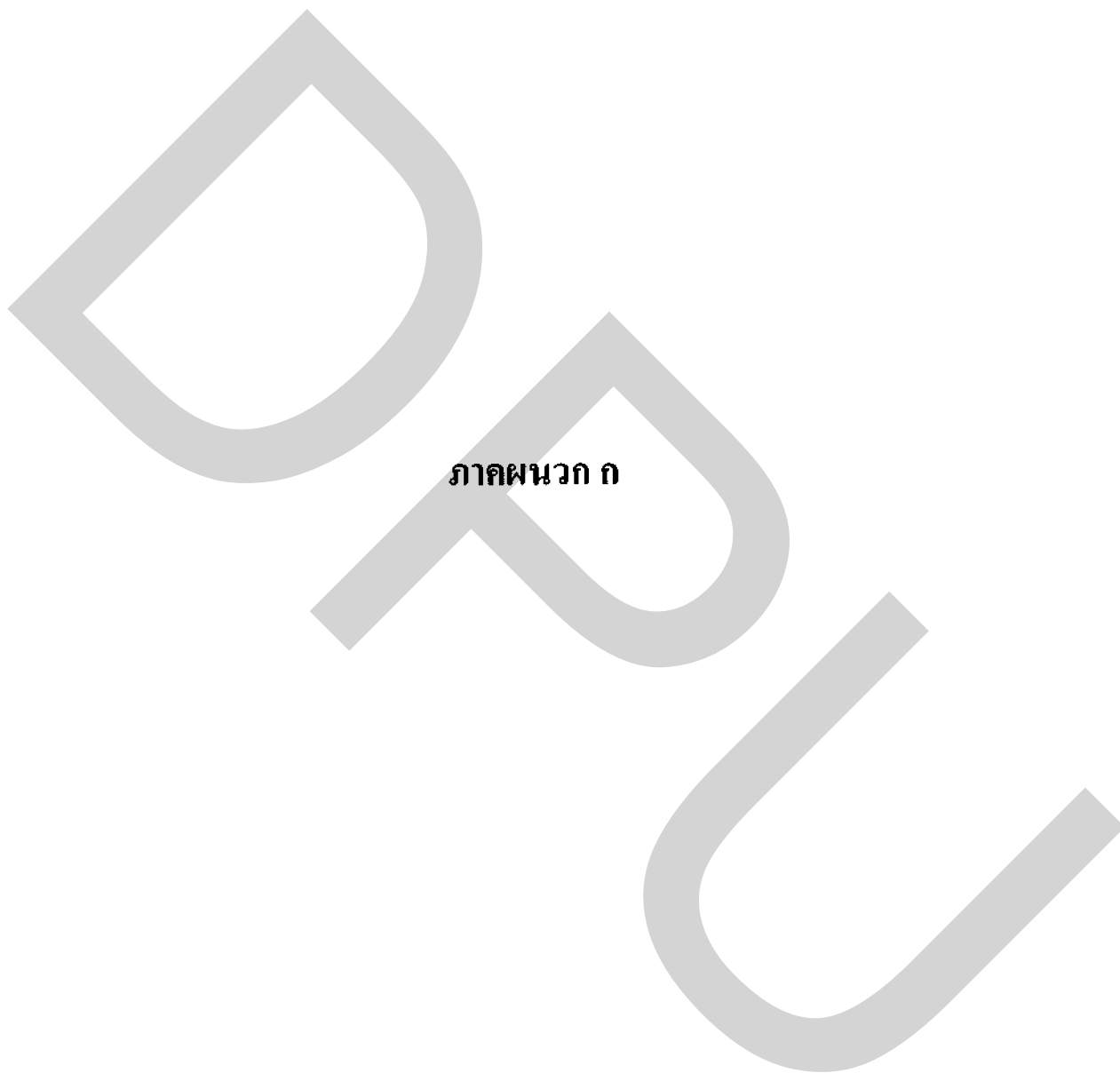
United Nation. "Commodity list. ใน unsd comtrade databases.

<http://unstats.un.org/unsd/comtrade>.

๕๕๕

ภาคผนวก





ภาคผนวก ก

ออสเตรเลียเป็นประเทศที่มีพื้นที่ประมาณ 7,741,000 ตารางกิโลเมตร มีขนาดใหญ่เป็นอันดับที่ 6 รองจาก รัสเซีย แคนาดา จีน สหรัฐอเมริกา และบราซิล ออสเตรเลียยังมีขนาดใหญ่กว่าไทยถึง 15 เท่าและยังเป็นประเทศเศรษฐกิจที่ใหญ่เป็นอันดับ 5 ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ รองจาก ญี่ปุ่น จีน อินเดีย และเกาหลี ขณะที่ไทยมีขนาดเล็กเป็นอันดับ 2 ในอาเซียนรองจากอินโดนีเซีย

#### ข้อมูลพื้นฐานทางเศรษฐกิจของออสเตรเลียปี 2547

รายการ	รายละเอียด
พื้นที่	7,741,000 ตารางกิโลเมตร
เมืองหลวง	แคนเบอร์รา
จำนวนประชากร	ประมาณ 20 ล้านคน
GDP	ประมาณ 622.7 ล้านเหรียญสหรัฐฯ
รายได้โดยเฉลี่ยต่อประชากร (GDP Per Capita)	ประมาณ 30,695 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ต่อปี
อัตราเงินเฟ้อ	2.6 % ต่อปี
อัตราการว่างงาน	6 %
มูลค่าการค้าระหว่างไทย-ออสเตรเลีย	ประมาณ 4,666.40 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ
อัตราการขยายตัวทางการค้าโดยเฉลี่ยระหว่างไทย-ออสเตรเลีย	ประมาณ 12 % ต่อปี
อัตราแลกเปลี่ยนเงินตรา ณ วันที่ 11 เม.ย. 2548	1 ดอลลาร์ออสเตรเลีย = 30.60 บาท
มูลค่าการนำเข้าสินค้าจากออสเตรียมายังไทย	2,198.20 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ คิดเป็นประเทศอันดับที่ 9 ที่ไทยมีมูลค่าการนำเข้ามากที่สุด
สินค้าที่ไทยนำเข้าจากออสเตรียที่สำคัญ	อลูมิเนียม, น้ำมันดิบ, ทองคำ, ทองแดง, ถ่านหินและเส้นใย, เคมีภัณฑ์, สัตว์และผลิตภัณฑ์จากสัตว์, นมและผลิตภัณฑ์นม
มูลค่าการส่งออกสินค้าที่ไทยส่งออกไปยังออสเตรเลีย	2,468.20 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ คิดเป็นประเทศอันดับที่ 10 ที่ไทยมีมูลค่าการส่งออกมากที่สุด
สินค้าที่ไทยส่งออกไปยังออสเตรเลียที่สำคัญ	รถยนต์เพื่อการพาณิชย์, รถยนต์นั่งส่วนบุคคล, เครื่องปรับอากาศ, อาหารทะเลแปรรูป, เหล็ก, ผลิตภัณฑ์พลาสติก, เครื่องคอมพิวเตอร์, อุปกรณ์, อิฐมอญ และเครื่องประดับ, ผลิตภัณฑ์

ที่มา : กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ

จากข้อมูลทางเศรษฐกิจของประเทศออสเตรเลียจะเห็นว่าระบบเศรษฐกิจมีโอกาสที่จะขยายตัวได้เพิ่มขึ้น และเป็นประเทศนำเข้าและส่งออกที่สำคัญของประเทศไทย ด้วยเหตุนี้รัฐบาลของทั้ง 2 ประเทศเห็นความสำคัญในการจัดทำความตกลงการค้าเสรีของไทยกับออสเตรเลีย

**การจัดทำความตกลงการค้าเสรีกับออสเตรเลีย**

วัน / เดือน / ปี	เนื้อหา
พฤศจิกายน 2544	ในระหว่างการประชุมระดับรัฐมนตรีขององค์การการค้าโลก (WTO Ministerial Conference) ณ กรุงโตฮา ประเทศกาตาร์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ของไทย และรัฐมนตรีการค้าของออสเตรเลีย (Mr. Mark Vaile) ได้แสดงร่วมกันว่าประเทศทั้งสองได้ตกลงที่จะดำเนินการศึกษาร่วม (Joint study) เกี่ยวกับการทำความตกลงการค้าเสรีระหว่างกัน โดยให้การศึกษาเริ่มขอบเขตกว้าง ครอบคลุมทั้งด้านการค้าสินค้า บริการ และการลงทุน
เมษายน 2545	เสร็จสิ้นการศึกษาร่วมระหว่างกรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ กับกระทรวงการต่างประเทศและการค้าของออสเตรเลีย เกี่ยวกับการทำความตกลงการค้าเสรีระหว่างกัน โดยมีข้อเสนอแนะให้รัฐบาลของประเทศทั้งสองพิจารณาดำเนินการจัดทำความตกลงการค้าเสรีเพื่อขยายความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจการค้าระหว่างกัน
30 พฤษภาคม 2545	นายกรัฐมนตรีของทั้งสองประเทศได้ประกาศร่วมกัน ให้มีการเจรจาจัดทำความตกลงการค้าเสรีระหว่างกัน
สิงหาคม 2545	เริ่มการเจรจาครั้งแรก
มีนาคม 2547	เจรจาเสร็จสิ้น
5 กรกฎาคม 2547	มีการลงนามความตกลงระหว่างรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ (นายวัฒนา เมืองสุข) กับรัฐมนตรีการค้าออสเตรเลีย (Mr. Mark Vaile) ณ กรุงแคนเบอร์รา
1 มกราคม 2548	ความตกลงการค้าเสรีไทย – ออสเตรเลียมีผลใช้ บังคับ

ที่มา : กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ

ไทยและออสเตรเลีย ได้ลงนามความตกลงการค้าไปแล้ว เมื่อวันที่ 5 กรกฎาคม 2547 และมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2548 โดยหน่วยงานต่างๆ ได้มีการออกประกาศกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการเป็นที่เรียบร้อยซึ่งในส่วนของการด้านการค้าสินค้าประกอบด้วยประกาศกระทรวงการคลัง เรื่องการยกเว้นอากรและลดอัตราศุลกากร ซึ่งไทยจะลดภาษีจำนวน 5,505 รายการ ให้แก่ออสเตรเลีย โดยจะเริ่มลดภาษีในปี 2548 และลดภาษีเหลือ 0 % ทั้งหมดในปี 2568 โดยแยกเป็น ลดเหลือ 0% ทั้งนี้ 2,919 รายการ ในปี 2548 และ ในปี 2553 อีก 2,254 รายการ ในปี 2558 จำนวน 299 รายการ ในปี 2563 จำนวน 39 รายการ และในปี 2568 อีก 3 รายการ และออสเตรเลียจะลดภาษีจำนวน 6,108 รายการ ให้แก่ไทย โดยจะลดภาษีเหลือ 0% ทั้งนี้ที่มีความตกลงมีผลบังคับใช้ จำนวน 5,083 รายการ ประมาณ 83% ของจำนวนรายการสินค้า ทั้งหมดส่วนที่เหลือจะทยอยลดเหลือ 0% ทั้งหมดในปี 2558 ยกเว้นหมวดสิ่งทอ เครื่องนุ่งห่ม และรองเท้า ซึ่งอัตราภาษีสูงสุดอยู่ที่ 25% จะทยอยลดเหลือ 0% ในปี 2558

เขตการค้าเสรี จึงเป็นการเชื่อมเขตเศรษฐกิจที่ห่างกันมาอยู่ในฐานภาษีที่อยู่ในเขตเศรษฐกิจเดียวกัน เพิ่มโอกาสในการส่งออกให้มากขึ้น และออสเตรเลียอยู่ในกลุ่มที่มีศักยภาพสูง เป็นกลุ่มที่ซื้อของแพงจากไทย(แหล่งที่อ้างอิงประชาชาติธุรกิจ 5-7 เม.ย. 2547) สินค้าอุตสาหกรรมไทยมีศักยภาพในการส่งออกหรือไม่ จะดูได้จากศักยภาพการส่งออกโดยเปรียบเทียบของประเทศ ซึ่งจะดูถึงความสามารถในการส่งออกของไทยเทียบกับความสามารถของคู่แข่งในตลาดนั้นเป็นสำคัญ เพราะหากสินค้าอุตสาหกรรมของไทยในตลาดคู่แข่งฯ กำลังแข่งขันทางด้านราคา การลดอัตราภาษีศุลกากรของประเทศคู่แข่งฯ ในสินค้าอุตสาหกรรมนั้นลงได้ ก็จะทำให้ ประเทศสามารถส่งออกได้มากขึ้น ในกรณีกับออสเตรเลียนั้น สินค้าอุตสาหกรรมที่ไทยจะได้รับประโยชน์มากในการลดภาษีศุลกากร ได้แก่ สิ่งทอ ออสเตรเลียจะลดภาษีศุลกากรลงครึ่งหนึ่ง จากร้อยละ 25 ให้เหลือร้อยละ 12.5 ทั้งนี้ข้อตกลงมีผลในทางปฏิบัติในเดือน มกราคม 2548 ซึ่งจะทำให้สิ่งทอจากประเทศไทยสามารถได้เปรียบสินค้าสิ่งทอจากประเทศคู่แข่งในออสเตรเลียกว่าร้อยละ 12.5

ข้อมูลของภาพที่ 1.1

ตลาดส่งออกสิ่งทอของไทย

	มูลค่า : ล้านเหรียญสหรัฐ					อัตราการขยายตัว : ร้อยละ					สัดส่วน : ร้อยละ				
	2544	2545	2546	2547	2548	2545	2546	2547	2548	2544	2545	2546	2547	2548	
รายการ	2544	2545	2546	2547	2548	2545	2546	2547	2548	2544	2545	2546	2547	2548	
1 โลก	5,264.60	5,142.60	5,465.30	6,399.90	6,721.10	-2.32	6.28	17.10	5.02	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	
2 เอเชีย	462.2	450.5	540.2	657	779.1	-2.53	19.91	21.62	18.58	8.78	8.76	9.88	10.27	11.59	
3 สหภาพยุโรป	951.9	918.2	1,016.70	1,194.90	1,212.90	-3.54	10.73	17.53	1.51	18.08	17.85	18.6	18.67	18.05	
4 ญี่ปุ่น	334.1	309.1	372.6	429.7	413.6	-7.48	20.54	15.32	-3.75	6.35	6.01	6.82	6.71	6.15	
5 สหรัฐอเมริกา	2,031.11	1,959.70	1,868.60	2,083.20	2,120.20	-3.52	-4.65	11.48	1.78	38.58	38.11	34.19	32.55	31.55	

แหล่งนำเข้าผ้าและเส้นใยของไทย

	มูลค่า : ล้านเหรียญสหรัฐ					อัตราการขยายตัว : ร้อยละ					สัดส่วน : ร้อยละ				
	2544	2545	2546	2547	2548	2545	2546	2547	2548	2544	2545	2546	2547	2548	
รายการ	2544	2545	2546	2547	2548	2545	2546	2547	2548	2544	2545	2546	2547	2548	
1 โลก	1,040.10	1,020.50	1,094.80	1,223.00	1,296.10	-1.88	7.28	11.71	5.98	100	100	100	100	100	
2 เอเชีย	72.6	73.8	64.6	76.9	103.2	1.65	-12.47	19.04	34.2	6.98	7.23	5.9	6.29	7.96	
3 สหภาพยุโรป	45.7	52.5	66.8	79.9	85.5	14.88	27.24	19.61	7.01	4.39	5.14	6.1	6.53	6.6	
4 ญี่ปุ่น	87.8	92.4	96.1	123.2	131.7	5.24	4	28.2	6.9	8.44	9.05	8.78	10.07	10.16	
5 สหรัฐอเมริกา	125.9	166	192.3	210.8	256.1	31.85	15.84	9.62	21.49	12.1	16.27	17.56	17.24	19.76	

แหล่งนำเข้าฝิ่นของไทย

	มูลค่า : ล้านเหรียญสหรัฐฯ					อัตราการขยายตัว : ร้อยละ					สัดส่วน : ร้อยละ				
	2544	2545	2546	2547	2548	2545	2546	2547	2548	2544	2545	2546	2547	2548	
รายการ	2544	2545	2546	2547	2548	2545	2546	2547	2548	2544	2545	2546	2547	2548	
1 โลก	1,054.60	1,077.30	1,100.20	1,216.20	1,339.40	2.15	2.13	10.54	10.13	100	100	100	100	100	
2 เอเชีย	47.8	53.9	62.7	63.8	66.7	12.76	16.33	1.75	4.55	4.53	5	5.7	5.25	4.98	
3 สหภาพยุโรป	97.6	98.9	105.3	130.6	136.5	1.33	6.47	24.03	4.52	9.25	9.18	9.57	10.74	10.19	
4 ญี่ปุ่น	96.4	113.2	124.4	120.3	137	17.43	9.89	-3.3	13.88	9.14	10.51	11.31	9.89	10.23	
5 สหรัฐอเมริกา	30.9	30.8	26.6	28.6	27.2	-0.32	-13.64	7.52	-4.9	2.93	2.86	2.42	2.35	2.03	

แหล่งนำเข้าเครื่องจักรสีทองของไทย

	มูลค่า : ล้านเหรียญสหรัฐฯ					อัตราการขยายตัว : ร้อยละ					สัดส่วน : ร้อยละ				
	2544	2545	2546	2547	2548	2545	2546	2547	2548	2544	2545	2546	2547	2548	
รายการ	2544	2545	2546	2547	2548	2545 <td>2546</td> <td>2547</td> <td>2548</td> <td>2544</td> <td>2545</td> <td>2546</td> <td>2547</td> <td>2548</td>	2546	2547	2548	2544	2545	2546	2547	2548	
1 โลก	443.2	474.7	427	426.6	420.2	7.11	-10.05	-0.09	-1.5	100	100	100	100	100	
2 เอเชีย	2.9	3.3	5.4	6.5	9.8	13.79	63.64	20.37	50.77	0.65	0.7	1.26	1.52	2.33	
3 สหภาพยุโรป	161.9	193.4	120.4	127.7	118.4	19.46	-37.75	6.06	-7.28	36.53	40.74	28.2	29.93	28.18	
4 ญี่ปุ่น	125.9	110.2	138.7	113.1	130.1	-12.47	25.86	-18.46	15.03	28.41	23.21	32.48	26.51	30.96	
5 สหรัฐอเมริกา	11.9	10.3	6.8	10	9.3	-13.45	-33.98	47.06	-7	2.69	2.17	1.59	2.34	2.21	

ที่มา : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร โดยความร่วมมือของกรมศุลกากร



ภาคผนวก ข  
ข้อมูลที่ใช้คำนวณดัชนีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบ

ตารางภาคผนวก ข ที่ 1 มูลค่าการส่งออกของสินค้ารหัส 61 ระหว่างปี 2547-2548

หน่วย : ล้านดอลลาร์สหรัฐ

รหัสสินค้า	กลุ่มสินค้า	มูลค่าการส่งออก ปี 2004				มูลค่าการส่งออก ปี 2005			
		ประเทศ ออสเตรเลีย	ประเทศไทย	มูลค่าการส่งออก ทั้งหมดใน ตลาดโลก	ประเทศ ออสเตรเลีย	ประเทศไทย	มูลค่าการส่งออก ทั้งหมดใน ตลาดโลก		
61	Articles of apparel, accessories, knit or crochet	106,641,967	1,820,567,169	110,170,692,199	90,708,616	1,905,695,419	112,021,362,107		
6101	Mens, boys overcoats, capes, cloak, etc, knit, crochet	216,718	15,334,055	664,188,101	464,616	19,574,476	707,036,258		
6102	Womens, girls overcoats, etc, knit or crochet	788,914	10,819,778	882,330,467	624,932	14,704,317	970,979,258		
6103	Mens, boys suits,jackets, trousers etc knit or crochet	2,519,402	143,041,250	5,044,406,441	3,578,237	157,022,890	4,848,278,299		
6104	Womens, girls suit, dress, skirt, etc, knit or crochet	9,114,106	100,870,454	10,209,260,673	8,619,727	110,234,431	8,894,179,455		
6105	Mens, boys shirts, knit or crochet	8,429,089	206,970,838	4,424,296,623	3,087,390	205,657,672	4,338,932,564		
6106	Womens, girls blouses & shirts, knit or crochet	19,044,280	74,492,523	5,895,364,937	15,004,855	88,492,044	6,261,122,798		
6107	Mens, boys underwear, nightwear, etc, knit or crochet	752,248	123,804,526	3,103,658,297	631,559	122,213,256	2,931,645,198		
6108	Womens, girls underwear, nightwear, etc knit, crochet	2,239,945	116,757,952	7,557,858,935	2,204,158	138,869,556	7,268,516,099		
6109	T-shirts, singlets and other vests, knit or crochet	9,049,678	281,520,766	22,331,732,920	11,047,513	341,211,122	23,439,460,533		
6110	Jerseys, pullovers, cardigans, etc, knit or crochet	20,018,760	356,772,712	29,012,854,655	14,773,458	319,884,720	30,086,027,197		
6111	Babies garments, clothing accessories, knit or crochet	610,278	203,653,795	3,838,288,365	996,074	197,804,349	4,181,131,283		



ตารางภาคผนวก ข ที่ 1 (ต่อ)

หน่วย : ล้านดอลลาร์สหรัฐ

รหัสสินค้า	กลุ่มสินค้า	มูลค่าการส่งออก ปี 2004			มูลค่าการส่งออก ปี 2005		
		ประเทศ ออสเตรเลีย	ประเทศไทย	มูลค่าการส่งออก ทั้งหมดใน ตลาดโลก	ประเทศ ออสเตรเลีย	ประเทศไทย	มูลค่าการส่งออก ทั้งหมดใน ตลาดโลก
6112	Track suits, ski suits and swimwear, knit or crochet	5,133,152	24,312,486	3,170,165,146	8,137,290	23,573,617	3,166,860,497
6113	Garments of knit or crochet impregnated fabric	340,541	35,419,390	446,190,221	516,436	38,426,647	475,116,356
6114	Garments, knit or crochet, nes	3,306,519	46,239,413	2,991,227,046	5,113,596	54,306,303	2,857,135,563
6115	Panty hose, tights, hosiery nes, knit or crochet	5,384,753	65,283,419	6,475,329,819	4,939,820	59,002,372	7,197,726,866
6116	Gloves, mittens and mitts, knit or crochet	438,715	9,550,345	1,435,485,790	223,208	7,372,078	1,554,608,391
6117	Clothing accessories or parts nes, knit or crochet	19,254,869	5,723,467	2,429,558,993	10,745,748	7,345,571	2,402,100,931

ที่มา: United Nations Commodity Trade Statistics Database

ตารางภาพผนวก ข ที่ 2 มูลค่าการส่งออกสินค้ารหัส 62 ระหว่างปี 2547-2548

หน่วย : ล้านบาทหรือยูเอชดี

รหัสสินค้า	กลุ่มสินค้า	มูลค่าการส่งออกปี 2004				มูลค่าการส่งออกปี 2005			
		ประเทศออสเตรเลีย	ประเทศไทย	มูลค่าการส่งออกทั้งหมดในตลาดโลก	ประเทศออสเตรเลีย	ประเทศไทย	มูลค่าการส่งออกทั้งหมดในตลาดโลก		
62	Articles of apparel, accessories, not knit or crochet	79,420,199	1,594,105,099	127,979,645,810	85,751,336	1,581,821,928	134,488,607,344		
6201	Mens, boys overcoats, capes, windjackets etc, woven	1,324,620	47,380,366	5,830,871,909	1,101,221	42,661,978	6,118,092,184		
6202	Womens, girls overcoats, capes, windjackets etc, woven	807,696	52,084,652	6,749,877,080	964,378	38,350,483	6,851,014,813		
6203	Mens or boys suits, jackets, trousers etc not knit	13,543,703	332,232,691	28,465,226,502	14,747,672	313,436,596	29,781,315,398		
6204	Womens, girls suits, jacket, dress, skirt, etc, woven	20,829,220	445,063,322	40,013,147,928	22,896,134	455,379,342	43,708,760,254		
6205	Men's or boys' shirts	4,831,233	143,153,807	10,164,512,270	4,844,851	150,209,279	9,592,603,432		
6206	Womens or girls' blouses, shirts and shirt-blouses	5,738,834	133,694,798	7,848,163,536	5,293,820	126,584,062	7,896,808,641		
6207	Mens, boys underwear, nightwear, not knit or crochet	1,190,850	35,924,676	1,211,381,139	760,061	23,917,539	1,226,097,877		
6208	Womens, girls underwear, nightwear, not knit, crochet	2,098,771	23,986,372	2,215,667,794	2,480,995	16,100,359	2,343,489,077		
6209	Babies garments and clothing accessories	382,371	52,039,337	1,800,871,450	578,229	47,985,868	1,787,847,106		
6210	Garments made up of felt or coated fabric	3,541,799	14,334,080	3,821,244,662	5,591,922	36,312,610	4,548,665,930		
6211	Track suits, ski suits and swimwear, other garments	13,601,138	66,817,711	7,218,966,619	16,100,235	61,400,573	7,277,404,748		

ตารางภาคผนวก ข ที่ 2 (ต่อ)

หน่วย : ล้านบาทหรือดอลลาร์สหรัฐ

รหัสสินค้า	กลุ่มสินค้า	มูลค่าการส่งออก ปี 2004			มูลค่าการส่งออก ปี 2005		
		ประเทศ ออสเตรเลีย	ประเทศไทย	มูลค่าการส่งออก ทั้งหมดใน ตลาดโลก	ประเทศออสเตรเลีย	ประเทศไทย	มูลค่าการส่งออก ทั้งหมดใน ตลาดโลก
6212	Brassieres, girdles, corsets, braces, suspenders, etc	3,216,356	227,202,635	6,728,244,977	4,393,823	248,140,659	6,906,928,449
6213	Handkerchiefs	26,853	3,430,246	154,811,230	48,618	5,516,105	164,036,217
6214	Shawls, scarves, mufflers, mantillas, veils etc	418,731	6,445,343	1,679,461,121	478,057	5,842,366	1,935,882,597
6215	Ties, bow ties and cravats	266,842	1,078,551	952,567,413	400,908	744,304	1,043,222,749
6216	Gloves, mittens and mits	330,142	1,791,263	460,644,380	422,347	2,162,982	518,966,157
6217	Clothing accessories or parts nes, not knit or crocheted	7,271,040	7,445,248	2,463,114,433	4,648,066	7,076,823	2,335,053,253

ที่มา: United Nations Commodity Trade Statistics Database

ตารางภาคผนวก ข ที่ 3 มูลค่าการนำเข้าของประเภทของสตรีเสื้อ ของกลุ่มรหัสสินค้า 61 ระหว่างปี 2547-2548

หน่วย : ล้านบาทสหรัฐ

รหัสสินค้า	กลุ่มสินค้า	มูลค่าการนำเข้าสิ่งทอของสตรีเสื้อปี 2004			มูลค่าการนำเข้าสิ่งทอของสตรีเสื้อปี 2005		
		ประเภทชาย	ประเภทสตรี	มูลค่าการนำเข้าสินค้าทั้งหมดของสตรีเสื้อ	ประเภทชาย	ประเภทสตรี	มูลค่าการนำเข้าสินค้าทั้งหมดของสตรีเสื้อ
61	Articles of apparel, accessories, knit or crochet	10,449,564	747,565,774	1,125,066,692	12,284,537	898,689,375	1,312,995,905
6101	Mens, boys overcoats, capes, cloak, etc, knit, crochet	127,945	1,720,151	5,569,411	126,405	2,118,337	5,805,736
6102	Womens, girls overcoats, etc, knit or crochet	29,367	2,226,196	9,162,361	36,804	2,297,685	11,486,027
6103	Mens, boys suits,jackets ,trousers etc knit or crochet	1,295,145	58,329,479	32,511,026	1,237,591	54,918,479	39,316,518
6104	Womens, girls suit, dress, skirt, etc, knit or crochet	878,077	123,646,443	93,535,129	989,937	122,195,383	104,069,646
6105	Mens, boys shirts, knit or crochet	1,285,553	5,203,883	48,146,043	1,067,101	17,530,580	62,090,423
6106	Womens, girls blouses & shirts, knit or crochet	278,802	4,962,472	48,812,110	483,131	9,251,638	72,024,108
6107	Mens, boys underwear, nightwear, etc, knit or crochet	119,846	26,486,443	36,512,695	149,952	26,194,709	33,927,283
6108	Womens, girls underwear, nightwear, etc knit, crochet	146,032	55,962,443	90,122,839	147,727	58,656,139	97,536,304
6111	Babies garments, clothing accessories, knit or crochet	298,439	31,025,331	110,996,961	228,760	33,726,714	65,121,599
6112	Track suits, ski suits and swimwear, knit or crochet	14,746	12,705,619	11,533,868	13,539	12,595,796	31,274,208

ตารางภาคผนวก ข ที่ 3 (ต่อ)

หน่วย : ล้านบาทหรือสหรัฐ

รหัสสินค้า	กลุ่มสินค้า	มูลค่าการนำเข้าสิ่งทอของออสเตรเลียปี 2004			มูลค่าการนำเข้าสิ่งทอของออสเตรเลียปี 2005		
		ประเทศไทย	ประเทศจีน	มูลค่าการนำเข้า สินค้าทั้งหมด ของออสเตรเลีย	ประเทศไทย	ประเทศจีน	มูลค่าการนำเข้า สินค้าทั้งหมด ของออสเตรเลีย
6113	Garments of knit or crochet impregnated fabric	1,299,398	1,646,588	20,866,139	2,985,568	3,359,057	6,087,446
6114	Garments, knit or crochet, nes	172,963	24,436,670	4,612,520	245,945	21,334,859	120,435,609
6115	Panty hose, tights, hosiery nes, knit or crochet	64,935	36,070,897	44,992,271	271,040	38,431,617	54,228,103
6116	Gloves, mittens and mitts, knit or crochet	272,837	6,568,564	11,781,224	289,732	6,886,617	22,381,533
6117	Clothing accessories or parts nes, knit or crochet	79,199	7,695,735	3,488,076	31,749	8,376,108	12,650,276

ที่มา: United Nations Commodity Trade Statistics Database

ตารางภาคผนวก ข ที่ 4 มูลค่าการนำเข้าสินค้าของออสเตรเลีย ระหว่างปี 2547-2548

หน่วย : ล้านบาทหรือสหรัฐ

รหัสสินค้า	กลุ่มสินค้า	มูลค่าการนำเข้าสิ่งทอของออสเตรเลีย ปี 2004			มูลค่าการนำเข้าสิ่งทอของออสเตรเลีย ปี 2005		
		ประเทศไทย	ประเทศจีน	มูลค่าการนำเข้าสินค้าทั้งหมดของออสเตรเลีย	ประเทศไทย	ประเทศจีน	มูลค่าการนำเข้าสินค้าทั้งหมดของออสเตรเลีย
62	Articles of apparel, accessories, not knit or crochet	12,284,142	619,935,160	1,295,606,318	12,054,521	724,917,639	1,527,431,328
6201	Mens, boys overcoats, capes, windjackets etc, woven	178,907	18,208,991	21,322,698	245,300	18,268,691	19,639,658
6202	Womens, girls overcoats, capes, windjackets etc, woven	133,112	15,686,476	24,006,963	71,074	13,871,078	28,822,281
6203	Mens or boys suits, jackets, trousers etc not knit	2,492,687	130,477,001	308,286,623	2,000,701	153,630,471	340,925,803
6204	Womens, girls suits, jacket, dress, skirt, etc, woven	1,947,862	223,436,443	416,240,338	1,410,188	276,095,431	509,807,079
6205	Men's or boys' shirts	2,510,905	60,716,232	131,509,308	2,232,362	70,787,267	148,561,507
6206	Womens or girls' blouses, shirts and shirt-blouses	439,621	39,739,572	114,264,390	597,121	48,276,538	140,966,975
6207	Mens, boys underwear, nightwear, not knit or crochet	13,980	14,455,821	17,545,528	43,455	14,432,913	19,537,019
6208	Womens, girls underwear, nightwear, not knit, crochet	21,187	35,873,506	46,550,226	79,386	39,833,172	52,829,681
6209	Babies garments and clothing accessories	342,283	12,854,362	17,752,815	293,577	13,628,609	18,708,375
6210	Garments made up of felt or coated fabric	46,604	17,753,774	16,178,936	184,648	22,237,923	20,918,162
6211	Track suits, ski suits and swimwear, other garments	3,168,212	23,858,734	50,656,972	3,525,327	25,521,611	70,168,348

ตารางภาคผนวก ข ที่ 4 (ต่อ)

หน่วย : ล้านเหรียญสหรัฐ

รหัสสินค้า	กลุ่มสินค้า	มูลค่าการนำเข้าเชิงทองของออสเตรเลีย ปี 2004			มูลค่าการนำเข้าเชิงทองของออสเตรเลีย ปี 2005		
		ประเทศ ไทย	ประเทศจีน	มูลค่าการนำเข้าสินค้า ทั้งหมดของ ออสเตรเลีย	ประเทศ ไทย	ประเทศจีน	มูลค่าการนำเข้าสินค้า ทั้งหมดของ ออสเตรเลีย
6212	Brassieres, girdles, corsets, braces, suspenders, etc	684,418	15,110,929	86,796,748	1,108,786	15,896,202	99,474,683
6213	Handkerchiefs	15,079	1,515,475	1,748,369	19,895	1,277,107	1,481,164
6214	Shawls, scarves, mufflers, mantillas, veils etc	31,117	4,458,141	15,609,795	52,450	5,042,844	17,059,157
6215	Ties, bow ties and cravats	9,329	2,203,430	13,651,721	8,140	2,714,441	14,533,892
6216	Gloves, mittens and mitts	7,748	2,995,147	7,187,583	5,034	2,709,669	7,892,870
6217	Clothing accessories or parts nes, not knit or crocheted	241,093	591,126	6,297,305	177,078	693,672	8,361,368

ที่มา: United Nations Commodity Trade Statistics Database